

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

SEPTEMBER - OKTOBER 2014

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

LETO - YEAR 63
ŠTEVILKA - NUMBER 5

Misli september - oktober 2014

VSEBINA

Slovenec po srcu.....	3
Novi ljubljanski nadškof in metropolit je p. Stane Zore.....	4
500 let frančiškanske province Sv. Križa.....	5
Pismo provincialnega ministra p. Staneta Zoreta ob prazniku sv. Frančiška.....	6
Izpod Triglava.....	8
Praznovanje očetovskega dneva v Slovenskem društvu St Albans.....	11
Slovenian Mission Melbourne.....	12
Slovenski mladinski koncert.....	16
Pozdrav patru Valerijanu v Ljubljano.....	31
Slovenian Mission Sydney.....	32
Življenje pri Slovenskem društvu Sydney.....	40
Iz Kluba Triglav - Mounties Group.....	42
Iz Kraljičine dežele.....	45
Moja rast.....	46
Priseljevanje v Avstralijo.....	48
Vaši darovi.....	48
Slovenian Mission Adelaide.....	49
20 - letnica Slovenskega verskega središča v Lemontu.....	51
Moje romanje v Slovenijo.....	54
Oglasi.....	55

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor)** in računalniški prelom: Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florijan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Marija Grosman, Marija Iskra, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101** | **Tel.: 03 9853 7787** | **Fax: 03 9853 6176** | **E-mail: misli@bigpond.com** | **Naročnina za leto 2014** je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 100 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej** | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjeništvu** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | **Rokopisov ne vračamo** | **Prispevkov brez podpisa ne objavljamo** | **Za objavljene članke odgovarja pisec sam** | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488** | **Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florijan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - **Tam kliknite na MISLI.** | **ISSN 1443-8364**

Slovenec po srcu Slovenian At Heart

Slovenec po srcu – Slovenian At Heart, v tem duhu smo pripravili in izredno uspešno izpeljali 40. Slovenski mladinski koncert v soboto, na praznik svetega Frančiška Asiškega, v dvorani Slovenskega misijona v Melbournu – v Kew. Koncert, ki je privabil mnogo nastopajočih in gostov v dvorani, je bil po prepričanju mnogih izredno lep, tematsko uglašen, organizacijsko in tehnično brezhiben. Povezali smo, kot sem omenil v nagovoru, vsaj tri slovensko-avstralske generacije, povsem v duhu nasveta papeža Frančiška: »Mladi so naša krila, starejši so naše korenine. Brez kril in brez korenin ne vemo, kdo smo in ne kam moramo iti!«

Da je mogoče nekaj takšnega postaviti na oder, je seveda potrebno veliko truda, talentov, pripravljenosti mnogih in vsem tem se iskreno zahvaljujem. Smo pa v nedeljo pred sklepnim blagoslovom tudi zapeli: Hvala večnemu Bogu! Povsem upravičeno: Brez Božjega žegna je prazno naše delo! Imeli smo dva čudovita dneva tudi na zunaj, polna pomladnega sonca in miline: soboto in nedeljo. Dnevi prej in dnevi potem so bili spet hladni, oblačni, vetrovni in s kakšno nevihto. Tista dva dneva pa nam je bil Gospod res več kot naklonjen! Verjetno je kakšno besedo rekel tiste dni tudi naš sveti oče Frančišek Asiški, ustanovitelj frančiškanov ter tretjega svetnega reda (Frančiškov svetni red) in soustanovitelj reda sester klaris.

Pa še za eno presenečenje sta poskrbela sv. Frančišek in papež Frančišek, ki je tisti dan godoval. Okrog pol desete ure zvečer me je poklical po telefonu moj brat Anton ter mi povedal, da je papež Frančišek ta dan imenoval našega provinciala patra Staneta Zoreta za novega ljubljanskega nadškofa in metropolita. Takoj sem šel na dvorišče Baragovega doma, kjer je bilo veselje z melodijami ansambla Karantanija in po končani pesmi sem preko mikrofona sporočil veselim ljudem veselo novico, ki smo jo pospremili z velikim aplavzom. Takoj za tem smo Marija, pater David in jaz – pater Ciril, poklicali patra provinciala in mu čestitali za novo odgovorno služenje Cerkvi in narodu.

Torej sedaj že vidite, v katero smer bodo šle strani teh Misli. Predstavili vam bomo seveda v podrobnosti 40. Slovenski mladinski koncert v slovenščini in angleščini, da bodo lahko tudi mladi ohranili ta spomin in ga delili s svojimi vrstniki v šoli. Obnovili bomo spomine na naša srečanja s provincialom patrom Stanetom Zoretom, brali boste lahko njegovo pismo za letošnjo Frančiškovo nedeljo, pa njegovo pismo slovenskemu občestvu v Sydneyu o patru Valerijanu, ki je ostal v Sloveniji ter našli še marsikaj zanimivega.

**S pozdravom sv. Frančiška Asiškega: Mir in dobro!
Bog živi!**

pater Ciril A. Božič

NOVI LJUBLJANSKI NADŠKOF IN METROPOLIT JE PATER STANE ZORE

Radio Ognjišče,

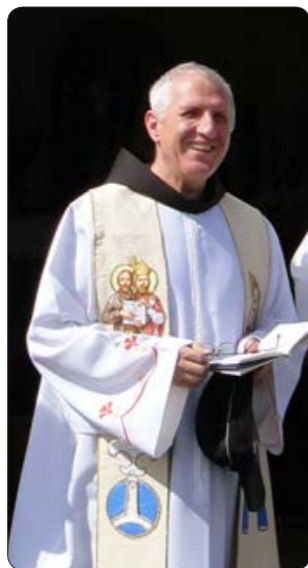
Ljubljana, 4. oktobra 2014:

Zvonovi stolnice svetega Nikolaja v Ljubljani so opoldne, na dan, ko po državi velja molk pred lokalnimi volitvami, naznanili, da je ljubljanska nadškofija dobila novega nadpastirja. Papež Frančišek je prav na praznik svetega Frančiška Asiškega za novega ljubljanskega nadškofa metropolita imenoval zdajšnjega provincialnega ministra frančiškanov, patra Staneta Zoreta.

Novinarsko konferenco v Galeriji Družina v Ljubljani je spremljal sodelavec Radia Ognjišče **Alen Salihović**. Povedal nam je, da je bilo zanimanje medijev ogromno, saj je bila ljubljanska nadškofija brez svojega nadpastirja od konca lanskega julija, ko je sveti oče Frančišek sprejel odpoved službi takratnega nadškofa **Antona Stresa**. Pater Stane Zore se bo javnosti predstavil prihodnji petek, 10. oktobra 2014.

Kratek življenjepisa novega ljubljanskega nadškofa
Novoimenovani ljubljanski nadškof metropolit pater Stane Zore se je rodil 7. septembra 1958 v Ljubljani, sicer pa izhaja iz župnije Sela pri Kamniku. Po gimnaziji v Kamniku je naredil noviciat in se nato vpisal na teološko fakulteto v Ljubljani. Prav na današnji dan pred tridesetimi leti je naredil večne zaobljube v frančiškanskem redu, v katerega je vstopil v letu 1977. Duhovniško posvečenje je prejel na praznik apostolov Petra in Pavla 1985 v Ljubljani. Po posvečenju je bil najprej štiri leta kaplan v Ljubljani v Šiški, nato je bil kot pater na Brezjah kaplan v Mošnjah, kot pater na Sveti Gori pa kaplan v Solkanu. Rad se pošali, da bi v provinci težko našli koga s tako dolgim kaplanskim stažem, kot ga ima on. Zdaj je že drugi mandat provincial slovenskih frančiškanov.

Pater Zore kot gost meseca v reviji Ognjišče: Ni lepšega kot živeti svoje duhovništvo in redovništvo
Pater Stane Zore je bil gost meseca oktobrske številke revije Ognjišče. V intervjuju je odgovarjal predvsem na vprašanja, povezana z zgodovino in zdajšnjim delovanjem frančiškanov pri nas. Slovenski frančiškani namreč letos praznujejo 500-letnico province Svetega križa. Pater Zore, zdaj novi ljubljanski nadškof, je med drugim spregovoril o odločitvi za duhovniški in redovniški poklic ter poslanstvu predstojnika. Povedal je, da se je tudi prek njegovega vstopa v frančiškanski

red pokazalo, kako Bog kliče. Meni, da ni lepšega kot živeti svoje duhovništvo in redovništvo. Sam skuša kot predstojnik po svojih najboljših močeh služiti bratom v potrebah. Priznal je, da pridejo tudi težki trenutki. Takrat se spomni, da ima svetovalce in da ljudje molijo zanj. Zaveda se tudi, da Bog vodi zgodovino in mu pomaga preživeti take trenutke. Kot je še dodal, Bog deluje po dogodkih in ljudeh, ki niso vedno prijetni in prijazni. Če bi lahko, bi sam v zgodovini marsikaj črtal. A verjame, da bi se pozneje pokazalo, da zaradi tega črtanja nastane velika praznina.

Pater Stane Zore bo prejel škofovsko posvečenje v ljubljanski stolnici sv. Nikolaja na nedeljo Kristusa Kralja, 23. novembra 2014, ob 15. uri.

ČESTITKA BRATOV
IN OBČESTVA IZ AVSTRALIJE

Pater STANE ZORE OFM
Ljubljanski nadškof in metropolit
Prešernov trg 4
SI – 1000 LJUBLJANA

Dragi pater Stane,

ob našem telefonskem voščilu v soboto zvečer po izredno uspelem 40. Slovenskem mladinskem koncertu, ki smo ga praznovali pod geslom *Slovenec po srcu – Slovenian At Heart*, naj bo še ta kratka čestitka od Tvojih bratov in sodelavcev ter vernega občestva pod Južnim križem – iz Avstralije, ki se je v soboto zvečer po našem telefonskem pogovoru neizmerno razveselila, ko sem jim povedal za odločitev papeža Frančiška, da Te je imenoval za novega ljubljanskega nadškofa in metropolita.

Pošiljamo Ti pristrčne pozdrave in molitvena voščila, da Te spremlja Božje varstvo ter blaga materinska priprošnja Marije Pomagaj in Svetogorske Kraljice, ki si ji verno služil na obeh veličastnih romarskih krajih, na Brezjah in na Sveti Gori.

Zahvaljujemo se Ti tudi za vso Tvojo bratsko in očetovsko skrb za nas, brate v Avstraliji, ter tudi za vsa naša občestva, ki si jih kar nekajkrat obiskal in delovno preživel med nami.

V naših nedeljskih Oznanilih, Kew, 5. oktobra 2014, na Frančiškovo in rožnovensko nedeljo, smo brali:

»Včeraj, na praznik sv. Frančiška Asiškega, je sveti oče papež Frančišek imenoval našega provincialnega ministra patra STANETA ZORETA za novega ljubljanskega nadškofa in metropolita. Takoj, ko smo sinoči zvedeli za to novico, smo ga poklicali po telefonu in Marija, pater David in pater Ciril smo mu voščili med poskočnimi melodijami ansambla Karantanija. Vse lepo pozdravlja in se priporoča v molitev.«
Danes, na god rožnovenske Matere Božje, bomo 'spletli' rožni venec zate!

Čestitke, pozdravi in voščila – vse to je prepredeno z molitvijo in spominom pri sveti daritvi za Tvoje novo odgovorno služenje. Ne pozabi nas in močno upamo,

500 let frančiškanske province Sv. Križa

Tone Gorjup

Frančiškani v Sloveniji praznujejo letos 500-letnico frančiškanske province Sv. Križa. Ob praznovanju jubileja, ki je dosegel svoj vrh septembra, na praznik Povišanja sv. Križa, so frančiškani v Sloveniji pripravili vrsto dogodkov, s katerimi so želeli utrditi zvestobo svoji poklicanosti, a najprej pogledjmo v zgodovino. Provinca Sv. Križa, ki je dodatek „Slovenska“ dobila pred približno sto leti, je zaživela v začetku 16. stoletja. Kot je pred časom povedal nekdanji provincial p. Stane Zore, zdaj pa novi ordinarij ljubljanske nadškofije, njene korenine segajo v leto 1514, ko je bila ustanovljena redovna pokrajina Sv. Križa. Nekaj desetletij po propadu bosanskega kraljestva se je pokazalo, da frančiškani na tem območju težko vzdržujejo medsebojne stike. Zato se je okrog leta 1514 s soglasjem vodstva reda nekdanja „vikarija“ Bosna razdelila na provinco, ki je bila pod Turki in na provinco, ki je bila turške okupacije prosta. Od takrat naprej se je sicer večkrat spremenilo uradno ime province, njen teritorialni obseg in tudi sedež provincialata. Vse čas pa je ostal isti zavetnik province – Sveti Križ. Poleg zavetnika najjasneje dokazujejo kontinuiteto redovne pokrajine vsebina dekretov ob novi razmejitvi provinc, nekrolog province in tudi gradivo, ki ga hrani provincialni arhiv v Ljubljani. Ob delitvah redovne pokrajine je bila za pravno naslednico izrecno določena „vikarija“, ki ji danes pravimo Slovenska. Zato hrani tudi najstarejše dokumente nekdanje skupne province. Tudi spomin na pokojne brate, ki so vpisani v „nekrolog“, sega pet stoletij nazaj in zajema tudi tiste samostane, ki že dolgo niso del sedanje province. Pol tisočletna zgodovina province je bila dokaj pestra. Vrstile so se različne preizkušnje, preganjanja in poboji, ki so jih bili deležni bratje skozi različna obdobja. Vedno znova pa so bratje znali ostati povezani z Bogom

da Te še kdaj pozdravimo v Avstraliji. To upanje je že tudi vabilo!

Pozdravom Tvojih sobratov se pridružujejo tudi avstralski frančiškanski provincialni minister Fr. Paul Smith ter bratje avstralske province Svetega Duha. Vse dobro in s korajžo ter Božjim žegnomo na delo! Bog živi!

pater Ciril A. Božič OFM OAM, pater Darko Žnidaršič OFM, pater David Šrumpf OFM, laiška misijonarka Marija Anžič

Melbourne – Kew, 7. oktobra 2014,
na god rožnovenske Matere Božje

in ljudmi ter prinašati veselo oznanilo Kristusovega odrešenja, sadov njegove zmage na križu. Ali kakor je povedal nekdanji provincial p. Stane Zore: »Kot svetel trenutek bi omenil dejstvo, ki zaznamuje vseh teh petsto let. To je trenutek, ki traja skozi vse te čase, zdaj mirne, zdaj viharne. Bog je vedno pošiljal brate, ki so bili sposobni prepoznati znamenja časa in na primeren način odgovoriti nanje. Po drugi strani pa je vedno pošiljal tudi svete brate.«

Slovenski frančiškani so s praznovanjem jubileja začeli že meseca maja s potujočo razstavo o frančiškanskih samostanih na Slovenskem ter romanji posameznih župnij in skupin v Frančiškove kraje. **Na znanstvenem področju** so ta čas osvetlili s simpozijem, ki je bil 11. septembra na Trsatu, kjer je bil nekaj časa provincialat province, 12. in 13. septembra pa na Tromostovju v Ljubljani. Pripravila sta ga Slovenska frančiškanska provinca sv. Križa in Umetnostno zgodovinski inštitut Franceta Steleta pod vodstvom zgodovinarja Jožeta Škofljanca. Na njem je več kot dvajset predavateljev osvetlilo pol tisočletno zgodovino province sv. Križa. Spregovorili so o zgodovinskih, teoloških, pastoralnih, umetnostnih in drugih vidikih, ki so zaznamovali provinco v različnih obdobjih. Opozorili so na bogastvo, ki jih hranijo frančiškanske knjižnice in arhivi; na brate, ki so se odlikovali po svetniškem življenju ali po pomembnem prispevku k slovenski kulturni dediščini, a doslej niso bili primerno ovrednoteni. Tako je v 17. stoletju, ko je v življenje province posegel jožefinizem z ostrimi ukrepi, na primer živel p. Hugo Vodnik, ki bi v drugačnih okoliščinah dosegel čast oltarja. V istem času je živel p. Konrad Branke iz Mengša, ki ga lahko primerjamo s kapucinom Janezom Svetokriškim, a so njegove številne pridige ostale v rokopisih, zato je ostal neznan.

Na simpoziju so prikazali tudi dokumentarni film o zgodovini province z naslovom 500. Scenarij je delo zgodovinarja Jožeta Škofljanca, producent je bil p. Andraž Arko, režiser pa Matjaž Feguš. Slednji je dejal, da so želeli z njim prikazati premik frančiškanov iz Bosne v Slovenijo in slediti bratom, ki so potovali, da bi si danes lahko ustvarili jasno sliko o tem, kaj se je v teh stoletjih dogajalo. Pred sklepom simpozija so predstavili še prevod dela Življenje sv. Frančiška, ki ga je napisal Tomaž Čelanski. Umetniški del praznovanja je dopolnila izvedba prvega slovenskega oratorija Assumptio Beatae Mariae Virginis (Vnebovzetje blažene device Marije), ki ga je leta 1912 napisal frančiškan p. Hogolin Sattner. Izvedel ga je Slovenski komorni zbor s solisti orkestra Slovenske filharmonije pod vodstvom Martine Batič; ljudje so mu lahko prisluhnili v cerkvi Marijinega oznanjenja v Ljubljani, naslednji dan pa v

baziliki na Sveti Gori.

Praznovanje 500-letnice frančiškanske province Sv. Križa je vrh doseglo v nedeljo, 14. septembra, na praznik Povišanja svetega Križa oziroma god frančiškanske province. Pri zahvalni maši v cerkvi sv. Frančiška v Šiški so se frančiškanom in množici vernikov pridružili slovenski škofje. Slovesnost je vodil predsednik škofovske konference škof Andrej Glavan, ki je ob koncu pridige izrekel zahvalo: »Za vse skozi stoletja opravljeno delo, duhovno, dušnopastirsko in kulturno, se v imenu vseh slovenskih škofov danes zahvaljujem.

Naj Frančiškova karizma ubošva in veselega služenja, ki jo utelešate in živite v Cerkvi na Slovenskem od Sv. Trojice v Slovenskih Goricah do Kopra, od Brezij do Novega mesta še dolgo prinaša duhovno svežino, sonce v Gospodov vinograd v raju pod Triglavom.«

Pismo provincialnega ministra patra Staneta Zoreta ob prazniku sv. Frančiška, oktober 2014 V SLUŽBI BOGU IN LJUDEM

Spoštovani bratje in sestre, Gospod, ki je veliki darovalec dobrega, naj vam podari svoj mir!

Sveti Frančišek Asiški, ki je v svojem življenju zahrepenel po Gospodu Jezusu Kristusu, ubogem in križanem, nas povezuje v našem skupnem prizadevanju, da bi evangelij Gospoda Jezusa dobil odločilno mesto v našem vsakdanjem življenju. Sveti Frančišek z vsem, kar je živel in kar nam je zapustil, na poseben način stopa pred nas na Frančiškovo nedeljo. To praznovanje nam vsako leto znova ponuja priložnost, da se Frančiškovi bratje iskreno zahvalimo vsem vam, ki svojo vero živite z nami. Zahvaljujemo se vam, da prihajate v naše cerkve, kjer poslušate Božjo besedo, prejimate zakrament usmiljenja in pristopate k mizi kruha močnih. Zahvaljujemo se vam, da smo navzoči v vaših molitvah, v vaši skrbi za nas. Ta se kaže na različne načine: od sodelovanja v različnih oblikah življenja naših samostanov in župnij, kjer razmišljate in iščete, kako bi Bog lahko postal bolj navzoč v našem življenju in delovanju, pa do materialne pomoči, v kateri vedno znova doživljamo vašo dobroto in velikodušnost. Naj Bog blagoslovi vas in vse, kar storite za vse nas.

Letos se ob tej priložnosti zahvaljujem tudi vsem tistim vašim in našim prednikom, ki so v preteklosti sicer v drugačnih okoliščinah, pa z enako

pripravljenostjo srca, uresničevali svojo poklicanost. Letos namreč obhajamo 500-letnico ustanovitve naše province, se pravi tiste upravne ustanove reda, ki se je oblikovala skozi vsa ta stoletja in danes živi v Slovenski frančiškanski provinci svetega Križa. Pregovor pravi, da je zgodovina učiteljica življenja. Glede na dogajanje v svetu moramo priznati, da smo ljudje včeraj in danes dokaj slabi učenci. Najbrž zaradi tega, ker iz zgodovine prenašamo samo podatke, jih spravljamo v svojih arhivih in v svojem spominu. Ne prenašamo pa doživetij ljudi, njihovih upanj in strahov, njihovih želja in hrepenenj. Zato zgodovina vse preveč ostaja prenos podatkov, ne pa srečanje z življenjem, z ljudmi. Zaradi tega smo tolikokrat tako slabi učenci.

Ko smo ob praznovanju 500-letnice poslušali prispevke znanstvenega simpozija o okoliščinah, v katerih so delovali naši bratje v preteklosti, in o delih, ki so jih opravili naši bratje skozi ta čas, sem prihajal do dvojne spoznanj.

Prvo spoznanje se je rodilo iz razmišljanja o zgodovini kot taki. Prišel sem do prepričanja, da zgodovina ne pripada tistemu, ki jo preiskuje, ki brska po arhivih in odkriva sledi časa. Ta človek zgolj stoji pred darom, ki so ga predenj položili drugi ljudje, ljudje nekega drugega časa. Zgodovina pripada tistemu, ki jo je ustvarjal in ne tistemu, ki jo preiskuje, kakor življenje pripada tistemu, ki ga živi, in ne tistemu, ki ga morda

opazuje od zunaj. Nihče ne more imeti oblasti nad njim. Tisti, ki je zgodovino živel, ni nikoli dal avtorskih pravic nad svojim življenjem in svojim časom komu drugemu. Zato moramo pred zgodovino vedno stati z velikim spoštovanjem. V njej so namreč ljudje in dogodki, ki so jih ustvarjali, mi pa smemo vanjo gledati in skozi to zrenje prej skušati razumeti svoj čas, kot oblikovati njihovega. Na nek način moramo biti podobni restavratorjem, ki dvignejo prah in umazanijo z neke podobe, nikakor pa jim ne pride na misel, da bi jo popravljali po svojem okusu ali po okusu časa.

Drugo spoznanje pa je dozorelo skozi poslušanje o delih, ki so se jih skozi vsa ta leta lotevali naši bratje. Bili so dejavni na toliko različnih področjih, da človek ostrmi nad bogastvom, ki so ga ustvarjali. Vsa ta pisanost ustvarjalnih področij pa ima vendar skupni imenovalac. Prav ta skupni imenovalac je našim bratom v preteklosti pomagal, da se njihovo življenje in delo ni razletelo, da se ni razpršilo v posamezne drobce, ampak je ostajalo povezano v eno samo celoto, ki zgovorno stopa tudi v naš čas. Ta skupni imenovalac vsestranskega snovanja naših bratov v preteklosti je bilo oznanjevanje evangelija. Lahko bi tudi rekli, da je pastoralno delovanje vso ustvarjalno pestrost povezovalo v eno. Bratje so se ob razvijanju svojih talentov zavedali, da morajo vsak dar dati v službo tistemu, ki jim je ta dar dal, torej v službo Bogu, ki je v velikodušnosti neprekosljiv. Dati svoje darove v službo Bogu pa pomeni stopiti v Frančiškovo logiko daru in vračanja. Sveti Frančišek se je namreč dobro zavedal, da vse to, kar ima, ni njegovo, ampak je last tistega, ki mu je to podaril. Vse ima namreč samo na posodo, ničesar nima v posesti. Zato mora biti v vsakem trenutku pripravljen, da posojilo vrne posojevalcu. Tega pa Frančišek ne dela v nekakšni poduhovljeni izgubljenosti, ampak v konkretnosti človeka, ki potrebuje pomoč. Ko je Frančišek srečal reveža, je spoznal, da mora Bogu preko tega človeka, tega siromaka v potrebi, vrniti dar, ki mu ga je Gospod dal.

Takšen odnos nas obvaruje napuha. Pravzaprav lahko samo v takšnem odnosu začnemo razumeti, zakaj je Frančišek za svoje brate izbral ime manjši bratje. Nekdo, ki samo vrača posojilo, se ne bo nikoli postavil nad tistega, ki mu posojilo vrača. Vedno se bo zavedal, da ostaja dolžnik. Ne bo mu prišlo na misel, da bi vračanje posojila spremenil v dobroto, v velikodušnost, v človekoljubje in v toliko drugega, kar si včasih vtisnemo v svojo vest in se s tem ponašamo pred seboj in pred drugimi.

Tako razumljena in živeta Frančiškova logika daru spremeni vse naše odnose: družinske, zakonske, sosedske, občestvene, družbene, poklicne ... čisto vse. V tako razumljenem svetu vsak postane služabnik drugega in se mu vedno približa z velikim spoštovanjem. Naše sposobnosti in talenti niso več sredstvo, s katerim bi druge obvladali ali jih celo premagali, ampak postanejo povabilo, da se drugim približamo in jim služimo s tem, kar smo in kar znamo. V istem hipu, ko darovi niso več v službi uveljavljanja, tudi pomanjkljivosti, ki jih imamo, niso več področje razočaranja, nezadovoljstva in kompleksov. Nasprotno, kakor naši darovi odpirajo prostor za bližnjega, istočasno tudi pomanjkljivosti postanejo povabilo na pot k bratom in sestram. Kakor z darovi vračamo posojilo Bogu preko človeka, tako v naših pomanjkljivostih drugi ljudje vračajo posojilo Bogu preko nas. V logiki daru vse postane povabilo k srečanju. Vse, to kar imamo in tisto, česar nimamo, vse nas usmerja k drugim, k bližnjim.

Mislím, da so naši bratje v preteklosti znali to razumeti in tudi živeti, čeprav morda niso uporabljali izrazov, ki jih uporabljamo mi. Ko so pridigali, so pridigali zato, da bi človeka približali Bogu, ko so slikali, so slikali, da bi človeku približali Boga, ko so skladali, so človeku želeli razodeti nekaj nebeškega ... Kje bi se lahko ustavilo to naštevaje? V vsaki ustvarjalnosti pa sta bila pred njimi oba: človek in Bog. Prav zaradi tega so lahko v vsej različnosti vedno ostajali bratje med seboj in bratje ljudem, h katerim so bili poslani.

Morda naš čas, v katerem doživljamo vso silovitost in hkrati nemoč človekovega uma, na poseben način potrebuje življenje in odnose, ki izhajajo iz logike daru. Samo tako bomo lahko nehali biti drug drugemu tekmeči. Samo tako bomo drug drugega nehali ogrožati. Samo tako se drug drugega ne bomo več bali. Samo tako bomo lahko ustvarjali odnose, v katerih ne bo nihče postajal sredstvo za uveljavljanje in uresničevanje drugega. Samo tako bomo lahko besedi brat in sestra začeli uporabljati v Frančiškovem duhu.

Dragi bratje in sestre. Vam in po vas tudi vsem vašim prednikom, ki so z našimi brati živeli pred vami, se želim zahvaliti, da nam omogočate, da lahko v službi vam po Božji dobroti in previdnosti živimo logiko daru in v veselem služenju vam Bogu vračamo vse, kar nam je dal. Zahvaljujem se vam, da tudi vi v pozornosti do nas uresničujete logiko daru, tako da po vaši dobroti ničesar ne pogrešamo.

Po Frančiškovem zgledu in njegovi priprošnji naj vedno bolj postajamo bratje in sestre med seboj. Ob vsej hvaležnosti, ki jo čutimo do vas, pa vam želim povedati tudi svojo prošnjo. Pridružite se vsak dan znova našim molitvam za nove duhovne poklice, tudi za nove poklice v naši Slovenski frančiškanski provinci svetega Križa, da bomo lahko še naprej v službi drug

drugemu uresničevali Božjo zamisel nad nami. Dragi bratje in sestre, hvala vam, da lahko verujemo skupaj z vami in Bog naj vas v svoji vsemogočni dobroti blagoslovi. Mir in dobro!

p. Stane Zore, provincialni minister

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

LJUBLJANA IMA NOVEGA NADŠKOFA.

Papež Frančišek je na god sv. Frančiška Asiškega, 4. oktobra 2014, za novega ljubljanskega nadškofa metropolita imenoval p. Staneta Zoreta, provinciala slovenskih frančiškanov. S tem je Ljubljanska nadškofija, katere sedež je bil izprazen od lanskega julija, dobila novega ordinarija, 36. po vrsti od svoje ustanovitve leta 1461. Ob imenovanju se je novoimenovani nadškof p. Stane Zore prek valov Radia Ognjišče papežu zahvalil za imenovanje in zaupanje ter mu voščil za god, saj si je ob izvolitvi za papeža izbral ime prav po asiškem ubožcu. Kot je dejal nadškof Stane Zore, Frančišek Asiški, ki je bil zazrt v Kristusa, na nek način odmeva v tem imenovanju. Frančišek živi iz učlovečenja Jezusa Kristusa, Frančišek živi utelešen evangelij, utelešeno duhovnost. To je zelo lepo sporočilo in napotilo, kako moramo tudi mi vedno živeti utelešeni evangelij in utelešeno duhovnost, kar pomeni, če želimo živeti Kristusa na Frančiškov način, se vedno znova usmerjamo k človeku, srečamo človeka. Navsezadnje je Jezus Kristus zaradi nas in zaradi našega zveličanja prišel iz nebes. Skratka v ospredju je človek, je dejal nadškof Stane Zore. Širši javnosti se je predstavil 10. oktobra, ko je povedal, kako je sprejel papeževo odločitev, o kateri je imel najprej pomisleke. Za program svoje službe si je izbral evangelij. Še kratek življenjepis: rodil se je 7. septembra 1958 v Ljubljani. Otroštvo je preživel v Znojilah, v župniji Sela pri Kamniku. Po kamniški gimnaziji je vstopil v noviciat pri frančiškanih in se po njem vpisal na teološko fakulteto. Večne zaobljube je naredil 4. oktobra 1984, posvečen pa je bil 29. junija 1985. Med drugim je bil rektor Marijinega svetišča na Brezjah in na Sveti Gori. Izdal je pesniško zbirko *Podest življenja* in prevajal iz francoščine in italijanščine. Do imenovanja za nadškofa pa je bil provincial Slovenske frančiškanske province sv. Križa. Škofovsko posvečenje bo na nedeljo Kristusa Kralja, 23. novembra 2014, v ljubljanski stolnici, ob 3. uri popoldne.

PAPEŽ V REDIPULJI.

Papež Frančišek je ob 100. obletnici začetka prve svetovne vojne želel obiskati kraje, ki jih je ta vojna močno prizadela in tam moliti za žrtve vseh vojn. Izbral si je prizorišče soške fronte in 13. septembra z letalom prispel na letališče v Ronkah nad Trstom. Od tam se je odpeljal do pokopališča avstro-ogrskih vojakov v Foljanu, nedaleč od Doberdoba. Stopil je med grobove in se zadržal v tihi molitvi. Zatem je nadaljeval pot do Redipulje, do velikanske kostnice, kjer je pokopano več kot sto tisoč italijanskih vojakov. Ob njenem vznožju so postavili oltar, ker je daroval sveto mašo. Z njim je somaševalo prek šestdeset škofov in tristo duhovnikov. Prišlo je tudi petnajst tisoč vernikov od tega petino Slovencev. Število navzočih, ki so dobili posebne dovolilnice, je bilo zaradi majhnega prostora omejeno. Poleg kardinala Rodeta so s papežem Frančiškom med drugim somaševali nadškof Uran, škof Glavan, škof Bizjak in škof Pirih ter nekateri duhovniki iz Slovenije. Papež je pridigo začel z besedami: „Potem, ko sem občudoval lepoto te krajine, kjer možje in žene delajo v skrbi za svoje družine, kjer se otroci igrajo in ostareli sanjajo ... sedaj tukaj, na tem kraju, ob tem pokopališču lahko rečem samo to: Vojna je norost!« Užaloščen je obsodil morijo in uničenje, ki ju prinaša vojna. Tisti, ki jo podpihujejo, pravijo: „Kaj mi mar?“ in se tako kot Kajn, ki je ubil brata Abela, opravičujejo: „Sem mar jaz varuh svojega brata?“ Pridigo je sklenil z besedami: »S srcem sina, brata, očeta, prosim vse vas in za vse nas spreobrnjenje srca, da bi od »Kaj mi mar?« prešli v jok za vse padle 'nepotrebne morije', za vse žrtve norosti vojne vseh časov. Jok. Bratje, človeštvu je potreben jok in to je ura joka.« Škof Glavan je ob koncu dejal, da se je slovesnost pri italijanski kostnici spremenila v eno veliko molitev, v spomin, ki naj bi očistil vso našo preteklost in tudi naše medsebojne odnose.

PRISEGLA NOVA VLADA.

Državni zbor, v katerem je 90 poslancev in poslank, je 18. septembra 2014 s 54 glasovi za in 25 proti imenoval ministrsko ekipo vlade Mira Cerarja. S tem je bila izvoljena 12. slovenska vlada, ki šteje 16 ministrov, tri več kot doslej. Največja vladna stranka SMC - Stranka Mira Cerarja je dobila devet resorjev, DeSUS - Demokratična stranka upokojencev štiri, SD - Socialni demokrati pa tri. Vladne stranke imajo skupaj 52 glasov v 90-članskem državnem zboru. Že na dan izvolitve je Cerar prevzel posle od predsednice vlade Alenka Bratušek, ki je opravljala tekoče posle. Iz njene vlade z delom nadaljujejo predsednik DeSUS Karl Erjavec, ki je ostal zunanji minister, prvi mož SD Dejan Židan še naprej vodi kmetijski resor, Anja Kopač Mrak (SD) je tudi v novem mandatu ministrica za delo, Gorazd Žmavc (DeSUS) pa minister za Slovence po svetu. Iz največje vladne stranke prihajajo gospodarski minister Jožef Petrovič, finančni minister Dušan Mramor, pravosodni minister Goran Klemenčič, Boris Koprivnikar odgovoren za javno upravo, Peter Gašperšič za infrastrukturo in Milojka Kolar Celarc za zdravstvo. Notranja ministrica je Vesna Györköš Žnidar, ministrica za izobraževanje Stanka Setnikar Cankar, novoustanovljeni urad za razvoj pa vodi ministrica Violeta Bulc. Iz DeSUS sta še ministrica za kulturo Julijana Bizjak Mlakar in Irena Majcen ministrica za okolje in prostor. SD ima še ministrstvo za obrambo, ki ga vodi Janko Veber.

POLITIK MIRO CERAR.

Predsednik nove vlade Miro Cerar, ki je svojo stranko ustanovil dober mesec pred volitvami, je takrat zagotovil, da si bo nova stranka prizadevala za višjo politično kulturo, da bo vodila politiko, ki ne bo žaljiva ali podcenjevalna do političnih tekmecev, vendar pa bo odločna in nepopustljiva do vseh, ki jo izrabljajo za svoje interese in ne delajo v dobro ljudi. Dodal je, da je treba preseči ostre delitve na leve in desne ter se naučiti politične in ideološke razlike izražati na dostojen in spoštljiv način. Takrat so v Cerarju većinoma videli profesorja prava z visokimi etičnimi in moralnimi načeli. V nekaj mesecih je Miro Cerar z obema nogama v politiki. Več tistih, ki so z njim postavljali stranko, se je odmaknilo ali pa so bili odmaknjeni, na primer Peter Jamnikar in Bojan Dobovšek. Politični tekmeči mu očitajo celo vrsto nedoslednosti. Precej zgovorno je tudi, čeprav za enkrat še zelo prizanesljivo, mnenje priznanega gospodarstvenika Gabrijela Devetaka za Novi glas: „Novemu predsedniku vlade želim srečno roko pri

vodenju vlade in pri tem obilo uspehov. Vendar od leporečja in klasičnih obljub se ne da živeti. Počakajmo na vsaj nekaj mesečno vladanje nove ekipe. Marsikdo ima občutek, da si Miro Cerar želi nadaljevanje dosedanje politike in poslušanja stricev iz ozadja. Stranka Nova Slovenija, krščanski demokrati je imela najnaprednejši in konkreten program za izhod iz sedanje krize, vendar ga stranka Mira Cerarja ni upoštevala. Zato so predvidevanja za Cerarjev uspeh minimalna. Predsednik vlade je vrhunski ustavni strokovnjak in javni komentator naše zakonodaje, v gospodarstvu pa se bo moral še dokazati.“

PROCES JANŠA.

Tako kot pred parlamentarnimi volitvami tudi po njih ostaja Janez Janša, ki je od 20. junija 2014 v zaporu, ostaja najbolj moteč politik v državi. Na volitvah je bil izvoljen z najvišjim številom podpore volivcev in državni zbor je na ustanovni seji njegov mandat podprl. Del poslancev mu je želel že na isti seji mandat odvzeti, a je državnopravna služba ocenila, da je to lahko protiustavno. Mandatno volilna komisija oziroma njeni člani iz vrst koalicije in leve opozicije se od takrat trudi, da bi pravno čim bolj korektno Janši odvzela mandat. Državnopravni službi je v tem primeru dala nezaupnico in najela posebno skupino pravnikov, ki je pripravila za to opcijo bolj sprejemljivi mnenji. Vanjo so na predlog poslanskih skupin „levice“ imenovali Rajka Pirnata, Cirila Ribičiča, Franca Grada, Dina Bauka in Aleša Zalarja. NSi se je svojemu kandidatu v skupini odrekla, ker gre po njenem prepričanju v tem primeru za politično odločitev. SDS pa je v skupino „neodvisnih pravnih strokovnjakov“ predlagala nekdanjega predsednika države Milana Kučana, ki pa povabila ni sprejel. Najeta skupina je v nasprotju z državnopravno službo ocenila, da sta med ustavno dopustnimi možnostmi tudi prenehanje in mirovanje poslanskega mandata. Na osnovi teh mnenj je komisija pripravila vse potrebno za odvzem poslanskega mandata Janezu Janši v državnem zboru. Njegova stranka SDS pravi, da pravna podlaga za odvzem mandata sploh ne obstaja, na kar opozarja tudi velika večina drugih pravnikov. Tudi zato v NSi opozarjajo, da je glede odvzema mandata pravna stroka še vedno razdeljena. Prav tako obstaja dvom ali bo sodba v zadevi Patria, ki je Janši naložila dve leti zapora, vzdržala tudi na naslednjih instancah. Odločitev, kakršnakoli že bo, bo politična, sprejela pa jo bo „leva“ koalicija. O zadevi pa bo spet presojalo ustavno sodišče.

NESOJENA KOMISARKA.

V Bruslju nekaj mesecev po volitvah v Evropski parlament sestavljajo evropsko komisijo. Tudi slovenska vlada je morala tja poslati svoj predlog za komisarje. Prejšnja predsednica vlade Alenka Bratušek je že potem, ko je izgubila na volitvah in s svojo stranko za las prestopila prag parlamenta, za ta položaj predlagala kar sebe, brez zadostne podpore v vladi. Zato je privolila, da sta na seznamu še dva kandidata, saj naj bi imela zagotovilo, da bo izbrana. Prihodnji predsednik Evropske komisije Jean-Claudu Juncker ji je namenil mesto podpredsednice in komisarke za energetska unija. Zataknilo se je pri predstavitvi pred odborom za energijo in okolje v Evropskem parlamentu. Za je glasovalo le 13 članov odborov, proti 112, dva sta bila vzdržana. V Bruslju izida niso komentirali, povedali so le, da pričakujejo drugo kandidatko iz Slovenije. Vlada oziroma stranka Mira Cerarja je to tudi storila. Ponudila je svojo ministrico Violeto Bulc, ki je sicer podjetnica, v politiki pa novinka in njeno ime s preglasovanjem poslala v Bruselj.

KARDINAL RODE OSEMDESETLETNIK.

Nekdanji prefekt Kongregacije za redovnike kardinal Franc Rode je 23. septembra dopolnil 80 let. S tem je prestopil starostno mejo po kateri ni več med volivci novega papeža. Kljub temu je bil visok življenjski jubilej priložnost za praznovanje. Z njim je začel že v nedeljo pred rojstnim dnevom v svoji domači župniji Jarše pri Domžalah. Slovesno pritrkavanje, narodne noše, na koru Tomčeva maša ... vse to je spremljalo zahvalno mašo ob kardinalovem življenjskem jubileju. Pridigal je vizitator lazaristov Pavle Novak. Opisal je življenjsko in duhovniško pot svojega sobrata kardinala Franca Rodeta. Spomnil je tudi na njegovo služenje dvema velikima papežema svetemu Janezu Pavlu II. in Benediktu XVI. Na Rodici rojeni, v Argentini vzgojeni, v Parizu izšolani in v Rimu uveljavljeni kardinal se je po obhajilu zahvalil za prisrčno slovesnost župniku in vsem sodelujočim. Nato je dejal: „Danes pa se zahvaljujem najprej svojemu Stvarniku, ki me je poklical v življenje ..., ki me je izbral za sveto službo božjemu ljudstvu in mi daje obljubo večnega življenja. Ki je hotel, da se rodim kot sin slovenskega naroda, kar mi je v veselje in čast in stalni klic k preseganju. Danes se zahvaljujem staršem za ljubezen, s katero so me sprejeli, za topel dom, za srečna otroška leta, za zgled

dobrote in poštenosti, za krščansko vero in slovensko zavest ...“

Pri maši sta bila tudi kardinalov brat Nace, ki živi na domu in sestra Cecilija, redovnica. Naslednji dan je kardinal Franc Rode praznoval z vsemi slovenskimi škofi in sodelavci iz let, ko je bil sam ljubljanski nadškof. Na sam rojstni dan pa je pri založbi Družina predstavil knjigo z naslovom Radost in lepota vere, v kateri razmišlja o duhovnih, kulturnih in zgodovinskih vprašanih naroda in Cerkve v luči vere.

STIČNA MLADIH.

Cistercijanski samostan v tretjo soboto v septembru v svoje okrilje privabil od šest do sedem tisoč mladih deklet in fantov, mladih družin, pa tudi starejših posameznikov, ki so z duhovniki in škofi prišli na tradicionalno srečanje, ki ga prireja Skupnost katoliške mladine in je tokrat potekalo pod geslom „Blagor ubogih v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.“ Mladi so ob duhovnem in glasbenem programu lahko obiskali številne delavnice in prisluhnili pričevanju Chiare Amirante, ustanoviteljici skupnosti Nova obzorja, ki je predstavila svojo zgodbo uboštva v duhu. Vrh srečanja je bila sveta maša, ki jo je ob somaševanju škofov in duhovnikov daroval koprski škof Jurij Bizjak. Mlade je spodbudil, naj besedi „oprosti“ in „hvala“ postaneta del njihovega življenja in ravnanja. Zbrane je obiskal in nagovoril tudi predsednik države Borut Pahor.

SEPTEMBRSKE POPLAVE.

Slovenijo je sredi septembra zajela vremenska ujma z neurji z nevihtami, močnimi nalivi in sunki vetra. Stedile so poplave in plazovi, ki so povzročili veliko škodo na številnih območjih po državi. V precej domovih je zalilo kletne prostore, mnogim pa je uničilo tudi prostore za bivanje. Nekatera naselja so bila odrezana od sveta. Prizadeti so bili kraji in vasi na področju Dolenjske v občinah Kostanjevica, Škocjan, Mirenska dolina in Šentjernej ter v Beli Krajini območje Črnomlja in Metlike. Poplave so resno prizadele tudi nekatere vasi v Prekmurju, kjer je precej narasla Mura, pritoki Lendave pa so prestopili bregove. Tako v Pomurju kot na širšem območju Ptujskega polja je kleti zalivala tudi podtalnica, ki je precej narasla. Nalivi so povzročili nevšečnosti tudi na Koroškem, Štajerskem in v Zasavju. Zahtevali so tudi dve smrtni žrtvi, ki so ju v vozilu na Vranskem odnesle narasle vode. Sprožilo se je 250 plazov, narasla voda je poplavela 850 stanovanjskih in 240 gospodarskih objektov, 18 šol in vrtec. Že med samo ujmo so domačinom priskočili na pomoč gasilci, vojaki in prostovoljci, ki so z delom nadaljevali tudi, ko so vode

začele upadati. Prizadetim so že med poplavami s hrano pomagale dobrodne organizacije, zdaj pa potekajo dobrodne akcije zbiranja finančnih sredstev za poplavljenе.

MERCATOR V HRVAŠKIH ROKAH.

Hrvaški koncern Agrokor pod vodstvom Ivica Todorića si je več let prizadeval za nakup največjega slovenskega trgovca, letos poleti pa mu je to dokončno uspelo. Junija je odkupil 53 odstotni delež Mercatorja, s prevzemno ponudbo je v septembru pridobil še slabih trideset odstotkov delnic. S tem je bil sklenjen največji posel na tleh nekdanje skupne države. Mercator in Agrokor imata skupaj približno 64.000 zaposlenih in skoraj sedem milijard skupnih prihodkov. Mercator s skoraj tri tisoč zaposlenimi je bil doslej prisoten pri nas ter na hrvaškem, bosanskem, srbskem, črnogorskem, albanskem in bolgarskem trgu. S prevzemom se umika s Hrvaške, še naprej pa bo pokrival preostale trge. Pred prevzemom Mercatorja so najbolj svarili politiki in dobavitelji, a hrvaški trgovec se je v pogodbi zavezal, da bodo Mercatorjevi dobavitelji še tri leta ohranili nespremenjen prostor

na prodajnih policah. Mercator, ki je kot „trgovsko podjetje na debelo“ zaživel po letu 1953 v Ljubljani, je tako sklenil samostojno pot.

UMRL MIRKO JURAK.

V Ljubljani je sredi septembra v 79. letu starosti umrl literarni zgodovinar dr. Mirko Jurak. Po rodu je bil Ljubljančan. V domačem mestu je končal študij angleškega in ruskega jezika z literaturo obeh narodov. Pozneje je še doktoriral iz angleške poetično-politične drame med obema vojnoma. Služboval je kot profesor za angleško in ameriško književnost. Dobro je poznal tudi avstralske literarne ustvarjalce in spremljal njihovo delo. Leta 1982 je na Bledu organiziral mednarodni simpozij o avstralski književnosti. Mirko Jurak je posebno pozornost namenjal raziskovanju literarnega ustvarjanja slovenskih izseljencev v Kanadi in Avstraliji. Tudi osebno je poznal vse vidnejše Slovence v Avstraliji, ki so se posvečali poeziji ali prozi. Sodeloval je pri pripravi zbirke „Lipa šumi med evkalipti“, v kateri so izbrane pesmi Slovencev v Avstraliji. Pripravil je zbirko kratke avstralske proze „Mavrična ptica“ in zanjo napisal spremno besedo.

DEDEK IN VNUK

Stara lipa tam pred hišo, hladno senčico ima, v tej senci pa za mizo, dedek z vnukom pokramlja.

Veš vnuk ti moj predragi, tudi jaz sem majhen bil in nato, ko sem odrasel, sem v širni svet se napotil.

Vnuk pa dedka je vprašal, ali v svetu lepše je. Dedku solza se utrne: rojstni kraj je zame vse.

Domovina je le ena, v njej prešerno je srce in dežela ni nobena lepša od Slovenije.

Vnuk je dedku v veselje, kot mladika, ki cveti, v njemu vidi skrite želje, da nov rod naprej živi. Franci Mežnar

PRAZNOVANJE OČETOVskega DNEVA V SLOVENSKEM DRUŠTVU ST. ALBANS

6. septembra 2014 smo v St. Albansu zelo lepo praznovali očetovski dan. V domu slovenskega društva se nas je zbralo preko devetdeset. Ob tem naj omenim tudi nekaj zelo veselega: dežurne za ta dan smo imeli kar štiri, tri iz družine Maver in enega iz družine Dular. Za očeta leta 2014-2015 smo izbrali delavnega gospoda Slavka Blatnika, po letu starosti pa gospoda Tonija, ki je star triindevetdeset let. Ves popoldan do 6. ure zvečer nas je zabaval ansambel *Melodija*. Plesišče je bilo vedno polno, saj so igrali naše stare slovenske melodije, ki nas vedno ponesejo v našo rodno deželo pod Triglavom. Prav lepa zahvala ansamblu in gospodu Branku Kojcu, ki nam je popoldan popestril tudi s svojimi šalami. Omeniti pa moram tudi, da smo ta dan praznovali 33. obletnico društva, ki je bilo ustanovljeno leta 1981 pod imenom *Veseli lovci*. V imenu odbora prav lepa hvala vsem gostom, ansamblu in dežurnim delavcem. Gusti Vinko

Melbourne
 p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840
 p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
 Marija Anžič: 0499 772 202
 Sts. CYRIL and METHODIUS
 SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO Box 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: cirilb@bigpond.com
 E-mail: p.david.ofm@gmail.com

OČETOVSKI DAN smo kot skupnost lepo praznovali zadnjo nedeljo v avgustu, teden dni pred praznikom očetov, ki ga v Avstraliji praznujemo danes, na prvo nedeljo v septembru. Vsa naša praznovanja se vedno začno najprej v cerkvi in nato nadaljujejo v dvorani. Učenci Slomškove šole so nam spet pripravili lep program (**fotografija spodaj**). Hvala njim, učiteljici magistri Julie Kure - Bogovič, staršem, gospodinjam za krožnik dobrot za skupno mizo ter članicam Društva sv. Eme za dobrote in postrežbo, Franku Petelinu za glasbeno spremljavo. Dvorana pod cerkvijo je bila polna kot že dolgo ne za ta praznik.

MAŠA NARODOV je bila v nedeljo, 31. avgusta, v katedrali sv. Patrika v Melbournu: ob 2. uri popoldne molitev rožnega venca, nato je sledila sveta maša in druženje. Hvala vsem, ki ste se udeležili slavja: Anici Smrdel v narodni noši za sodelovanje pri molitvi rožnega venca, Heleni Trinnick za petje lurške pesmi, narodnim nošam Angelci Veedetz, Angelci Povh ter Meti Lenarčič, ki so tudi letos privabliale fotografe, Vidi Kravos, Lori Vičič ter še drugim udeležencem. Obe Angelci sta sodelovali pri darovanjski procesiji.

Učenci Slomškove šole so nam pripravili lep program za očetovski dan.

TEDEN od 25. do 31. avgusta 2014 je bil posvečen izseljencem in beguncem: 100. svetovni dan – 100th World Day of Migrants & Refugees: **TOWARDS A BETTER WORLD** je bilo geslo stotega svetovnega dneva, ki nas opozarja na stiske in izzive sveta.

NOVO: Nova tla v stari kapeli sta uredila Peter in Martin Bole. Stara tla so namreč uničili termiti. Stopnišče cerkve ter betonske podeste okoli cerkve sta prebarvala Franjo Kravos in Štefan Cek. Zares lepo delo, tako, da vse 'diši' po urejenosti. Hvala našim mojstrom za podarjeno delo. V dvorani so novi udobni stoli (165 stolov) ter še dve novi mizi. Cena stola je 53 dolarjev, ene mize pa \$180.

ZVONČEK V NAŠI KAPELICI V TA PINU: Jože in Angelca Veedetz sta podarila nov zvonček za našo kapelico v Ta Pinu, ki jo skupaj s Frankom in Tereziko Fekonja tako lepo oskrbujejo. Rad priskoči na pomoč tudi Jože Kranjec iz Bacchus Marsha. Hvala!

Pater DAVID je 7. septembra 2014 odpotoval v ZDA, kjer je dva tedna nadomeščal p. Metoda ter se 28. septembra udeležil praznovanja 20. obletnice slovenskega misijona v Lemontu, kjer je deloval prvih šest let od njegovega začetka. O tem je napisal lepo poročilo, iz katerega se vidi, da sta Lemont in Avstralija še vedno živo povezana in nista le zgodovina 50-ih let 20. stoletja!

Prva nedelja v septembru se imenuje **ANGELSKA NEDELJA**. Na Brezjah so obhajali 107. obletnico kronanja Marije Pomagaj.

40. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT je bil zares jubilejni. Iskrena zahvala vsem, ki ste s svojim delom, talenti, časom in pripravljenostjo sodelovanja, obogatili prejšnjo soboto in nedeljo. Hvala vsem, ki ste prišli na koncert. Posebno velika zahvala pa gre pripravljalnemu odboru, ki ga je z vso zavzetostjo vodila magistra Veronica Smrdel – Roberts. Člani so: Marija Anžič, Simon Grilj, Renata Miklavec, Marie Pase, Frances Petelin, Frances Urbas – Johnson, Katarina Vrisk, p. David in p. Ciril. Hvala učiteljici Slomškove šole Julie Kure - Bogovič. In da se je veselje nadaljevalo

v jedilnici pod šotorom na dvorišču Baragovega doma zahvala ansamblu Karantanija in Žagarji; članicam in sodelavkam ter sodelavcem Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič pa velik Bog Ionaj za tako izredno postrežbo množice oba dneva! Bogu hvala za lepa, sončna, topla pomladna dneva!

NAGRADE srečelova na koncertu: 1. nagrada: Coles vavčer za 200 \$; 2. nagrada: kosilo za 2 osebi v restavraciji Marka Brožiča Mr.&Mrs. Howell, 173 Sydney Rd., Brunswick; 3. nagrada: vavčer za 100 \$ pri Slavonija Continental Butchers, 75 Main Road West, St. Albans; 4. nagrada: Harvey Norman vavčer za 100 \$; 5. nagrada: Wollwoorths vavčer za 50 \$; 6. nagrada: Bunnings vavčer za 25 \$; 7. nagrada: Bunnings vavčer za 25 \$. Na prodaj imamo še vedno tudi spominske kemijske svinčnike (eno pisalo je pet dolarjev).

V soboto, 4. oktobra 2014, na praznik sv. Frančiška Asiškega, je sveti oče papež Frančišek imenoval našega provincialnega ministra patra STANETA ZORETA za novega ljubljanskega nadškofa in metropolita. Takoj, ko smo v soboto zvečer zvedeli za to novico, smo ga poklicali po telefonu in Marija, pater David in pater Ciril smo mu voščili med poskočnimi melodijami ansambla Karantanija. Vse lepo pozdravlja in se priporoča v molitev.

KONCERT: 40 članski ženski pevski zbor CARMINA SLOVENICA iz Maribora bo nastopal v okviru Melbourne Festival v Melbournu od 23. do 26. oktobra 2014. V torek, 28. oktobra 2014, bodo nastopili ob 7. uri zvečer v naši cerkvi v Kew s programom Slovenski zvoki. Vstopnine ne bo, bodo pa prostovoljni prispevki, namenjeni za prevoz in kosilo zanje tisti dan. Lepo vabljeni!

Program Slovenski zvoki z deli iz slovenske vokalne zakladnice je pregled slovenske ustvarjalnosti skozi vsa glasbena obdobja. Predstavlja dela odličnih sodobnih skladateljev – njihove izvorne kompozicije ali priredbe ljudske motivike. Slednjim ob bok postavlja ljudsko pesem v izvorni obliki. Projekt je bil nagrajen z nagrado Ford Motor Company – Conservation and Environmental Grants (2001). Avtorica projekta in dirigentka je Karmina Silec.

Ob koncu svete maše v Kew, v nedeljo, 5. 10. 2014.

SKUPNA MOLITEV ROŽNEGA VENCA v oktobru 20 minut pred nedeljsko mašo ter še ob petkih in sobotah po maši.

MISIJONSKA NEDELJA je 19. oktobra, naslednji dan, v ponedeljek, 20. oktobra, pa 46. obletnica blagoslovitve naše cerkve.

PRAZNOVANJE ZAKONSKIH JUBILEJEV bomo imeli v nedeljo, 16. novembra 2014.

SVETE MAŠE IN MOLITVE ZA POKOJNE:

Nedelja, 26. oktobra 2014: Ob 2.30 popoldne bo sv. maša v dvorani Slovenskega društva Planica v Springvale za vse pokojne člane in prijatelje društva. **Ob 4.00 popoldne bodo molitve na pokopališču Springvale.**

Sobota, 1. novembra 2014: VSI SVETI. Praznična sveta maša bo v Kew ob 10. uri dopoldne. Ob 11.30 bodo molitve na pokopališču v Kew.

Nedelja, 2. novembra: Spomin vseh vernih rajnih. Sveta maša bo v Kew ob 10. uri dopoldne. **Ob 12.00 bodo molitve za pokojne v mavzoleju na pokopališču Keilor.**

Sobota, 8. novembra 2014: Ob 11.00 bo sv. maša pod šotorom ob mavzoleju pokopališča Keilor.

Nedelja, 9. novembra 2014: Sveta maša v KEW ob 9. uri dopoldne, v GEELONGU v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar ob 11.30 dopoldne ter nato molitve za pokojne pri kapelici Marije Pomagaj. **Ob 5. uri popoldne sv. maša v ST. ALBANSU in po maši molitve za pokojne pred kapelico Lurške Matere Božje pri Slovenskem društvu St. Albans.**

Nedelja, 23. novembra 2014: Kristus Kralj. V WODONGI bodo ob 6. uri zvečer molitve na pokopališču ter ob 7. uri zvečer sv. maša v cerkvi St. Augustine's, 55 High Street, Wodonga.

60 LET SLOVENSKEGA DRUŠTVA MELBOURNE: Slovesno praznovanje bo v soboto, 29. novembra 2014, s pričetkom ob 4. uri popoldne.

ADVETNO ROMANJE V TA PINU bomo imeli v soboto, 6. decembra 2014. Ob 9.30 dopoldne se bomo zbrali pri naši kapelici, ob 10. uri bomo darovali sveto mašo v cerkvi na vrhu griča.

MIKLAVŽ bo obiskal otroke na 2. adventno nedeljo, 7. decembra, po maši.

PONOVITEV ZLATE MAŠE PATRA MIHAELA S. VOVKA bo tretjo nedeljo v decembru, 21. decembra 2014, ob 10.00 v Kew.

SVETI KRST:

DEAN MICHAEL CHRISTOFAS, rojen 03.03.2014, Box Hill VIC. Mati Tanja Helena Christofas roj. Grilj, oče Stanley Michael Christofas. Botra sta Simon Grilj in Linda Christofas. Sv. Ciril in Metod, Kew, 30.08.2014. CHELSEA LEHMANN, rojena 05.11.2013, Heidelberg

VIC. Mati Tereza Lehmann roj. Truban, oče Brian Allan Lehmann. Botra sta John Old in Adriana Old. Sv. Ciril in Metod, Kew, 30.08.2014.

Čestitke staršem, botrom in starim staršem!

POROKA: MATEJA TELICH in THAI HONG NGUYEN sta se poročila v naši cerkvi v Kew 11.10.2014. Čestitke mladoporočencema!

ODŠLI SO

MARIJA BURLOVICH roj. KRESEVIČ je umrla 25.08.2014 v domu starejših v Balwynu. Rojena je bila 23.11.1921 v kraju Račice pri Podgradu. Bila je najstarejša od devetih otrok. Koncem vojne se je poročila z Jožetom – Pepijem Burlovičem. V Avstralijo so prispeli leta 1958. Pepi je umrl 21.08.1999 (rojen je bil 19.03.1916). Nekaj svojih zadnjih let je Marija preživela tudi v našem Domu matere Romane. Vedno je bila vesela obiska duhovnika; še par dni pred smrtjo je rekla svoj Amen! V njenih rokah je bil vedno rožni venec. Rožni venec in sveta maša je bila v naši cerkvi v Kew 1. septembra 2014. Pokopana je na pokopališču Warringal Cemetery. Sožalje hčerkama Anni Pertich in Venny Smolich, njunima družinama, sestri Liviji Tomsič v Essendonu, sestri Dragi Kirn v Sydneyu, sestri Zori Hrvatini z družino v Sloveniji ter sestri Edi Kresevič ter ostalim sorodnikom.

EMILIA (MILKA) ŠEREK roj. KOŠIR je umrla 31.08.2014 v Nazareth House v Camberwellu. Rojena je bila 16.09.1927 v Gorenji vasi blizu Škofje Loke. Leta 1950 se je izselila v Argentino in se istega leta poročila v Buenos Airesu z Eligiom Šerekom. Iz Argentine se je vsa družina preselila v Avstralijo leta 1970. Milka je leta nazaj redno pomagala pri pripravi Misli za na pošto in bila članica molitvene skupine. Še malo pred smrtjo je prepevala Marijine pesmi. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi 4. septembra 2014. Sledila je kremacija. Pepel bo položen v grob na pokopališču v Kew, kjer že počiva njen mož Eligio (umrl 1998), sin Tone (umrl 1989) ter hčerka Marija (umrla 2008). Sožalje hčerkam Silviji, Joyce in Ireni ter sinu Eligiju ter njihovim družinam.

STAN (STANKO) ZEMLJAK je umrl 01.09.2014 v Richmondu, na poti v bolnišnico. Rojen je bil 17.03.1922 v Mokronogu na Dolenjskem. V Avstralijo je prispel leta 1950. Stanko je živel v Ballaratu od leta 1952 do 2006, ko se je po smrti žene preselil k sinu Francisu v Kew. Rad je prihajal k nedeljski maši v našo cerkev. Stanko je v petdesetih letih risal ilustracije za naše Misli. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi 4. septembra. Somaševala sva msgr. Franco Cavarra, Stankov družinski prijatelj, ter p. Ciril. Pokopan je bil v petek, 5. septembra, na pokopališču The New Cemetery Ballarat v grob pokojne žene Anne Marie roj. Longo, ki je umrla 22.11.2005 v Ballaratu. Sožalje sinu Francisu.

JAKOB (JACK) URBANČIČ je umrl 23. septembra 2014 med sprehodom v bližini doma v Mount Waverley, zadet od srčne kapi. Rojen je bil 27.06.1930 v vasi Kal pri Postojni v družini osmih otrok. V Avstralijo je prispel leta

1954 in se leta 1959 poročil s Tereziko Škrj v katedrali St. Patrick's v Melbourne. Rožni venec zanj smo molili pred pogrebno mašo 1. oktobra v cerkvi St. Scholastica's, Bennettswood, (Burwood). Pokopan je bil na pokopališču Springvale. Sožalje ženi Tereziki, sinovom Darku, Kevinu in Robertu ter družinam, sestri Vidi Škrj z družino, sestri Meri na Kalu in ostalim sorodnikom.

HERMAN SLUGA je umrl 06.10.2014 v Grace Garden Nursing Home v Heidelbergu. Rojen je bil 26.09.1939 v vasi Žirje, Povir pri Sežani. Pogreb je bil 13. oktobra 2014 na pokopališču Warringal Cemetery v Heidelbergu. Sožalje sestri Emi Kokelj v Melbourne, sestri Albin Mikolič in bratu Jožetu v Sloveniji, njihovim družinam ter nečakinji Tanyi Kokelj v Ocean Grove.

Zvedeli smo še za naslednja pokojna:

NIKOLAJ PREZELJ je umrl 29.08.2012 v The Northern Hospital v Eppingu. Rojen je bil 01.02.1925 v kraju Labinje

pri Cerknem. Pogrebna maša je bila v cerkvi Saint Brigid's v North Fitzroy. Pokopan je bil v grob pokojne žene Marije Gabrijele Prezelj roj. Kosmač na pokopališču Warringal Cemetery. Sožalje sinu Nicholasu Josephu Sorensonu.

VINCENC ŠTOLFA je umrl 05.02.2013 v Melbourne. Rojen je bil 23.01.1932 v vasi Brestovica pri Komnu.

Naj vsi naši pokojni počivajo v Božjem miru!

V mesecu novembru se bomo radi v molitvi in pri daritvi svete maše spominjali naših rajnih staršev, sorodnikov, prijateljev in dobrotnikov. **Daritev svete maše je največ, kar lahko podarimo svojim rajnim.** Hvala vsem, ki darujete za svete maše in nas vse tako spominjate, da smo vsi, živi in pokojni, povezani v občestvo Cerkve, katere vogelni kamen in glava je Vstali Jezus Kristus, človekov Odrešenik.

pater Ciril

Dragi prijatelji, dovolite, da vam posredujem utrinek iz delovanja slovenskega častnega konzula Republike Slovenije v Viktoriji. Ob zadnjem srečanju, ki sta ga gostila premier Viktorije, gospod Denis Naphine, in guverner Viktorije, gospod Alex Chernov, smo preživeli nekaj ur ob zelo konstruktivnem in

živahnem razgovoru z vrsto generalnih in častnih konzulov v Viktoriji. S tem so se pričela odpirati številna vrata visokih državnikov Viktorije, ki bodo morda vodila k tesnejšim stikom med Slovenijo in Viktorijo ter morda celo Avstralijo. Prirčen pozdrav vsem! Derry Maddison HC, častni konzul Republike Slovenije za Viktorijo, Avstralija

On Sunday 24th August 2014 the students from the Slomšek School went on excursion to Mt Buller for the day. The children started with skiing lessons. The beginners learnt simple techniques and the more advanced skiers improved their skills on the slopes. Although the day started with blizzard conditions and strong winds, by early afternoon the weather was fine and clear enough for the students to show their parents the skills they had learnt, some even ended the day skiing with their parents. Thank you Veronica for organising this most enjoyable day trip. **Julie Kure - Bogovič.**

Slovenski inštruktorji smučanja na Mt Buller.

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT

SLOVENIAN YOUTH CONCERT

POZDRAVNI NAGOVOR PATRA CIRILA A. BOŽIČA NA 40. SLOVENSKEM MLADINSKEM KONCERTU

Dober dan, dobri ljudje!

S tem pozdravom svetega Frančiška Asiškega – njegov slovesni praznik je danes – Vas pozdravljamo slovenski Frančiškovi bratje, ki delujemo med Vami v Avstraliji: p. Darko, p. David in p. Ciril. Z nami sta danes tudi avstralska frančiškana brat Jim Fitzgerald, vikar samostana v Box Hillu ter pater Bob Matthews, ki je maševal pri nas preteklo nedeljo.

Veselimo se Vaše današnje navzočnosti na 40. Slovenskem mladinskem koncertu tukaj v dvorani Slovenskega misijona svetih bratov Cirila in Metoda v Kew, v tem prelepem delu Melbournea.

Pozdrav vsem vam v dvorani, na odru, za odrom in vsem, ki so in bodo poskrbeli za lepoto 40. Slovenskega mladinskega koncerta ter dogajanje po njem danes in jutri.

Pozdravljeni vsi, ki ste v štiridesetih letih koncertov vložili vsak svoj delež v ta mozaik. Kar nekaj vas je tukaj, ki ste bili v tej dvorani tudi pred 39. leti. Bogu hvala, da je tako!

Z velikim veseljem pozdravljam vse diplomatske predstavnike, predsednike, podpredsednike in člane slovenskih društev, Sveta slovenskih društev Viktorije, socialnega skrbstva, kulturnih skupin, šole, medijev, radia.

Pozdrav odpravnici poslov Veleposlaništva Republike Slovenije v Avstraliji gospe magistri Jani Grilc, zaslužnemu častnemu generalnemu konzulu g. Alfredu Brežniku AM in soprogi Jeni, novima častnima konzuloma g. Derryju Maddisonu za Viktorijo in g. Anthonyju Tomažinu za NSW ter

bodočemu častnemu konzulu za South Australia g. Adrianu Vatovcu; g. Petru Mandelju JP OAM ter g. Florjanu Auserju – članoma Sveta Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, Rolandu Carmodyju – predsedujočemu SSOV; predsednikom slovenskih društev: SD Sydney: g. Štefanu Šerneku z ženo Ano in skupino rojakov; predsedniku SD Planica Wollongong Ivanu Rudolfu in ženi Marinki ter rojakom iz Wollongonga.

Pozdravljeni predsedniki slovenskih društev: SDM gospa Julija Čampelj; SD Ivan Cankar iz Geelonga gospa Martha Mrhar; SD Jadran g. Milan Ogrizek z ženo Martho; SD Planica gospa Ivanka Kolačko z možem Ivanom; SD St. Albans g. Mario Jakin in podpredsednik Slavko Blatnik z ženo Marijo; voditeljica Igralske skupine Melbourne gospa Draga Gelt OAM, g. Frank Vodusek OAM z ženo Marijo; voditeljica slovenskega programa na radiu SBS gospa Tania Smrdel in Lenti Lenko OAM, z radia 3ZZZ gospe Sonja Rupnik in Mateja Vrbnik Habjan. Pozdravljeni naši zvesti člani občestva sv. Cirila in Metoda, naši dobrotniki in sodelavci. Brez vas, vaše stalne in zveste predanosti bi bili tukaj samo zidovi, prepredeni s pajčevino, prahom pozabe in samo zgodovina. Po vaši delavnosti in dobroti pa je tukaj še življenje. Zato hvaležen pozdrav vam!

Z nami bi bili danes radi, a so jih zadržale razne obveznosti: članica avstralskega zveznega parlamenta in namestnica voditelja opozicije gospa Tanya Pliberšek, častna konzulka za Queensland gospa Nevenka Golc Clarke; predsednik Kluba Triglav Mounties Group g. Peter Kroke, predsednik SD Canberra g. Franček Čulek je v Sloveniji, ga pa danes tukaj zastopa Primož Vodenik; Marija Grosman – predsednica SD Tivoli iz Newcastla,

g. Ivan Cafuta – predsednik Slovenskega kluba Adelaide, Tone Brožič – predsednik SD Planinka iz Queenslanda.

40 let pomeni v Svetem pismu dobo ene generacije. Toliko let že pripravljamo slovenski frančiškani skupaj z mnogimi sodelavci ta čudovita kulturna in verska srečanja. Naj bosta današnji in jutrišnji dan še posebej praznična. S tem se pridružujemo tudi praznovanju 500. obletnice Slovenske frančiškanske province Svetega Križa.

Povezali smo v tem 40. Slovenskem mladinskem koncertu vsaj tri slovensko-avstralske generacije, povsem v duhu nasveta papeža Frančiška, ki danes goduje: »Mladi so naša krila, starejši so naše korenine. Brez kril in brez korenin ne vemo, kdo smo in ne kam moramo iti!«

Naš jubilejni koncert bo tako imel krila in korenine! S hvaležnostjo se spominjamo pokojnih patrov Bazilija Valentina OFM MBE (umrl 26. julija 1997) in patra Janeza Tretjaka OFM, ki je umrl 27. julija letos. Skoraj 89 let staremu patru Valerijanu Jenku OFM OAM pa prisrčen pozdrav v Ljubljano! S Florjanom Auserjem smo za patra Valerijana pripravili posebno čestitko, ki jo boste lahko danes podpisali.

Hvala vsem, ki ste danes z nami; hvala Vam, ki ste vsak na svoj način skozi 40 let vse do danes in boste še naprej Slovenec, Slovenka po srcu – Slovenian at Heart!

Mir in dobro. Bog živi!

Good day, good people!

With this St Francis of Assisi greeting - who's feast we celebrate today - we, the Slovenian Franciscan brothers, who work amongst you here in Australia, welcome you to this jubilee celebration. We are blessed today with the presence of our Australian Franciscan Brothers – Br. Jim Fitzgerald, the Vicar of St. Paschal's Friary in Box Hill and Fr. Bob Matthews who celebrated the Holy Mass last Sunday in our church here in Kew. Welcome brothers and Pace e bene!

We are delighted, good people, in your presence here today in the hall of the Slovenian Mission of Sts. Cyril and Methodius in Kew; this beautiful part of Melbourne, for the celebration of the 40th Slovenian Youth Concert.

In Biblical terms, 40 years represents a generation. This is how many years we, the Slovenian Franciscans, together with many people who were and are supporting us, have been preparing these

special cultural and religious gatherings. May today and tomorrow's celebrations be especially joyful. With these celebrations we also join in celebrating 500 years of the Slovenian Franciscan province of the Holy Cross.

Throughout this 40th Slovenian Youth concert, we tie together at least three Slovenian-Australian generations. We join in the spirit of our Pope Francis (who celebrates his feast day today) who said: "The youth are our wings and the elderly our roots. Without wings and without roots, we don't know who we are and where we should go!" Today's jubilee concert has wings and roots!

With gratitude we remember Father Bazilij Valentin OFM MBE (deceased 26th July, 1997) and Father Janez Tretjak OFM, who passed away 27th July this year. To Father Valerijan Jenko OFM OAM who will be nearly 89 years old, we send our warmest regards to Ljubljana!

Thank you for joining us here today, thank you to all of you who in your own way throughout 40 years up until today, are and will continue to be a Slovenian at Heart! And you have worked and are working for this! Even Australians – like Mr. Chris McKean, Mr. David Roberts, Mr. Craig Pase, Mr. Grant Johnson and many others who are always helping us.

Thank you!

Peace and good! God bless us all!

OUR FATHER who art in heaven...

ZDRAVA MARIJA....

SLAVA OČETU....

Fr Ciril A. Božič OFM OAM,

Fr Darko Žnidaršič OFM, Fr David Šrumpf OFM,

Lay missionary Marija Anžič

Petje avstralske himne: CHRISTINE FERRA

**Petje slovenske himne:
ANNA TEGELJ IN HELEN TRINNICK**

Koliko dogajanj, lepih pa tudi žalostnih dogodkov se je zgodilo zadnjih 40 let v našem življenju, v življenju slovenske skupnosti v Avstraliji in seveda v življenju sveta! V slovenski cerkvi v Melbournu smo imeli lep mladinski zbor Glasniki, v Sydneyu mladinski zbor Zarja z mnogimi mladimi pevci in pevkami. Čudoviti spomini na trude minile! V kratkem filmskem utripu se bomo sedaj povrnili za trenutek v preteklost, potem pa smo takoj v sedanjosti, ko nam bodo nekdanji pevci mladinskega

zboru Glasniki ob podpori ansambla Karantanija zapeli pesem: Slovenija, od kod lepote tvoje? ter nato še ob spremljavi Lenti Lenka pesem 'My Island Home', saj je Avstralija res velik otok in tudi naš dom!

Pele bodo: Christine Ferra, Barara Brožič, Veronica Smrdel – Roberts, Yelka Moloney, Tanya Christofas, Greta Prosenik, Frances Petelin, Anita Serrao; zborovodja je Katarina Vrisk.

The Youth Choir *Glasniki* meaning *The Heralds*, were formed before the first Slovenian Youth Concert in 1975 at the initiative of Father Stanko Zemljak. They were together until 1992 and had three main conductors: Walter Pahor, Mark Plesničar and Katarina Vrisk. Father Tone Gorjup and Darko Bugar were also leaders at one stage. There were 100 members across this time and some of them have gathered today to rekindle their love of singing and memories of their youth. Well known and popular band Karantanija will accompany them with their opening number 'Slovenija, od kod lepote tvoje?' and Lenti Lenko will provide the accompaniment 'My Island Home'. But firstly let's take a look down memory lane....

FILM 1: 40 Years – Turn back the clock

Act 1:
GLASNIKI REUNION CHOIR AND KARANTANIJA:
'Slovenija, od kod lepote tvoje?' and Lenti Lenko will provide the accompaniment 'My Island Home'.

Act 2:
ASHLEY HORVAT from Adelaide is 14 years old and has been playing the accordion since she was in primary school. She has appeared in several Slovenian Youth Concerts around Australia and plays regularly for the celebrations at the Slovenian Club Adelaide.
Ashley Horvat je mlada glasbenica iz Adelaide in je prava mojstrica na harmoniki. Še bo živela slovenska glasba med nami! Ashley in harmonika!

**Act 3:
SLOVENIAN SLOMŠEK SCHOOL**

Many of the children who attend the Slomšek Slovenian School Kew are third generation Slovenian Australians. Slovenian Slomšek School introduces students to their culture through song and dance and helps them to connect to the language of their parents or grandparents.

Slovenske šole v Avstraliji so bile vsa leta vzpodbuda starim staršem, staršem in otrokom, da vsaj majhen del slovenske dediščine sprejme tudi mladi rod. Hvala vsem, ki ste se in se še trudite za to! V našem Slovenskem misijonu v Melbournu imamo, hvala Bogu, še Slomškovo šolo, ki posreduje vse to sedanjemu mlademu rodu, tretji slovenski generaciji v Avstraliji.

Kako lepo je videti učence Slomškove šole in jih poslušati za materinski in očetovski dan, za Miklavža ter še za kakšno priložnost. Prepričana sem, da bodo pravi mladostni okras tudi za današnji dan!

Peli in plesali bodo ,Metuljčki', kakor se imenuje folklorna skupina Slomškove šole: Ivy Blatnik, Daniel in Lotti Bogovič, Claudia in Maja Fisher, Olivia Pase, Sabrina in Evie Johnson, Anthony Petelin, Marisa in Nicholas Paolucci, Christian Sefic. Pripravila jih je učiteljica magistra Julie Kure Bogovič. Glasbena spremljava: Frank in Marcus Petelin.

Act 4: MARCUS BOGOVIČ has been playing guitar for 6 years. He is currently in Year 7 at Marcellin College where he has his lessons and is also a member of the school ensemble. He recently completed his Grade 2 Rock and Pop Trinity College London Exam. This is Marcus' fifth youth concert performance. Marcus will be playing **Mean Jumper Blues** by Blind Lemon Jefferson and **Apachi** by The Shadows.
Tudi Marcus Bogovič je učenec Slomškove šole in ministrant, kot je bil njegov oče Toni, pa tudi športnik. Danes se nam bo predstavil kot kitarist, saj se že šest let uči igranja na kitaro.

Act 5:

Ja, še nekaj učencev Slomškove šole imamo, ki postajajo iz leta v leto večji virtuoz. Evie Johnson se že četrto leto uči igranja na harfo. Videli boste, kako velik in lep je njen inštrument in kako mojstrsko se Evie poigrava s strunami harfe!

EVIE JOHNSON is 10 years old and started learning harp 4 years ago. She has performed every year at the annual concert organised by her harp teacher. Evie is currently preparing for her Grade 1 exam in harp. She will be playing **Raindrops for Rachel** by Fiona Clifton – Welker and **Kangaroos** by David Gough & Danielle Perrett.

Act 6:

OLIVIA PASE je prav tako učenka Slomškove šole. Ja, boste rekli, ali je to slovenska ali glasbena šola! Eno in drugo, bi lahko rekli, saj se učenje prepleta s pisanjem, branjem, govorjenjem, petjem in plesom! Olivia se že dve leti uči igranja na klavir in nam bo danes zaigrala na keyboard.

Olivia Pase is a current student at Slovenian slomšek School in Kew. She has been playing the keyboard for nearly 2 years. Olivia attends Malvern Central School and is in year 4. She loves to read books, and her favourite foods are pizza and lasagne. She will be playing **Waltzing Elephants** by James Bastien.

Act 7:

DANIEL BOGOVIČ pravi, da je lepo imeti starejšega brata. In nič noče zaostajati za njim, zato se je pričel učiti igranja na keyboard, da se bo glasbena kariera družine nadaljevala...

Danes Daniel nastopa prvič kot mladi virtuoz!

Daniel Bogovič is 9 years old, in Grade 3 and attends St Gregory the Great Primary School. He started playing keyboard this year and has lessons at his school with Metro Music. This is Daniel's first keyboard performance. Daniel will be playing **Hot Cross Buns, Tango Jumbo and Austrian Waltz.**

Act 8:

MADELEINE MRAK prihaja iz Geelonga. V tamkajšnjem Slovenskem društvu Ivan Cankar imajo tudi slovensko šolo in Madeleine je ena izmed pridnih učenk te šole. Pred nami bo danes zaplesala, vi pa boste zaploskali, kajti: Čestitke, Madeleine, za rojstni dan - Happy Birthday to Madeleine Mrak who turned 12 yesterday!

Madeleine was born in Australia and is proud of her Slovenian heritage. She has been a significant contributor to the Slovenian community both in Geelong and Melbourne. She attends Slovenian school in Geelong and has participated in the Pako Street Multicultural festival parade for the last 6 years. Today Madeleine is performing a classical ballet dance called **Moj prostor (My Place).**

Act 9:

Koliko lepega je lahko v drugem in tretjem slovensko-avstralskem rodu! In kakšna radoživa sreča je podarjena prvi generaciji – starim in prastarim staršem!

CHRISTINA CESTNIK, sedaj poročena FERRA, je to, kar je prejela od staršev, pričela podarjati tudi svojim otrokom. Tako bomo prisluhnili in občudovali DRUŽINSKI TRIO: MAMA CHRISTINA, SIN OWEN IN HČERKICA IVY.

Christine has enjoyed performing at Slovenian Youth Concerts as a young girl and wanted to share the experience and her love of Slovenian folk songs with her two youngest children. Owen had his first performance on the stage at Kew on Father's Day aged 3, as a spirited fox (*Lisička je prav zvita zver*), the following Father's Day he was joined by his little sister Ivy to sing as little Owls '**Čuk se je oženil**'. Today they visit the region of Gorenjska with a Slovenian folk song - **Jaz pa pojdem na Gorenjsko.**

Act 10:

LOTTI BOGOVIČ je sestrična naših dveh prejšnjih Bogovičev: Marcusa in Daniela. Pravi, da je potrebno tudi zapeti. In tako se je poleg plesa pričela učiti tudi piano in petje. Danes nam bo zapela.

LOTTI BOGOVIČ is aged 8 years and started singing 4 months ago. She has also been learning the piano for 1/2 year. She was a member of the Johnny Young Talent School for 2 years mainly dancing, modern pop. Her Dad is Slovenian and her mum is German heritage. She also dances the Slovenian school at Kew. She will be **singing for us Roar by Katy Perry.**

Act 11:

THOMASA SCOTTA je gotovo obsijala glasbena zvezdica že ob rojstvu, saj je njegova mama Katarina Vrisk, učiteljica glasbe, organistinja v naši cerkvi, nekdanja voditeljica Glasnikov ter tudi mojstrica sestave današnjega programa. Thomas postaja mojster na klavirju in danes je to njegov drugi nastop na slovenskem koncertu.

THOMAS SCOTT is nearly 12 years old and is a Grade 6 student at Christ Our Holy Redeemer in East Oakleigh, Melbourne.

He first started learning piano with his mother, Katarina Vrisk, but now is learning with Ann Earle. This is Thomas' second Slovenian Youth Concert performance. Today he will be **playing Black Swan by Martha Myer.**

Act 12:

V družini Pistor v Adelaidi je veselo, saj je v družini sedem otrok – pet deklic in dva fanta. Katherine rada poje doma, v cerkvi in v Slovenskem klubu Adelaide. Danes nam bo zapela tisto lepo pesem iz filma Moje pesmi, moje sanje – pesem Edelweis – Beli cvet, cvet s planin... Our next performance is not a duet as stated in the program but a solo act by **KATHERINE PISTOR.** Katherine comes from a family of 7 children, 5 girls and 2 boys. She is a 3rd generation Slovenian and

has been part of a youth choir. **KATHERINE PISTOR** also participates in the annual Christmas festivities at the Slovenian church and club in Adelaide as an angel. Her grandfather dresses up as Sveti Miklavž. She will be **singing Edelweis from The Sound of Music.**

Act 13:
Pater Ciril je v pozdravnem nagovoru zapisal, da smo v tem našem štiridesetem Slovenskem mladinskem koncertu povezali vsaj tri slovensko-avstralske generacije, povsem v duhu nasveta papeža Frančiška:

“Mladi so naša krila, starejši so naše korenine. Brez kril in brez korenin ne vemo, kdo smo in ne kam moramo iti!”

Člani mešanega pevskega zbora v Kew, prva slovenska generacija v Avstraliji: **Nino Burlovič, Jože Grijl, Valentin Lenko in Ivan Horvat so se ponovno zbrali v kvartet in nam bodo štiriglasno zapeli dve lepi slovenski pesmi.**

The members of this quartet are in the Slovenian Church Choir at Slovenian Mission, Kew. They sing every Sunday at Mass as a 4-part choir and on occasion appear as a quartet singing litanies in church or in the church hall singing songs for Mothers' or Fathers' Day. They will be singing two Slovenian folk songs **Dekle je zajemala z vedrom vodo** and **Domača hiša.**

Act 14:
NATALIE BRATINA je nastopila že na mnogih koncertih in tudi različnih kulturnih prireditvah v okviru svoje šole. Pri nas v Kew je tudi ministrantka. Natalie rada pleše, poje; je celo članica Slovenske igralske skupine Melbourne. Danes nam bo zaigrala na flauto – prvič nastopa kot flautistka.

NATALIE BRATINA has appeared on the stage many times, most often dancing or singing, or in the occasional play or skit. She has recently begun learning the **flute** and makes her first public appearance with it today. Today she will be **playing The Flintstones Theme.**

Act 15:
Kjer je ljubezen velika, tam so vedno čudeži, bi lahko uporabili to modrost za naš naslednji nastop. Vsem dobro poznan Lenti Lenko, saj vidite in boste še videli, kako zelo ga potrebujemo, je za naš koncert navdušil tudi svojo ženo Rachel in nam bosta sedaj skupaj zapela – v slovenščini. To seveda ni noben problem za Lentija, je pa znamenje ljubezni Rachel do Lentija in njegovega rodu.

Husband and wife duo, LENTI AND RACHEL

LENKO, are both teachers. She is a primary school teacher and he is a piano teacher. Lenti is well-known in the Slovenian community and has received an Order of Australia Medal for his services to Slovenian youth and music. Rachel has Italian heritage on her father's side and today will sing two popular Slovenian traditional songs in her 'adopted' language of Slovenian. **They will sing two folk songs *Moje dekle je še mlado* and *Mi se imamo radi.***

Act 16:
Prvo polovico današnjega 40. Slovenskega mladinskega koncerta bo sklenil **novi ANSAMBEL ŽAGARJI, ki ga sestavljajo Lenti Lenko, Frank Petelin in dva nova člana skupnosti, ki sta se pred časom preselila iz Slovenije v Avstralijo, oba glasbenika – mož in žena, Andrej in Tina Hodnik z dekliškim priimkom Žagar.**

In Tini v čast so fantje sklenili, da se poimenujejo Žagarji, nam pa bodo v čast in veselje zaigrali in zapeli: **Meni ni za bogatijo** in druga pesem, pri kateri bodite še posebej pozorni na odpev: **Ne pozabi domovine!** Potem bo sledil dvajset minutni odmor. Na dvorišču Baragovega doma se boste lahko okrepčali, potem pa vas prosimo, da ste pravočasno v dvorani za drugi del koncerta. **Hvala!**

A new comer to the Slovenian Youth Concert and to audiences in Melbourne and beyond, **ENSEMBLE ŽAGARJI** are composed of two stalwarts of the music scene in Melbourne, Frank Petelin and Lenti Lenko, and husband and wife team, Andrej and Tina Hodnik, who were involved with folk-entertainment ensembles in their native Slovenia. They will be performing **Meni ni za bogatijo** by Ansambel Lojze Slak and **Ne pozabi domovine** by Ansambel Fantje z vseh vetrov.

INTERVAL 20 minutes
FILM 2

Ponovno pozdravljeni ob začetku drugega dela koncerta. Imamo še naprej lep in bogat program! Welcome back to the second half of 40th Slovenian Youth Concert. Are you enjoying yourselves? We have a wide variety of acts and now we have more in store for you. We now continue with more wonderful musical talent.

Act 17:
Da je lepo biti muzikant nam bodo sedaj zaigrali in zapeli člani znanega ansambla **Karantanija** iz Melbourne, Njihova druga pesem pa bo **Kam le čas beži**. Tako se vsi večkrat sprašujemo, saj nam leta kar prehitro teko! **Bilo je leto 1985 na koncertu v Adelaidi in pater Janez je tedaj v napovedi ansambla Karavanken glasbeno skupino pomotoma preimenoval v ansambel Karantanija. Članom ansambla se je ime dopadlo in potem so se res preimenovali v ansambel Karantanija. Sestavljajo ga: Joe in David Jakša, Frank Petelin, Eddy Zupan in Andrej Hodnik. Pater Janez je umrl letos 27. julija v Sloveniji, zato bo ansambel Karantanija posvetil ta nastop patru Janezu v hvaležen spomin.** Karantanija were originally named 'Karavanken' after the mountain range which spans the Slovenian/Austrian border. The first performance of this band of young men was at the Slovenian Youth Concert in Adelaide in 1985. It was held at Slovenian Club, Adelaide and the late Father Janez Tretjak was the master of ceremonies. He mistakenly introduced the band as 'Karantanija', the original name for the area which is now Slovenia, instead of 'Karavanken', and they decided they would stick with this as they liked it better. They will be performing for us **Kako lepo je biti muzikant** by Slavko & Vilko Avsenik

and *Kam le čas beži* by Ansambel Štirje kovači. This performance is dedicated to Father Janez who spent 33 years as the leader of the Slovenian Mission in Adelaide. He passed away in Slovenia on 27th July this year. Our thoughts are with his family in Slovenia and the community in Adelaide.

Nagovor – Speech:

Mr. ALFRED BREŽNIK AM

Spoštovani: p. Ciril, p. David, p. Darko, laiška misijonarka Marija; ga. mag. Jana Grilc - odpravnica poslov Veleposlaništva RS v Canberri, častna konzula RS – g. Darry Maddison za Viktorijo in g. Anthony Tomažin za NSW, oba člana Sveta Vlade RS za Slovence po svetu: g. Peter Mandelj in g. Florjan Auser; predstavniki slovenskih organizacij, vsi nastopajoči in

organizatorji današnjega koncerta, cenjeni gostje, drage rojakinje in dragi rojaki.

Najprej bi se želel zahvaliti p. Cirilu in pripravljalnemu odboru za povabilo, meni in ženi Jeni, za udeležbo na današnjem 40. Slovenskem mladinskem koncertu, zopet pri Slovenskem misijonu v Melbournu.

Prav je, da se ta visoka obletnica proslavlja tu pri vas v Kew-ju, kjer je pobuda za prvi slovenski mladinski koncert nastala in se tudi uresničila pred davnimi 40-timi leti, oz. 6. decembra 1975. Pobudo zanj je dal in organizacijo tega prvega koncerta prevzel takratni p. Stanko Zemljak s pomočjo pokojnega patra Bazilija, seveda.

Zanimivo pa je, da je pater Stanko že takrat računal s tem, da bi ta koncert postal vsakoletna tradicija. Ja, lahko bi rekli, da je imel vizijo, pogledajmo si samo listo letnic in krajev nastopov na drugi strani današnjega programa. V vseh 40-tih letih niti eno leto ni bilo izpuščeno. Je pa to tudi znak, da so ti koncerti bili vedno popularni in dobro obiskani. Mladih talentiranih glasbenikov, pevcev, plesalcev in organiziranih skupin je bilo takrat mnogo, predvsem v večjih mestih kjer so se naseljevali Slovenci. Zato je p. Stanko lahko postavil kar visok kriterij pri izbiri nastopajočih. Koncerti so bili organizirani v obliki natečaja in najboljša skupina je prejela v priznanje

bokal. No danes kriterij ni tako strog, ker je mladih pač vedno manj. Verjetno je prvič tudi to, da iz Sydneya, razen p. Darka, nihče drug ne nastopa. Hvala Vam, p. Darko, da rešujete čast Sydneyčanom in še to s pomočjo Melburčana Lentija Lenka, ki vas bo spremljal na harmoniki.

Je pa ta vsakoletni slovenski mladinski koncert še vedno največji kulturni dogodek slovenske skupnosti v Avstraliji. Sicer je pa mesto Melbourne vedno bilo avstralska kulturna prestolnica, kar meni kot Sydneyčanu ni prav nič težko priznati. Se pa to odraža tudi v naši slovenski skupnosti.

Če se ne motim je bil zadnja leta namen besedo 'mladinski' izločiti iz naslova koncerta, pač zaradi pomanjkanja mladih. Vendar je premagala misel, da ta beseda predstavlja tudi tiste, oz. kar vse nas, ki so/smo mladi po srcu - pa tudi 'Slovenci po srcu' v skladu z letošnjim geslom koncerta.

Če samo pogledamo na današnje nastopajoče, njihov visoki umetniški nivo, predvsem pa njihovo navdušenost, smo lahko več kot zadovoljni – ponosni smo na vas. Prav vaša zavzetost nam daje upanje, da današnji koncert ni zadnji in, da se bodo še dolga leta nadaljevali, če bo le navdušenje in volja kot je danes. Seveda bodo pa še naprej potrebni ljudje z vizijo in organizacijsko sposobnostjo, skratka voditelji – kar pa je še ena odlika naših patrov frančiškanov.

Priznati moramo, da so naša misijonska središča, pod vodstvom patrov frančiškanov tudi naša kulturna središča. S tem pa ne mislim podcenjevati pomembnosti slovenskih klubov in organizacij na področju kulturne dejavnosti.

Že ko sta v Avstralijo pred 63. leti, t.j. maja meseca 1951, prispela prva patra frančiškana, p. Klavdij Okorn in p. Beno Korbič, sta 6 mesecev pozneje izdala že prvo številko MISLI – takrat bivajoča v Sydneyu. Danes 62 let pozneje Misli še vedno izhajajo pod skrbnim uredništvom p. Cirila. V vseh teh dolgih letih smo imeli kar lepo število patrov frančiškanov, pa tudi sester frančiškank Brezmadežnih, ki so prihajali in odhajali. Vsak pa je po svoje pripomogel in delal za dobrobit naše skupnosti.

Poleg pastoralne dejavnosti so skrbeli tudi za vse ostale potrebe naraščajoče slovenske skupnosti. Ker vsi to dobro vemo, tega ne bom našteval – lista bi bila predolga. Za vse to, dragi patri, smo vam neskončno hvaležni. Kar ne morem si zamisliti kako bi življenje tukaj pri nas v Avstraliji potekalo brez vas. Smo pa danes vsi navzoči zelo počaščeni, da ob tej zgodovinski obletnici 40. Slovenskega mladinskega

koncerta v Avstraliji, praznujemo še en velik in pomemben zgodovinski dogodek in to za celoten slovenski krščanski rod, to je 500-letnico Slovenske frančiškanske province sv. Križa. Res velik dogodek je to! Naše iskrene čestitke celotni slovenski frančiškanski provinci in še posebej vam, naši dragi patri tukaj v Avstraliji! In hvala vam! Hvala tudi Bogu, da nam je dal vas!

Ob koncu, še enkrat, čestitke vsem nastopajočim in organizatorjem današnjega koncerta. Z veseljem pričakujemo še drugi del koncerta. Hvala lepa.

Act 18:

IVAN BURNIK LEGIŠA je poznan slovenski pesnik, ki živi v Adelaidi in je aktivno vključen v vse dogajanje slovenskega občestva v Južni Avstraliji. Napisal in izdal je več pesniških zbirk. V svojih pesmih se vrača v čas mladosti, domovine. Sprašuje se o smislu bivanja, pogovarja se z Bogom in sočlovekom. Vrača se v preteklost, živi v sedanjosti, prihodnost polaga v Božje roke. Vse to se prepleta v njegovih pesmih. Za nas je izbral svojo pesem, ki opisuje radoživost našega slovenskega jezika: *Ta jezik naš. V slovenščini bo pesem povedal pesnik sam, za svoj angleški original pa je zaprosil, da ga vam posredujemo.*

Ivan Burnik Legiša is a poet from Adelaide. He has been writing poetry in Australia for the past 50 years. He

writes about life's meaning, home sickness and pain and has published several of his collections. He will be reciting for us *Ta jezik naš – This Language of Ours*. In English it will be recited by Veronica.

Act 19:

RYAN HARDING igra klavir že od svojega šestega leta starosti in je nastopal že na mnogih prireditvah v okviru šole ter na raznih koncertih in prireditvah. Po svoji mami je močno povezan tudi s slovenskimi koreninami in gotovo sta lahko danes stara starša Ivanka in Danilo Kresevič iz Adelaide ponosna, da Ryan prvič nastopa tudi na slovenskem mladinskem koncertu.

Ryan Harding has been playing piano since the age of six, starting with Alla's Music Studio in Bentleigh East. Following the commencement of high school at Kilvington Grammar School in Ormond, he continues his lessons there. Ryan is often asked to perform at school functions including school concerts and assemblies. He is also the piano player for the schools junior rock group. Ryan is a third generation Slovenian from Melbourne. His Slovenian grandparents Danilo in Ivanka Kresevič are living in Adelaide in are here today. Ryan studies classical piano and will perform in his very first Slovenian Youth Concert today. He will perform *Prélude* by Johann Sebastian Bach and *The Heart Asks Pleasure First* by Michael Nyman.

Act 20:

LENKOTOVI so res glasbeniki! Oče Valentin je že bil na odru, Lenti in Rachel tudi. Sedaj bosta nastopila **mama TILKA LENKO in njen sin LENTI**. Tilka in Valentin sta cerkvena pevca, Lenti je

eden od treh organistov, ki jih imamo v Kew: Katarina Vrisk, Katarina Peršič in Lenti. Tilka in Lenti se nam bosta predstavila s pesmijo *Oj ti plača nora!* na melodijo pesmi *Zabučale gore*. Zadnjo kitico pesmi je priredila Tilka v spomin na patra Bazilija, ki je vsa leta živo spremljal in podpiral koncertno dogajanje ter ga vestno zapisoval in prikazoval v sliki in besedi v reviji *Misli-Thoughts*. Naj bo blagoslovljen spomin na očeta Slovenskega misijona v Melbournu in dolgoletnega urednika *Misli – patra Bazilija Valentina OFM MBE!*

Tilka Lenko and her son Lenti are tireless workers for the Slovenian community. Lenti has been a member of several bands and Tilka a long time member of the Slovenian Church Choir in Kew. Lenti is also one of the organists who accompany the choir. Lenti and Tilka will be performing *Oj ti plača nora!* Which is an adapted folk song to the melody of *Zabučale gore*.

Act 21:

FOLKORNA SKUPINA, ki bo sedaj nastopila, se je oblikovala prav z namenom, da nastopijo na koncertu. Seveda so že nastopali na odrih v različnih vlogah tudi že kot učenci *Slomškove šole*. Nam se bodo danes predstavili s tradicionalnimi plesi *Bela Krajina*. **Plesalci so: Natalie Bratina, Daniel, Marcus in Lotti Bogovič, Lachlan Fergeus, Amelia Miklavec, Nicholas in Stephanie Paolucci.** **Bodite pozorni na spremljavo: Frank in Marcus Petelin.**

This folk group was formed recently to perform at the youth concert. All members are of Slovenian background. They will be dancing a traditional folk dance of Bela Krajina.

Act 22:

Ponovno nam bo zaplesala **MADELEINE MRAK**, tokrat moderni ples z vpletom baletne tehnike. Videli boste, kako spretno se vrti pred nami *Madeleine!* Nič čudno, da že sedaj pobira priznanja.

Once again we welcome *Madeleine Mrak* to the stage, this time with a contemporary modern dance using ballet technique. *Madeleine* travelled to Slovenia last year with her family to visit relatives and experience the many wonders of Slovenia. The highlight for her was spending her 10th Birthday with her family at Lake Bled. She has been studying ballet and contemporary dance since she was five years old and started competing in solo performances when she turned 10. *Madeleine* has achieved honour grades every year and this year achieved 100% in her dance exams. This year *Madeleine* is preparing to dance a lead role in her dance school end of year performance in *Snuggle Pot & Cuddle Pie*. Enjoy her second performance.

Act 23:

Dve mladostni pevki, čeravno prepevata že od prvega koncerta, bosta zapeli tisto znano zmagovito – *Ever green - slovensko popevko Dan ljubezni* ob spremljavi *Lentija Lenka*. *Prepričana sem, da če bomo dobro ploskali, imata Anna Tegelj in Helen Trinnick pripravljeno presenečenje!*

ANNA TEGELJ AND HELEN TRINNICK are both accomplished singers in their own right. In 1975 when the Youth Concerts began, Anna was singing in all-girl band *Sava* and Helen started out in youth band

Drava. Together they weave beautiful harmonies in popular Slovenian songs and folk tunes. Today they will sing a duet *Dan ljubezni* by Tadej Hrušovar accompanied by *Lentija Lenko*.

Act 24:

PATER DARKO bo sedaj zastopal na odru ne le Sydney, ampak kar cel NSW in ACT! Ampak potreboval bo pomoč in mu jo bomo dali v osebi *Lentija!* Skupaj nas bosta tako popeljala v *Dolince Beneške* ter v *Čas mladosti – takšen je naslov pesmi*.

Father DARKO is leader of St Raphael Slovenian Mission in Sydney and loves to sing. **LENTI LENKO** is our well-known musician and Slovenian radio broadcaster on SBS radio every week. They will be performing *Dolince Beneške* by *Ansambel Anton Birtič* and *Čas mladosti* by *Jože Teran*.

Act 25:

Lepa slovenska pesem *milo doni* v štiri glasno v petju **moškega pevskega zbora PLANIKA**, ki neguje slovensko pesem med nami že vse od leta 1987. Za sabo imajo veliko nastopov v Avstraliji. Nastopili pa so tudi v Sloveniji. Nocoj so z nami pevci: **Nino Burlovič, Emil Kalčič, Peter Mandelj, Jože Logar, Mario Jakin, Alojz Kumar, Franc Zgoznik, Anton Zanetič, Tone Poklar, Edi Surina, Ivan Valenčič, Frank Iskra, Anton Iskra, Anrej Vučko.** **Manager zbora je Peter Mandelj JP OAM, zborovodja je Roland Carmody.** Pod njegovo taktirko nam bodo zapeli: *Slovenec sem – kako primerno sporočilu koncerta: Slovenec po srcu! Druga pesem pa nas bo usmerila V Gorenjsko oziram se skalnato stran s sporočilom: Vse je vihar razdjal, a narod zmeraj stal! Ta pesem pa naj bo tudi naš nočnejši pozdrav* **patru Valerijanu Jenku OFM OAM** v Ljubljano, kamor je odpotoval junija letos, misleč, da se vrne v avgustu, a se zaradi starosti in nakopičenih zdravstvenih težav ne more več vrniti v njegov ljubljani *Merrylands!* Pozdrav pa tudi **patru Filipu!**

The Planika Choir was formed in 1987 and continues to present day. They sing popular Slovenian male choir songs in 4-part harmony under the tutelage of Concertmaster, Mr Roland Carmody, Choir's manager is Mr Peter Mandelj JP OAM. They will be performing for us ***Slovenec sem*** by Gustav Ipavec and ***V gorenjsko oziram se skalnato stran*** by Juri Flajšman. This song is dedicated to Fr. Valerian Jenko OFM OAM.

The Planika Choir was formed in 1987 and continues to present day. They sing popular Slovenian male choir songs in 4-part harmony under the tutelage of Concertmaster, Mr Roland Carmody, Choir's manager is Mr Peter Mandelj JP OAM. They will be performing for us ***Slovenec sem*** by Gustav Ipavec and ***V gorenjsko oziram se skalnato stran*** by Juri Flajšman. This song is dedicated to Fr. Valerian Jenko OFM OAM.

We now invite to the stage Mrs JANA GRILC, Charge'd'Affaires, Embassy of the Republic of Slovenia in Australia. Mrs Jana Grilc we welcome you to the stage.

Na oder vabimo odpravnico poslov Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri, gospo magistro Jano Grilc, da nas nagovori. Hvala!

Nagovor – Speech:
Mag. Jana Grilc nam je prebrala tudi pismo ministra za Slovence v zamejstvu in po svetu, g. Gorazda Žmavca.

pripravljalnega odbora: pater Ciril, pater David, Marija Anžič, Simon Grilj, Renata Miklavec, Marie Pase, Frances Petelin, Frances Urbas – Johnson, Katarina Vrisk in predsedujoča Veronica Smrdel - Roberts.

Hvala članicam Društva sv. Eme pod vodstvom predsednice Olge Bogovič in sodelavkam ter sodelavcem, ki nas bodo danes in tudi jutri postregli. Hvala ansamblu Karantanija, ki bo igral ves večer.

As you know it takes a lot of work to put on a weekend such as this. We invite to the stage Pater Ciril, Pater David and Marija Anžič – we would most especially like to thank Pater Ciril, Pater David and Marija Anžič – the Leaders of our Slovenian Mission here in Melbourne, whom without their tireless work and co-ordination we would not be here today. It is through their vision that this weekend has been made possible for all the Slovenian communities here in Australia.

Pater Ciril se je zahvalil odboru, nastopajočim ter vsem prisotnim, nato sta povezovalca programa Veronica in David nadaljevala:

We especially thank all our Slovenian Franciscan Priests and leaders who have worked tirelessly for the vision of these Slovenian Youth Concerts over the last 40 years. Thank you to all our priests without whom these youth concerts would not have been possible.

Under the leadership of Pater Ciril, Pater David and Marija Anžič, the following team of people were

Act 26:

Na odru smo se zbrali vsi današnji nastopajoči na 40. Slovenskem mladinskem koncertu pod geslom: Slovenec po srcu – Slovenian At Heart. Vsakdo je prispeval svoj velik delež v mozaik našega današnjega in še tudi jutrišnjega dogajanja. Hvala vsem in vsakemu posebej, vam na odru in vam, dragi gostje v dvorani. Rada pa bi podčrtala izjemno delo, ki ga je naredila skupina

selected to put together this 40th Youth concert in Melbourne. We invite the committee of the 40th Slovenian Youth Concert to the stage. Simon Grilj, Renata Miklavec, Marie Pase, Frances Petelin, Frances Urbas-Johnson, Katarina Vrisk, Veronica Smrdel-Roberts. In the back of your booklets you will find all the roles they took on. We thank them for their inspiration, their vision. This weekend is a credit to their gifts and talents that they have generously shared with this community. Let's give them a clap.

We also sincerely thank all those people that have assisted with and volunteered their time to help make this weekend possible, they are listed in the booklet and there are many others who are not listed in the booklet who generously gave of their time to help set up for this weekend. We thank you for your generosity and your contribution to this community. Let's give them a clap.

Thank you also to our sponsors, whom without their

generosity it would have been hard to put on this concert. We invite Frances Petelin - Co-ordinator of Fundraising to say a few more words. Thank you to each and everyone of you.

We now come to the last item in the program. We have invited all performers back to the stage for the last item. On the back page of your booklet you will find the words to our theme song for this year's concert '**V meni bije slovensko srce**'. We invite you to join in.

*In sedaj, v finalu koncerta, naj izzveni pesem s sporočilom našega celotnega današnjega dogajanja: **V MENI BIJE SLOVENSKO SRCE**. Besedilo je na zadnji strani programa. Ansambel Karantanija in člani nekdanjih Glasnikov, ki jih je zbrala Katarina Vrisk, nas bodo vodili v pesmi 'V meni bije slovensko srce, objema morje, objema gore, ko se trobojnica dvigne nad vse, v meni bije slovensko srce.*

We have now come to the end of the concert, but we ask you now to just remain in your seats for a few moments while we take the official photographs.

Just a reminder to everybody, you are invited to celebrate the Holy Mass with us tomorrow morning at 10.00am – remember tomorrow is daylight savings so you will need to remember to turn your clocks forward tonight one hour.

Also dinner will be served after the concert in the courtyard. Tickets for dinner can also be purchased in this area. As you exit the hall, please use both

Požrtvovalna in lepa skupina pridnih gospodinj, ki so nam v soboto zvečer pripravile in postregle nad 300 večerij in v nedeljo s kosili. Od leve na desno: Marija Rotar, Ana Horvat, Tilka Horvat, Bruna Burlovič, Marta Krenos, Olga Bogovič, zadaj Maja Godina, Vera Brne, skrajno desno Angelca Povh, spredaj do nje Rezika Fekonja, Hilda Vidovič, Angelca Veedetz in pred njo Majda Grilj. Pomagale so tudi: Mary Prosenak, Marija Kerec, Mimika Horvat, Marija Valenčič in Marica Surina. HVALA!

doors- side and back door. Just a reminder we have a raffle- you probably have already brought a ticket for the raffle, if you haven't hurry they will only be sold for a little longer before the raffle is drawn. There are many great prizes. There are also aprons with the Slovenian youth concert logo for sale as well as pens if you are interested.

Thank you everyone for your attendance

**THERE ARE MANY PEOPLE THAT HAVE HELPED TO MAKE THIS DAY POSSIBLE.
WE THANK THEM FOR THEIR CONTRIBUTION.**

ADMINISTRATION and ADVERTISING – Fr Ciril, Fr David, Fr Darko, Veronica Smrdel - Roberts, Marija Anžič, Štefan Šernek
 APRONS, PENS – Marie Pase
 BACKSTAGE – Marie Pase (Co-ordinator), Craig Pase, Sonja Anzelc - Fisher
 BANDS - Karantanija and Žagarji
 CATERING – Društvo sv. Eme – Olga Bogovič (President and Co-ordinator)
 CONCERT PROGRAM – Katarina Vrisk, Marie Pase
 FLOWERS – Zora Kirm
 FRONT OF HOUSE – Frances Petelin (Co-ordinator), Barbara Harthen, Thomas Scott
 GUEST and SPECIAL GUEST CO-ORDINATOR – Frances Urbas - Johnson
 HEAD OF PERFORMERS – Renata Miklavec (Co-ordinator), Lydia Bratina
 HIRE OF EQUIPMENT – Frances Urbas - Johnson
 LOGO/GRAPHIC DESIGN – Jenny Petelin
 LOGISTICS – Marija Anžič, Marie Pase, Pater Ciril, Frances Urbas - Johnson, Simon Grilj
 PHOTOGRAPHY – Marija Anžič (Co-ordinator), pater David Šrumpf, Edward Bonnici, Primož Vodenik

today, we hope you enjoyed the 40th Slovenian Youth Concert in Melbourne. We invite you to continue enjoying yourselves at our party with dinner and dancing to the sounds of our band 'Karantanija'.

Goodnight! Lahko noč!

Gospa Tanya Pliberšek MP je zapisala:

PROGRAM BOOKLET DESIGN – Marija Anžič
 PROPS/STAGE/COSTUME ROOMS – Renata Miklavec (Co-ordinator) and John Miklavec
 PROGRAM SCRIPT – Katarina Vrisk, Veronica Smrdel - Roberts (English), Marija Anžič, Pater Ciril (Slovenian)
 SELLING OF ENTRANCE and DINNER TICKETS – Ivan Horvat, Franc Krenos
 SELLING OF PENS and RAFFLE TICKETS – Frances Petelin, Zora Kirm, Tilka Lenko, Marija Anžič, Ivanka Kresevič, Angela Dodič, Slomšek
 SCHOOL STUDENTS, Fr Darko
 SET UP OF HALL AND OUTDOOR AREAS – Simon and Jože Grilj, Ivan Horvat, Franc Krenos, Nino Burlovič, Valentin Lenko, Peter and Martin Bole, Anica Smrdel, Francka Anžin
 SOUND/LIGHTING/MULTIMEDIA – Simon Grilj (Co-ordinator), Grant Johnson, Lenti Lenko OAM
 SPONSORSHIP/FUNDRAISING – Frances Petelin, Marija Anžič
 STAGE/REHEARSAL/PERFORMANCE – Katarina Vrisk (Co-ordinator)
 VIDEO OF PERFORMANCE – Florjan Auser, Slovenian Media House, Sydney; Janez Černe, Canberra

Veronica Smrdel – Roberts, Katarina Vrisk, David Roberts, Marija Anžič in pater Ciril

SPONZORJI MLADINSKEGA KONCERTA

Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, Ljubljana - \$ 2166.
 Slovensko – avstralsko društvo Canberra ACT - \$ 2000.
 Jeni in Alfred Brežnik AM, Emona Instruments Pty Ltd, Sydney - \$ 1300.
 Svet slovenskih organizacij Viktorije:
 Slovensko društvo Melbourne, SD Ivan Cankar Geelong, SD Jadran, SD Planica - \$ 500.
 Frank in Greta Prosenik – Supreme Caravans, Craigieburn Victoria - \$ 1500.
 Damian in Samantha Pišotek – Protek Building Surveying Pty Ltd, Ringwood Victoria - \$ 500.
 Anthony Tomažin HC – Honorary Consul of the Republic of Slovenia in NSW; Royal Guardian, Sydney - \$ 500.
 Slovensko društvo Sydney - \$ 500.
 Tobin Brothers, Melbourne - \$ 500.
 Rachel and Lenti Lenko OAM – Miditek Music Production, Recording and Tuition, Melbourne - \$ 200.
 Marija in Frank Vodušek OAM, Yarrowonga Victoria - \$ 200.
 Derry Maddison HC - Honorary Consul of the Republic of Slovenia in Victoria - \$ 100.
 Harvey Norman - Voucher za srečolov v vrednosti \$ 100.
 Franc Rozman – F & J Engineering Pty Ltd, Springvale Victoria - \$ 100.
 Slavonija – Continental Butchers, 75 Main Rd West, St Albans Victoria 3021 - Voucher za srečolov v vrednosti \$ 100.
 Mark Brožič – Mr and Mrs Howell Restaurant, 173 Sydney Rd, Brunswick Victoria 3056 - Nagradni bon za srečolov v vrednosti \$ 100.
 Florjan Auser, Slovenian Media House, Sydney
 Dragica Skrbič – Abracadabra Events, Melbourne
 Klub Triglav – Mounties Group, Sydney
 Pecivo so napekle: Članice Društva sv. Eme ter Bruna Burlovič, Angelca Povh, Marica Surina in Marija Valenčič.

**POZDRAV
PATRU VALERIJANU V LJUBLJANO**

Spoštovani in dragi pater Valerijan!

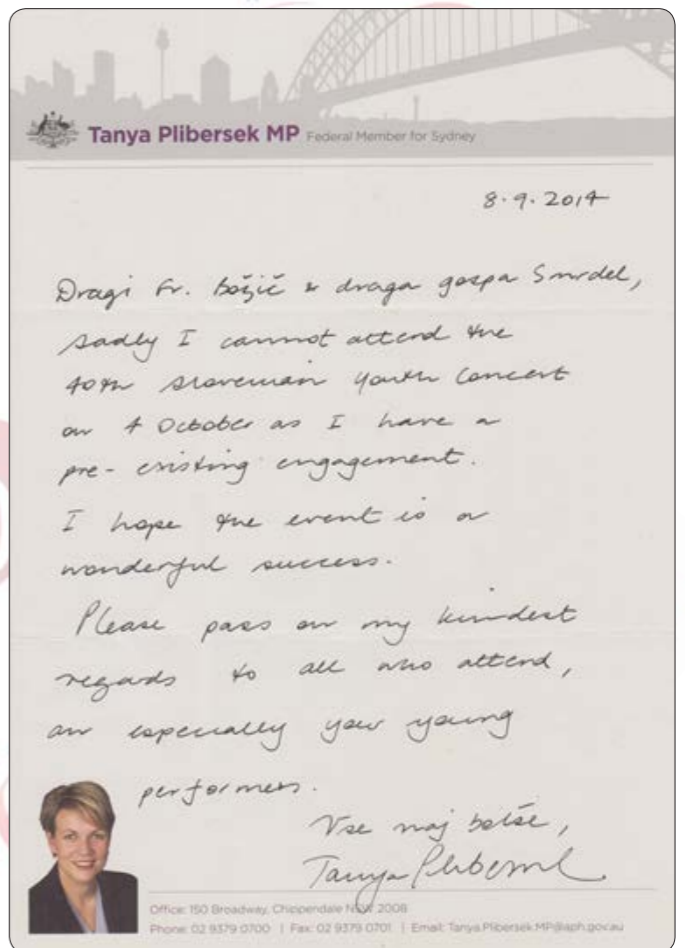
Prisrčen pozdrav v Ljubljano!

Velikokrat smo se srečevali z Vami tudi pri svetem Cirilu in Metodu v Kew ali pa pri Vas v Merrylandsu, ko smo prihajali na mladinske koncerte v Sydney.

Sedaj Vam s pesmijo *V Gorenjsko oziram se skalnato stran*, ki smo jo na našem 40.

Slovenskem mladinskem koncertu posvetili Vam, pošiljamo prisrčne pozdrave z željami, da se v domovini med svojimi domačimi in brati frančiškani počutite kar najbolj domače in prijetno in da bi vedno okušali resnico: *Naj človek pol sveta obteče, najboljši kruh doma se peče!*

S hvaležnostjo in prisrčnimi pozdravi v duhu Vašega redovnega ustanovitelja sv. Frančiška Asiškega, ki danes praznuje, Vam voščimo: Mir in dobro ter Bog živi!
 Vaši rojaki, zbrani na 40. Slovenskem mladinskem koncertu. *Kew, 4. oktobra 2014*

Gospa Tanya Pliberšek MP, članica avstralskega zveznega parlamenta v Canberri ter namestnica voditelja zvezne opozicije je poslala organizatorjem 40. Slovenskega mladinskega koncerta v Melbournu gornje pismo z opravičilom, dobrimi željami in pozdravom vsem natopajočim in gostom.

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

HVALA VAM ZA VSE, PATER VALERIJAN! Vedno boste z nami!

Vest, ki nas je te dni vse najbolj ganila, je, da bo naš pater VALERIJAN po skoraj 51 letih delovanja med nami v Avstraliji ostal doma v Sloveniji in bo nadaljeval svoje duhovniško in redovniško poslanstvo v našem samostanu Marijinega oznanjenja v Ljubljani pri Tromostovju. Letos junija je spet obiskal Slovenijo po dveh letih in načrtoval, da se vrne med nas za veliki šmaren. Nekaj dni pred odhodom mi je potožil, da spet čuti bolečine v hrbtu in nogah. "Ne vem, če bom zmogel to dolgo pot," mi je dejal. Pomiril sem ga, da so skrbi pač običajne pred odhodom in mu predlagal, naj gre v kakšno zdravilišče, ko bo doma. S spremljevalcem g. Florjanom Auserjem sta srečno prispela, toda dolga pot ga že pošteno utrudila in se pozna. Zaradi kroničnih zdravstvenih težav s hrbtenico in gibalnim sistemom ter zaradi visoke starosti je zdravnik v zdravilišču p. Valerijanu odsvetoval, da bi se vrnil med nas in nadaljeval dosedanje poslanstvo. Četudi bi se vrnil med nas, bo vse bolj potreboval oskrbo ali nekoga, ki skrbi zanj, česar pa rojaki tukaj ne zmoremo. Zato je bolje, da gre v večjo samostansko družino in doma v Sloveniji bo imel marsikoga in

marsikaj bolj pri roki, kot bi imel tukaj. Odločitev je bila za p. Valerijana zelo težka. Težka je bila za zdravnika, težka za patra provinciala, težka je za vse nas. Vsi vemo, kako je vsako slovo težko. Toliko težje, ko se ne moremo posloviti osebno od patra, ki nam je bil v tolikih letih duhovni oče, prijatelj, brat, človek, ki nam je prislunil s srcem. Toda p. Valerijanu obljublamo, da ga ne bomo pozabili, da bomo po svojih močeh in z Božjo pomočjo nadaljevali poslanstvo, da bomo ostali povezani v molitvi, v mašni daritvi, v pisnih stikih, ko bo pa kdo šel kaj v Slovenijo, pa bo pater vesel vašega obiska.

Jaz, p. Darko, bom sedaj v Sydneyu nadaljeval duhovniško delo sam. Veliko vas je že vprašalo, če bom dobil kako pomoč. Vem, da večinoma mislite na pomoč še enega patra. Toda veliko bolj bo potrebna pomoč vas, rojakov, saj je več drugih stvari, za katere moramo poskrbeti. Duhovniškega dela tukaj ni več toliko, da bi bila dva patra polno zaposlena, hkrati pa nas, bratov frančiškanov, v naši Slovenski frančiškanski provinci sv. Križa že primanjkuje. Doma v Sloveniji imamo velike župnije, oskrbujemo Marijina božjepotna svetišča in moramo imeti doma dovolj močne posadke. V zadnjih letih

Papež Frančišek je 18.9.2014 imenoval našega škofa v Parramatti msgr. dr. Anthonyja Fisherja OP za novega nadškofa in metropolita v Sydneyu. Novi nadškof je bil pomožni škof v Sydneyu, župnik župnije Watsons Bay in leta 2008 koordinator Svetovnega dneva mladih v Sydneyu, od leta 2010 pa škof naše škofije Parramatta, kamor spada tudi Merrylands. Od Parramatte se bo poslovil v sredo, 5.11.2014, s slovesno sv. mašo v katedrali sv. Patrika v Parramatti ob 7.00 zvečer, naslednjo sredo, 12.11., ob 7.30 zvečer pa bo umeščen na nadškofijski sedež v katedrali Matere Božje v Sydneyu. Na fotografiji nadškof s patrom Darkom in patrom Valerijanom v Merrylandsu.

se je tukaj v Avstraliji prav tako veliko spremenilo. Če sva se prej s p. Valerijanom menjavala za obiske rojakov in bogoslužja v oddaljenih krajih, je danes tako, da p. Valerijan ne zmora več dolgih poti, občestva rojakov pa so se marsikje zmanjšala. Če bi prišel pomagat mlajši sobrat, bi gotovo navezal nove stike, morda bi še koga privabil, vpeljal še kakšno dejavnost, vendar bi moral biti polno zaposlen, imeti več družbe, zlasti mladih, ki pa jih je vedno manj. Doma kaplani poučujejo verouk, skrbijo za duhovno vodstvo raznih skupin. Tukaj je druga muzika, ker verouka nimamo, na kakšna srečanja ali skupine ne moremo misliti več, zlasti zvečer ne, ker starejši rojaki ne vozijo radi zvečer ali ponoči. Slomškova šola slovenskega jezika pri nas že pet let ne deluje več, ker je premalo učencev. Jaz sem med vami že devet let in večkrat pomislim, koliko otrok bi Slomškovo šolo lahko še obiskovalo, pa jih je veliko takih, ki jih slovenščina in slovenstvo dejansko ne zanimata. Tudi med odraslimi, ki jih poučujem slovenščino že šest let, se mogoče kdo zanima samo minimalno in si misli, da se bo v pičlih treh mesecih naučil ne vem kaj. Marsikdo od odraslih se morda zanima toliko, da dobi tisti ubogi papir za državljanstvo in potem se vse neha, kolikor niso druge stvari bolj važne in sobotna šola slovenščine zaradi njih odpade.

Naš dosedanji provincial p. Stane Zore, sedaj novoimenovani ljubljanski nadškof in metropolit, je v pogovoru za Radio Ognjišče dejal: "Zanašam se tudi na sodelavce. Ne samo na tiste, neposredno na nadškofiji, ampak tudi na vse ostale. Samo skupaj smo namreč močni, samo vsi skupaj imamo dovolj darov in uvida, da najdemo prave odgovore na vprašanja časa. (...) „Vem, da sam ne morem nič. Nič ne morem brez duhovnikov. Oni so tam, kjer Cerkev živi svoje življenje. Oni so v župnijah, oni so med ljudmi, vedo, kako čutijo, kako dihajo, kaj pričakujejo in česa se bojijo.“ Tudi duhovniki ne morejo v redu delati, če nimajo pomoči, opore in podpore vernikov. Zato – trezno razmišljajmo, pa z vero in ljubeznijo, s pogumom zavrtimo kolo naprej. Gospod je z nami. Mi pa odgovorimo: "S teboj, Gospod! S teboj, Mati Marija!"

25 & 45
V MESECU AVGUSTU smo praznovali SREBRNI JUBILEJ NAŠE MOLITVENE SKUPINE SRCA JEZUSOVEGA – v nedeljo po velikem šmarnu,

17.8. Po ZAHVALNI SV. MAŠI v naši cerkvi sv. Rafaela smo se zbrali h kosilu v naši dvorani. Tudi torta in srečolov nista manjkala. Naši molitveni skupini, pridnim kuharicam in vsem, ki ste pripravili srečanje, se res zahvaljujemo. Ob jubileju želimo drug drugemu, da bi iskali moč v Gospodu po Mariji, njegovim in naši Materi, in obrodili sadove za zemeljsko in večno življenje. Škoda je le, da smo imeli zelo slabo vreme, zato se je poznalo pri obisku. Deževalo je kar tri dni in noči skupaj in potem še večkrat do malega šmarna. Za ta jubilej je g. Florjan Auser pripravil plakate s fotografijami, ki prikazujejo začetke naše molitvene skupine in dejavnosti do današnjih dni in ste si jih lahko ogledali v dvorani. Hkrati smo izdali novo številko našega glasila "Rafael" s fotokroniko molitvene skupine. Če ga niste dobili, sporočite svoj naslov in Vam ga bomo poslali, imate pa ga tudi na spletni strani: www.glasslovenije.com.au.

Po častitljivi srebrni obletnici nas obletnice še čakajo. Najpomembnejša med temi je 45-LETNICA NAŠEGA MISIJONA IN VERSKEGA ŽIVLJENJA V MERRYLANDSU, ki jo bomo obeležili ob novem letu. Na Silvestrovo bo 45 let, kar je bila blagoslovljena naša prva cerkev sv. Rafaela, naslednji dan pa 45 let prve sv. maše in prvega sv. krsta v Merrylandsu, ki ga je prejel Marko Tomšič (1.1.1970).

Nekaj dni potem bo p. VALERIJAN (tokrat v Sloveniji), praznoval svoj 89. rojstni dan, 6.1.2015. Za ta naš jubilej nas bo obiskal naš stari znanec pater dr. MIHAEL STANISLAV VOVK, ki je bil nekoč naš provincial in nam je še nekajkrat prišel pomagat. Pater Mihael je letos obhajal svojo ZLATO MAŠO – 50-letnico duhovniške službe: na praznik sv. Petra in Pavla, 29.6., jo je obhajal na Sveti Gori pri Gorici, kjer deluje sedaj, 13.7. pa v domači župniji Velika Dolina. V decembru bo ponovil zlato mašo: 21.12. v Kew – Melbourne, na nedeljo sv. Družine, 28.12., v Adelaide in potem januarja pri nas.

NA NEDELJO GOSPODOVEGA RAZGLAŠENJA, 4.1.2015, BOMO PRAZNOVALI:
- 45-LETNICO BLAGOSLOVA PRVE CERKVE IN ZAČETKOV NAŠEGA VERSKEGA ŽIVLJENJA V MERRYLANDSU;
- ZLATO MAŠO p. MIHAELA S. VOVKA
- in spomnili se bomo našega očaka patra VALERIJANA, ki bo v duhu z nami.

SLOVESNA SV. MAŠA BO OB 9.30 DOPOLDNE. PO SV. MAŠI BO KOSILO V DVORANI. Ob 5.00 popoldne pa bo SV. MAŠA v Wollongongu – Figtreeju v naši cerkvi vseh svetih.

Že sedaj, ko smo obhajali SREBRNI JUBILEJ MOLITVENE SKUPINE in septembra NAŠO ŽEGNANJSKO NEDELJO, 28.9., ter v naslednji mesecih vedno znova obnovimo zavezo z **Gospodom, sožitje med seboj** in ko pogledamo na prehojeno pot – naših 45 let v Merrylandsu in nekaj let več na prejšnjih krajih, **se spomnimo, da smo prav s svojo molitvijo spominjali drug drugega, da “prazno je delo brez žegna z nebes” (bl. Anton Martin Slomšek).**

Konec julija je minilo 100 let od začetka prve svetovne vojne. **Na Anino nedeljo, 26.7.1914**, je bila blagoslovljena kapela Srca Jezusovega v Gozd Martuljku v župniji Kranjska Gora. Mašnik, ki je blagoslovil to kapelo ob glavni cesti proti Kranjski Gori, je v homiliji posebej poudarjal molitev in navedel besede sv. Alfonza Ligvorija: **“Vsi, ki so se zveličali in so sedaj v nebesih, so se zveličali le po molitvah – ker so molili; kateri pa so se pogubili, so se pogubili samo zato, ker molili niso.”** (Župnijsko pismo župnije Kranjska Gora, julij 2014).

Ta nedelja, 26.7.1914, je bila tudi dan žalostnega slovesa, ko so naši fantje in možje bili poklicani na mobilizacijo in so naslednje dni odpotovali daleč na bojišča. Občinski sluge so prinesli duhovnikom razglas o mobilizaciji, da so ga tedaj prebrali na prižnicah, ali pa so občinski možje razglasili mobilizacijo zunaj pod lipami. Mnogi, ki so ostali doma, so molili doma, v cerkvah, na Božjih poteh, da bi se vojna kmalu končala, pa je preteklo več kot štiri leta. Na Brezje so takrat množično poromali v nedeljo, 30.8.1914, ko so tudi slovesno praznovali 100-letnico milostne podobe Marije Pomagaj.

Gospod, daj nam moči in odpiraj nam oči, da bi v molitvi videli tudi pot rešitve ne le za nas osebno, ampak tudi za naše skupnosti – za tukajšnje skupnosti, za našo domovino in za vse človeštvo.

Pred nami je...

SYDNEY - MERRYLANDS – SV. RAFAEL NA ROŽNOVENSKO – FRANČIŠKOVO NEDELJO, ko patri obhajamo sv. mašo na kraju našega slovenskega - mladinskega koncerta, je v Merrylandsu pri Sv. Rafaelu maševal pater CARL SCHAEFFER OFM iz Campbelltowna (**foto levo**). Pater Carl je dolgo sodeloval pri naši skupnici Frančiškovega svetnega reda. Sedem let je deloval v Waverleyu kot komisar za Sveto deželo v avstralski frančiškanski provinci Svetega Duha, sedaj je spet nastavljen v Campbelltownu.

V nedeljo, 12.10., beremo pismo našega dosedanega provincialnega ministra – sedaj novoimenovanega nadškofa p. Staneta Zoreta za Frančiškovo nedeljo. Prva nabirka bo za naše frančiškanske kandidate. Od ponovincev je eden vstopil kot škofijski duhovnik, eden je brat laik in trije so bogoslovci, ki se pripravljajo na duhovništvo. V noviciatu na Sveti Gori imamo dva novince. Nabirko toplo priporočamo, še bolj pa molitev, da bi kakšna mladika vzkalila tudi med nami v Avstraliji.

Naslednja nedelja, 19.10., je že **MISIJONSKA**, ko se bomo v duhu in evharistiji povezali z vesoljno Cerkvijo in darovali misijonsko nabirko za potrebe vesoljne Cerkve. Druga nabirka pa bo za naša misijonarja p. Huga in p. Milana, ki delujeta v Francoski Gvajani. Patra Huga se verjetno še spominjate, ko je bil v Avstraliji pred 40 leti, p. Milana pa še čakamo.

SOBOTA, 1.11.: PRAZNIK VSEH SVETIH: Praznični sv. maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer. Ob 9.00 dopoldne se bomo zbrali k rožnemu vencu za rajne, prav tako v nedeljo, 2.11., ko bo sv. maša v kapeli na pokopališču v Rookwoodu.

SPOMIN NAŠIH RAJNIH S SV. MAŠO V ROOKWOODU BO V NEDELJO, 2.11. Sv. maša bo ob 10.00 dopoldne v kapeli Kristusovega vstajenja v Mavzoleju na katoliškem delu pokopališča. Po sv. maši bodo molitve na grobovih.

NEDELJA, 16.11.: OBISK IGRALSKE DRUŽINE IZ MELBOURNA: “TA VRAŽJA SLOVENŠČINA”: “Kdo bi si mislil?” bo marsikdo dejal, ko bo prebral naslov. Vendar jezika se je treba učiti, učiti in učiti, poleg tega pa ga doživeti. Iz raznih doživljajev, ki so se nabrali skozi desetletja v šoli slovenskega jezika,

bodo naši igralci - že treh generacij! – predstavili zanimivo igro enodejanko, ki si jo bomo ogledali v nedeljo, 16.11.2014, ob 11.00 dopoldne (po sv. maši).

NEDELJA, 7.12.: MIKLAVŽ nas bo obiskal v dvorani prvo nedeljo v mesecu, 7.12., po sv. maši. Ker je častitljivi možakar že dosegel častitljivo starost, bo vesel naše pomoči – naših daril, seveda, - in seveda spremstva angelov in parkljev. Vabljeni otroci in starši! Zabeležimo si datum.

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA bo pri nas kot običajno. **Za BOŽIČ bo v bogoslužju nekaj sprememb:**

- v sredo, 24.12., na sv. večer, ne bo sv. maše v Merrylandsu, tudi zjutraj ne.

- **SLOVESNA SV. MAŠA POLNOČNICA bo opolnoči v naši cerkvi. Druga sv. maša na praznik bo ob 9.30 dopoldne. Sv. maša ob 8.00 zjutraj pa odpade.** Kdor ne more priti k polnočnici, je lepo povabljen k dnevni sv. maši.

WOLLONGONG – FIGTREE – SLOVENSKA CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 4.00 popoldne od maja do vključno avgusta, od septembra pa je sv. maša spet ob 5.00 popoldne.

NEDELJA, 9.11.: ŽEGNANJE NAŠE CERKVE VSEH SVETIH IN ZLATA MAŠA NAŠEGA ŠKOFA MSGR. PETRA WILLIAMA INGHAMA OB 5.00 POPOLDNE. Že sedaj si označimo datum, da bomo takrat zbrani ob nadpastirju res povzdignili praznik naših zavetnikov. **Dobrodošle ste narodne noše!** Po sv. maši bo večerja v dvorani – prosim, sporočite udeležbo Ivanu Rudolfu ali kuharici Emi Mailow.

V decembru je sv. maša kot običajno, 14.12., ob 5.00 popoldne in potem božična zgodnja polnočnica 24.12. ob 8.00 zvečer.

Na novo leto, 1.1.2015, bo sv. maša ob 5.00 popoldne. V nedeljo, 4.1.2015, na praznik Gospodovega razglasenja, pa bomo obhajali **še eno zlato mašo z zlatomašnikom patrom MIHAELOM S. VOVKOM.**

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu: 21.9., 19.10, 16.11., 21.12, in božična 25.12. prav tako ob 6.00 zvečer.

Pevci po sv. maši počakajte za pevsko vajo, da

bomo pridno vadili in peli Bogu v čast še naprej.

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša bo ob 6.00 zvečer v katedrali Srca Jezusovega v Hamiltonu na nedeljo sv. Družine, 28.12. Po sv. maši je srečanje v župnijski konferenčni sobi. Lepo vabljeni in obvestite se med seboj.

V letu 2015 bosta samo dve sv. maši: velikonočna na 3. nedeljo v mesecu, 19.4., in božična 27.12.2015, obe ob 6.00 zvečer. Druge sv. maše bodo samo ob kakšnih posebnih prilikah ali obiskih, o katerih vas bomo posebej obvestili. Pri zadnji nedeljski sv. maši 31.8. nas je bilo malo, samo 6.

ZLATA OBALA IN PLANINKA

Ker je p. Valerijan ostal v Sloveniji, se nismo mogli zbrati k Božjima službama v mesecu juliju. Smo pa z veseljem poromali na Fatimski dan, 13.9., v Marian Valley, kjer se nas je zbralo kakih 80 vernikov. V Marian Valley smo letos poromali na Fatimski dan, 13.9. Slovencev nas je bilo kakih 25, večinoma domači z Gold Coasta, iz Brisbana in okolice, dva romarja pa sva bila iz Sydneya (Jože Košorok in p. Darko). Sv. mašo je daroval novi prior p. Albert Wasniowski, somaševala sva p. Anthony in p. Darko, peli smo angleško, brali in premišljevali Božjo besedo v obeh jezikih, s p. Albertom sva nagovorila Božje ljudstvo v homiliji. Po sv. maši smo sedli za mize. Okusno kosilo sta pripravila Marta in Jože Gjerek, pomagale so naše gospe, Marko Gjerek in družina pa so poskrbeli, da nismo bili žejni. Na srečo še ni bilo prevroče. Popoldne smo šli v procesijo do fatimskega znamenja, molili rožni venec in potem rožni venec Božjega usmiljenja, po blagoslovu z Najsvetejšim pa je začelo deževati, zato nismo mogli nadaljevati procesije do naše kapelice Marije Pomagaj. Hitro smo se zbrali še v naši kapelici, ki je res prostorna, posedli na klopco, zmolili litanije Matere Božje in zapeli “Marija, pomagaj nam sleherni čas”. Veseli smo novih podob, ki jih je priskrbel p. Ciril z molitvijo v angleščini, da so na razpolago vsem, ki obiskujejo našo lepo kapelico.

Žegnanje na Gold Coastu v nedeljo, 14.9., je prav tako lepo uspelo, zbralo se nas je kakih 30 rojakov pri nedeljski sv. maši in kosilu na Bocce Klubu Lipa. Dobrote na žaru sta pridno pekla Karel Knap in predsednik Jani Pal, peciva in dobre kapljice ni manjkalo. Bog povrne vsem pridnim ženam in možem! - Naslednje Božje službe na Gold Coastu in na Planinki še niso določene, zato boste obveščeni naknadno, že sedaj pa si lahko v koledarje označite datuma: **soboto, 12.9.2015, za naše romanje v**

Marian Valley in nedeljo, 13.9.2015 za žegnanje in sv. mašo na Klubu Lipa na Gold Coastu. PERTH – OSBORNE PARK – SV. KIERAN

O obisku patra in sv. maši boste obveščeni.

MED NAMI JE BILO...

OČETOVSKI DAN smo obhajali v nedeljo, 7.9. Udeležence sv. maše je pozdravila Mirjam Stariha. Mirjam, njena sestra Judita Bavčar – Skubla in njuni družini so pripravili kulturni program, v katerem smo se spomnili predvsem našega dolgoletnega duhovnega očeta p. Valerijana.

Spomini nanj ostajajo, hvaležni pa ohranjamo z njim žive vezi. Teja Bavčar, Lauren in Kate Stariha so prebrale Božjo besedo in prošnje, Noah Skubla pa je predstavil slikanico My Aussie Dad, ob kateri smo se tudi nasmejali. Bog povrni vsem pridnim, našim očetom pa čestitke!

NA PRAZNIK POVIŠANJA SV. KRIŽA, 14.9., sta sv. maši v naši cerkvi darovala patra pavlinca iz Merrylandsa. Novi župnik p. Damian Mosakowski je daroval italijansko sv. mašo, našo sv. mašo ob 9.30 dopoldne pa kaplan p. Peter Zytka. P. Peter je prav tako Poljak, domača družina je v osemdesetih letih prejšnjega stoletja pribežala s Poljske v Avstralijo in se naselila v Liverpoolu. Petra smo spoznali že v Marian Valley, kjer je bil kot bogoslovec na praksi, tam je opravljal diakonsko in po mašniškem posvečenju 2010 prvo duhovniško službo, lani pa

Rojaki iz Wollongonga v Kew.

je prišel v Merrylands. - Drugi kaplan pa je letošnji novomašnik p. Peter James Strohmayer, ki ima svoje korenine na Štajerskem – stara mama prihaja z Avstrijske Štajerske, stari oče pa z naše Štajerske, iz okolice Maribora. Upamo, da ga povabimo k Sv. Rafaelu ob primerni priložnosti.

ZAKONSKIH JUBILANTOV imamo že lepo število. Štirje pari so NA ŽEGNANJSKO NEDELJO, 28.9., posebej obnovili zakonske obljube, seveda ste se v duhu in občestvu pridružili še drugi. IVAN IN LJUBICA SUŠANJ praznujeta letos zlato poroko, FRANC IN FRANCKA MRAMOR 54-letnico, ANGELO IN MARIJA DESKOVIČ 55-letnico, ANTON IN GIZELA ŠPICLIN pa 56-letnico poroke. Čestitke našim jubilentom in še drugim! Vseh, ki so že odšli k nebeškemu Očetu, pa se spominjajmo v molitvi in daritvi.

Po slovesni sv. maši nas je nagovorila v dvorani nova začasna odpravnic poslov na veleposlaništvu v Canberri mag. Jana Grilc, naš dosedanji častni generalni konzul g. Alfred Brežnik pa je tudi uradno predal arhiv, elektronski arhiv in službo novoimenovanemu konzulu za NSW g. Anthonyju Tomažinu. Naše pridne kuharice in kuharji so pripravili žegnanjsko kosilo. Bog povrni vsem pridnim! Predstavniki slovenskih organizacij smo se še

Slavljenici: Francka in za njo Franc Mramor, Angelo in Marija Deskovič, p. Darko, Ivan in Ljubica Sušanj ter Gizela in Tone Špiclin, v Merrylandsu, 28. 09. 2014.

posebej sestali z odpravnic poslov gospo Jano in novim konzulom.

NA JUBILEJNI 40. SLOVENSKI MLADINSKIKONCERT smo potovali z velikim avtobusom, nekateri ste prišli z avtomobili ali z letali. **Za tako pomenljivo prireditev, ki nas res zelo povezuje in je letos jubilejna, bila je skrbno pripravljena in več kot odmevna, pa bi se lahko iz naših občestev kaj bolj podvzivali, kljub temu, da je bil dolgi vikend. To velja tudi za nastopajoče, saj sem samo jaz, p. Darko, letos nastopal od Sydneyčanov in še kot predstavnik Canberre in Wollongonga, ki ju tudi duhovno oskrbujem.** Na avtobusu je bilo prostora še več kot dovolj. Iz Sydneya nas je bilo kakih 25, iz Wollongonga 10, iz Canberre 4, morda še kdo od drugod. (Prosim, dopolnite, sporočite.) Marsikdo res ne more več na dolgo pot, so pa še drugi, ki še zmorejo dolgo pot in/ali nastop. Naj bo vsem v premislek.

Rojaki iz Sydneya, Wollongonga in Canberre v Kew.

SVETI KRST

DIANA PARASCAVIA SLATINŠEK, rojena 7.9.2013, hči Marka in Jennifer, r. Stapleton, Greystanes, NSW. Botra sta bila Kelly Winstanley in Alex Slatinšek. Merrylands – Sv. Rafael, 24.8.2014.

Praznovanja in srečanja v Merrylandsu

V nedeljo, 21. septembra, je Molitvena skupina Srca Jezusovega pripravila slavje rojstnega dne predstojnika našega verskega središča, patra Darka Žnidaršiča. Pripravili so mu torto in mu za rojstni dan zapeli. Pri svečanosti je bil prisoten tudi novi častni konzul Republike Slovenije, g. Anthony Tomažin, ki je moral že kaj takoj odgovarjati na različna vprašanja rojakov o konzularnih zadevah.

Rojstni dan p. Darka in Mihelce. Bog Vaju živi!

Molitvena skupina Vam želi vse najboljše, pater Darko!

Anthony Tomažin,
mag. Jana Grilc in Alfred Brežnik

Srečanje zastopnikov slovenskih organizacij z
diplomatskimi predstavniki Republike Slovenije.

V torek, 23. septembra, ko je bil redni delovni dan HASA NSW smo sodelavci HASA NSW pripravili še eno manjšo svečanost: skupno praznovanje rojstnih dni patra Darka in gospe Mihelce Šušteršič, arhivarke HASA NSW in računovodkinje *Verskega središča Merrylands*.

Na žegnanjsko nedeljo, po kosilu so se v mali konferenčni sobi verskega središča zbrali zastopniki slovenskih organizacij iz NSW na pogovor z obema zastopnikoma slovenske vlade, mag. Jano

Grilc in Anthonijem Tomažinom. Seznanili so ju z okoliščinami, pod katerimi delujejo naše organizacije, s svojimi uspehi, problemi in potrebami. Oboji so se strinjali, da je najvažnejše v našem skupnem delu sodelovanje, obveščanje in medsebojna podpora. Na sestanku je bilo navzočih tudi nekaj članov iz vrst mlajše generacije, ki so v pogovoru predstavili poglede, želje in cilje Slovencev, ki so bili rojeni v Avstraliji in imajo tako precej drugačne potrebe in možnosti, kot so jih imeli njihovi starši in stari starši.

OHCET V MERRYLANDSU sobota, 6. september 2014

V dvorani Slovenskega misijona v Merrylandsu smo praznovali poroko ene naših najbolj delovnih mladih žena v slovenski skupnosti v Sydneyju, **PERINE KEEN**. Perina je že od najbolj zgodnjih let sodelovala v slovenskih organizacijah, pri folklorni skupini, igralski družini, pri prireditvah in proslavah v Slovenskem društvu Sydney, pri organizaciji in predstavitvi *Slovenian of the Year Awards* Kluba Triglav, v pevskem zboru *Južne zvezde*, poleg tega pa še redno dela na digitalizaciji arhivskega gradiva v HASA NSW – Australia Inc. Ženin **GARY BROWN** se je že od vsega začetka vključil v slovensko skupnost, prepeva v zboru *Južne zvezde* in pomaga pri delu HASA NSW, pa tudi povsod drugod, kjer je njegova pomoč potrebna. Mladoporočenca sta trenutno na poročnem potovanju preko Italije in grških otokov v Slovenijo.

Želimo jima veliko zdravja in zakonske sreče na skupni življenjski poti ter jima iskreno čestitamo!
Martha Magajna

Patru Darku včasih pomagata patra pavlinca
iz farne cerkve sv. Margarete v Merrylandsu.

NAŠI POKOJNI

LUDVIK VIKO GRASSMAYR je umrl na cvetno nedeljo, 13.4.2014 v Hillcrest Nursing Home v Oatleyu. Rodil se je 16.3.1927 v Tržiču kot najstarejši od štirih otrok Janeza in Line, ki so živeli v hiši na Cerkvni ulici. Obiskoval je realno gimnazijo v Ljubljani in trgovsko šolo na Dunaju, ki jo je uspešno končal. – Februarja 1946 je povojna komunistična oblast izgnala družino v Avstrijo in jim zasegla hišo. Iz Avstrije je družina leta 1949 pripotovala v Avstralijo in se naselila v Penshurstu. Viko je do poroke živel doma. V Sydneyju je hitro dobil službo v uradu De Halland Aircraft Factory kot nakupovalec strojnih delov. Kasneje je delal vrsto

let v tovarni Malco Industries kot glavni nakupovalec. Leta 1961 sta se poročila s Patricio Sefton. V zakonu so se jima rodili otroci Jacqueline, Matthew in Anthony. Družina je živela v Peakhurst Heights, le zadnjih nekaj mesecev je Viko živel v domu starejših. Ludvik poleg žene Patricie in svojih otrok zapušča še brata Antona in Janka ter sestro Metko in njihove družine in sorodnike. Pokopan je na pokopališču Woronora. Vsa družina ga je zelo ljubila in ga zelo pogreša.

MILENA PERŠIČ PERSI, rojena HAJBAN je umrla v St. George's Hospital v Kogarah, NSW, v nedeljo, 27.7.2014. Rojena je bila 24.3.1918 v Trstu v župniji sv. Jakoba kot najmlajša od devetih otrok. Leta 1938 sta se poročila z Guidom Persičem v Trstu, po vojni pa je šla družina za boljšim kosom kruha v Avstralijo. Milena zapušča sina Marka z ženo Adele, sina Sandija Vojka z ženo Jenny in sina Stevena, vnuke Liso, Iana in Lorena ter sorodnike v Sloveniji, na Tržaškem v Združenih državah Amerike. K pogrebu smo se zbrali v ponedeljek, 11.8.2014 v kapeli Srca Jezusovega na katoliškem delu pokopališča v Rookwoodu. Tam tudi počivata z možem Guidom, ki je umrl leta 1978, star 67 let.

ANICA KONDA, rojena REDEK je umrla 8.8.2014 popoldne v Hawkesbury Hospital v Windsorju, NSW. Luč sveta je zagledala 29.4.1930 v Kamni Gori v župniji Trebnje. V Avstralijo je prišla leta 1957 in januarja 1958 sta se poročila s Antonom Kondom, ki je doma iz Lokvice pri Metliki, v cerkvi sv. Frančiška v Paddingtonu. Kondovi so vedno bili povezani z nami, dejavno sodelovali v življenju našega občestva pri Sv. Rafaelu, otroci in vnuki prav tako. Anica je rada sodelovala, ko smo pripravljali praznovanja ali prireditve, spekla pecivo, potico, štručke, ki smo jih še posebej imeli radi. Pomagala je pri potrežbi v dvorani ob nedeljah in ob drugih praznovanjih. S Tončko Stariha sta tudi nastopali na naših slovenskih-mladinskih koncertih in nas pošteno nasmejali s skeči, ki sta jih pripravili sami. Dom Kondovih v okolici Penritha je bil res pravi slovenski dom na deželi, čeprav je drugačna kot naša slovenska. Hkrati pa so Anici, Tonetu in družini družbo delale kokoške in druge male živali. Rada sta kdaj povabila patre ali sorojake k obedu, še lani, dobro leto pred smrtjo, ko sva bila s p. Valerijanom na obisku in pri obedu, je povabila na štruklje. Bog je hotel drugače, toda dobroto bo povrnil. S Tončko Stariha sta nastopali na naših slovenskih-mladinskih koncertih, pripravljali skeče, da smo se nasmejali do solz. -Na praznik Gospodovega oznanjenja 25.3. letos sta bila Tone in Anica dopoldne še pri sv. maši in obhajilu, zvečer pa je Anico zadela možganska kap. Po zdravljenju v bolnišnici Nepean v Penrithu je zadnji mesec preživela v Uniting Church Nursing Home v Richmondu. V bolnišnici je večkrat

prejela zakramente. - Anica zapušča moža Antona, sina Martina, hčer Marijo – Mici z možem Petrom, sina Marka z ženo Kathy in sina Andreja z ženo Olgo, vnuke Veroniko, Martina, Jacka, Harryja in Roka, v Sloveniji pa brata Branka in sestre Marijo, Vero, Rezi in Marjetko z družinami. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu 14.8. ob veliki udeležbi ljudstva. Anica je bila pokopana na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

IVAN VIDMAR je umrl 18.9.2014 v Baulkham Hills. Rojen je bil 26.1.1924 na Razdrtem pri Postojni. Poročen je bil z Margaret, r. Blažek. Leta 1956 je družina – sin je bil star sedem let, hčerka pa pet let – emigrirala v Italijo, odkoder so prišli v Avstralijo. Ivana je zelo mučilo domotožje, zato je bil zelo vesel stikov s sorojaki Slovenci in se je med prvimi pridružil novoustanovljenemu Klubu Triglav v St. John's Parku. Dolga leta je dejavno sodeloval in balinal na klubu, dokler je mogel, obenem pa je bil skrben mož in oče svoji družini. Nadvse rad je imel svoje vnuke in pravnuke, ki ga bodo zelo pogrešali. Ivan zapušča ženo Margaret, hčer Majdo z možem Jožetom Slavcem, sina Viktorja z ženo Judy, vnuka Davida z ženo Nicole, vnuka Adama, vnukinjo Lauro z možem Andrewem, vnukinjo Sarah, vnuka Matthewa z ženo Paulo ter pravnuke Erin, Taro, Chloe in Williama, v Sloveniji pa brata Ludvika z družino in druge sorodnike. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v petek, 26.9.2014. Pokojnemu so v slovo spregovorili Martha Magajna v imenu Kluba Triglav ter vnuki. Po sv. maši in molitvah je bil pokojnik upepeljen v krematoriju Pinegrove.

SILVANO KORVA je umrl v bolnišnici v Liverpoolu po dolgotrajni bolezni v sredo, 24.9.2014. Luč sveta je zagledal 19.1.1962 v Postojni. Leta 1968 se je družina preselila v Avstralijo. Silvano je bil eden od prvih naših prvoobhajancev in birmancev v Merrylandsu. Po poklicu je bil inženir. Ostal je samski. Po smrti očeta Maria pred dobrim desetletjem se je preselil v Chipping Norton in skrbel za mamo Marijo in za dom. Redno sta prihajala k našim nedeljskim sv. mašam, dejavno sodelovala in bila povezana z nami. Silvano je bil po značaju miren, družaben in je bil zelo priljubljen med domačimi, med nami in med svojimi sodelavci. V bolezni je prejel zakramente. Zapušča mamo Marijo, sestro Sylvio, sestro Majdo z možem Samom Butera, brata Marijana z ženo Lalini, nečake Anthonyja, Thomasa, Alexandra in Julio. – K pogrebni sv. maši pri Sv. Rafaelu smo se zbrali v velikem številu v torek, 30.9. V slovo so pokojnemu spregovorili sestra Majda, svak Sam in nečaki. Po sv. maši in molitvah je bil Silvano upepeljen v Leppingtonu.

p. Darko in p. Valerijan (ki Vas vse pozdravlja iz Slovenije)

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney

Štefan Šernek, predsednik SDS

Letošnji očetovski dan smo v Slovenskem društvu Sydney praznovali v nedeljo 7. septembra popoldan, z začetkom ob 2. uri. S kratkim kulturnim programom smo pričeli ob 2.30 popoldne.

Najprej je predsednik društva Štefan Šernek v imenu odbora pozdravil

vse navzoče člane in prijatelje. Vsem očetom in starim očetom je nato zaželel še mnoga srečna in zdrava leta v krogu svojih najdražjih. Sledile so recitacije, ki so jih podali Zora Johnson, brat in sestra McNaulty ter Brijana Car. Za očeta leta pri Slovenskem društvu Sydney je bil izbran Vilijem Pušenjak, naš priden delavec, ki še posebej poskrbi za popravilo električnih naprav v našem društvu. Sledila je zabava s plesom ob zvokih odličnega ansambla *Alpski odmevi*. Na odru se je sinu Štefanu pridružil še oče in v duetu sta zapela nekaj narodnih in zabavnih pesmi. Bilo je veselo in zabavno vse do 6. ure zvečer, ko smo si rekli nasvidenje in si zaželeli srečno pot domov. Ta popoldan je bilo v društvu več kot dvesto obiskovalcev.

Ker je september bolj umirjen mesec, dvorana ni bila oddana ali zasedena, razen za naša dva plesa: za že omenjen očetovski dan in za ples 21. septembra. Oktober bo spet bolj živ, saj imamo kar štiri zabave in dve družinski slovesnosti – naši delavci in člani odbora bodo spet polno zaposleni.

Ko to pišem, se odpravljamo na slovenski mladinski koncert, ki bo v Kew v Melbournu. Za potovanje z avtobusom se nas je prijavilo 20. Na pot bomo krenili v petek, 3. oktobra, ob 7. uri zjutraj izpred Slovenskega društva. Pri organizaciji potovanja sva sodelovala s p. Darkom in upamo, da bomo imeli srečno pot, da se bomo lepo imeli po poti in v Melbournu ter se srečno vrnili nazaj v naš prekrasni Sydney.

NAŠE PRIREDITVE IN ZABAVE

V nedeljo, 5. oktobra 2014 popoldan, je bil »oktober fest«. Za zabavo in ples je od 2. do 6. ure igral ansambel *Alpski odmevi*. Restavracija je bila odprta ob 12. uri. Člani ansambla so bili oblečeni v bavarske narodne noše, v svojih narodnih nošah pa so prišli tudi Avstrijci in Nemci, ki so se udeležili zabave. Bilo je okrog 140 obiskovalcev.

Proslava očetovskega dneva.

Na praznovanju očetovskega dne sta zapela oče in sin.

Vilijem Pušenjak je bil izvoljen za očeta leta.

V nedeljo, 19. oktobra 2014 popoldne, bo ples ob zvokih ansambla *Thirolian Echoes*. Pričel se bo ob 2. uri, zaključil pa ob 6. uri. Restavracija bo odprta od 12. ure.

V soboto, 1. novembra zvečer, bo v Slovenskem društvu Sydney »disko«, namenjen mladim do starosti 18 let. Vabimo in prosimo starše, da pripeljeta svoje mlade. Ob glasbi in plesu se bodo lahko mladi zabavali tudi z igranjem namiznega tenisa – naj se ta večer zabavajo po svoje! V zadnjih mesecih se nam je pridružilo precej mlajših članov, nekaj tudi iz Slovenije. Več jih bomo pridobili, lažje bodo v prihodnosti prevzeli vodstvo društva.

Organizatorji diska so naši novi mladi člani: Robert Car, Justin McNaulty, Brijana Car ter brat in sestra, dvojčka McNaulty. Pripravili bomo »hot dogs« in brezalkoholne pijače, pa tudi kapučina in druge kave ne bo manjkalo. Do sedaj, ko to pišem, se je prijavilo 64 mladih in 30 staršev. Niso vsi Slovenci, ampak pri nas so vsi dobrodošli in pristrčno sprejeti.

V nedeljo, 9. novembra popoldan, bo med 2. in 6. uro ples ob zvokih ansambla *The Masters*. Ta popoldan bomo preizkušali domača vina. Tri najboljša vina bodo nagrajena z denarnimi nagradami. Restavracija bo odprta od 12. ure dalje. **V nedeljo, 23. novembra**, bo popoldne ples s pričetkom ob 2. uri in zaključkom ob 6. uri. Za dobro voljo in ples bo igral ansambel *Thirolian Echoes*. Tudi ta dan bo restavracija odprta od poldneva dalje. **NOVA RESTAVRACIJA** pomeni za Slovensko društvo Sydney novo prihodnost. Zadnje mesece smo se veliko pogovarjali, da jo bomo oddali v najem. Suzi Matuš, upravnica sedanje kuhinje v Horsley Parku, ki je vsak dan dobro obiskana, in dva brata italijanskega rodu so pripravljene prevzeti kuhinjo in jo povečati, da bo še večja, kot je naša dvorana. Naš klub namreč stoji na zelo dobri lokaciji ob glavni cesti na vogalu The Horsley Drive in Elizabeth Street.

Naši mladi kuharji in kuharice so torej navdušeni, da postavijo novo restavracijo s 300 sedeži, ki bo ena najboljših v občini Fairfield, v katero spada tudi naše društvo. Restavracija bo odprta šest dni v tednu, zaprta bo le ob ponedeljkih. Ko bomo imeli naše prireditve, bodo servirali posebej za nas slovensko hrano oz. lahko tudi drugo, kot bomo hoteli. Delo smo pričeli z gradnjo novega parkirišča za 150 avtomobilov. V oktobru bomo porušili staro restavracijo in začela se bo gradnja nove. Novo skladišče, ki ga bo uporabljalo društvo, je že zgrajeno.

Nekateri govorijo, da bodo potem Italijani prevzeli še naše društvo. A temu zagotovo ne bo tako. Vložili bodo svoja sredstva in gradili s svojim denarjem, ker so prepričani, da dobijo denar nazaj in naredijo dobiček, prav zaradi lepe in primerne lokacije našega društva. Z njimi smo podpisali pogodbo, v kateri jasno piše, da

Nastopajoči, ki so oblikovali program očetovskega dneva.

je to last Slovenskega društva Sydney. Alkohol bodo kupovali z našim dovoljenjem, za kar nam bodo plačevali 10% nakupne vrednosti. Pogodba je zaenkrat podpisana za 10 let, potem pa se lahko podaljša, če bomo videli, da sodelovanja dobro poteka. Upamo in računamo, da se bodo dogovori kmalu zaključili v korist vseh.

Na restavraciji bo verjetno napis: Slovensko društvo Sydney – Restavracija Di Piatro.

OBISK NOVEGA ČASTNEGA KONZULA IN ODPRAVNICE POSLOV VELEPOSLANIŠTVA RS

V nedeljo, 28. septembra, je obiskal Slovensko društvo Sydney novi častni konzul Republike Slovenije za NSW, g. Anthony Tomažin. Z njim je prišla tudi gospa mag. Jana Grilc, odpravnicica poslov

Pridne kuharice našega društva.

Štefan in Ana Šernek s prijatelji.

Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri. Njihovega obiska smo bili zelo veseli, saj smo se lahko pogovorili tudi o prihodnosti našega društva in o pomoči, ki nam jo lahko nudita Slovenija in veleposlaništvo. Zaenkrat smo se dogovorili, da nam bodo priskrbeli zastave Republike Slovenije in Evropske unije, da jih bomo lahko izobesili ob našem domu.

Nekaj fotografij z naših dogodkov pošiljamo tudi za objavo v Mislih, ko to pišem, pa se že veselimo našega snidenja na 40. mladinskem koncertu v Kew.

Pred Prešernovim kipom.

IZ KLUBA TRIGLAV - MOUNTIES GROUP

Besedilo in foto: Martha Magajna

PRIZNANJA SLOVENSKE SKUPNOSTI NAJPRIZADEVNEJŠIM SLOVENCEM LETA ZA 2013, podeljena ob proslavi dneva slovenske neodvisnosti, 15. junija 2014, v Klubu Triglav – Mounties Group

DANIEL ŠUBER je prejel priznanje za izredne akademske študijske dosežke.

Daniel Šuber je najstarejši od treh otrok, rojen v avstralsko slovenski družini Kristine in Walterja Šuber. Kot otrok je obiskoval *Slomškovo slovensko šolo* v Verskem središču Merrylands, kjer je njegova mati Kristina poučevala slovenščino tako njega, kot tudi mlajšo sestro Stephanie in

brata Andreja. Številni nastopi na proslavah, koncertih in druge aktivnostih šole so mu pripomogle k odličnem znanju slovenščine, ki jo pogosto in z veseljem uporablja ob vsaki priložnosti. Največkrat je nastopal v *Verskem središču Merrylands*, pogosto pa tudi v *Klubu Triglav*, kjer je bil njegov oče Walter več let član klubskega odbora. Skupaj z družino je tudi večkrat obiskal domovino svojih starih staršev in vzpostavil številne in tesne stike s slovenskimi sorodniki. Potem, ko je z odličnim uspehom

končal šolanje na *St. Gregory's College*, se je Daniel vpisal v *TAFE* kot vajenec električne stroke. Medtem, ko je študiral v strokovni šoli, ki jo je končal leta 2013 z »Distinction« uspehom, je bil polno zaposlen v tej stroki v gledališkem podjetju, kjer si

je pridobil praktično strokovno in tehnično znanje na mnogih področjih stroke, kot so osvetljava, ozvočenje, uprizoritev in drugo. Po končanem *TAFE* šolanju mu je Marcellin College Randwick ponudil mesto *IT/Network* inženirja.

Njegovo največja želja vsa leta pa je bila, da bi postal pilot. Pričel je ko kadet-letalec in je prejel več priznanj. Pri vsej svoji zaposlitvi in poklicnem študiju si je sam financiral in opravil tudi pilotski tečaj ter se usposobil za komercialnega pilota. Usposabljanje na tem področju še vedno nadaljuje, saj hoče postati letalski inštruktor. Kolikor največ časa le more, ga preživi nad oblaki. Pri vsem tem pa še vedno najde tudi čas za sodelovanje pri posameznih projektih in prireditvah v slovenskih organizacijah, kjer še posebej cenimo njegovo znanje in poznavanje elektrike in elektronike. Občasno je na mladinskih prireditvah tudi DJ.

FLORIJAN AUŠER je prejel priznanje za izredne dosežke na področju dela z mediji in za ohranjanje slovenske dediščine.

Florijan se je rodil leta 1949 v Bohinjski Češnjici v Sloveniji. Po zaključenem šolanju je deloval kot komercialni fotograf in grafični oblikovalec. Ob koncu devetdesetih let je svojo profesionalno pot nadaljeval v Avstraliji, kjer redno obnavlja znanje s področja foto-video tehnike in grafičnega oblikovanja. S slovensko skupnostjo v Avstraliji se je prvič delovno povezal v letu 1994 in nato v letu 1996, ko je prevzel vodenje časopisa *Glas Slovenije*. V letu 1998 je osnoval medmrežno spletišče *Stičišče avstralskih Slovencev*:

www.glasslovenije.com.au, ki je namenjeno slovenski skupnosti v Avstraliji in s katero skrbi za redno obveščanje naše skupnosti o dogajanjih doma in po svetu.

Od leta 2007 Florijan zastopa avstralske Slovence

kot član *Sveta za Slovence po svetu pri Vladi Republike Slovenije*.

V poznih letih 1990 je bil Florijan eden od ustanoviteljev podjetja *Slovenian Media House*, za katero je zbiral in dokumentiral življenjske zgodbe avstralskih Slovencev, najprej na filmski in video trak, v zadnjih letih pa digitalno na računalnik. Že leta 1996 je predstavil takratnemu *Slovenskem narodnemu svetu (SNS)* idejo o ustanovitvi slovenskih arhivov v Sydneyju. Ideja se je uresničila leta 2004 v obliki *HASA NSW* in naslednje desetletje je bil Florijan dragocen strokovni sodelavec in svetovalec slovenskih arhivov. Za posebne priložnosti, kot so bile visoke obletnice slovenskih organizacij ali druge pomembne proslave, je pripravil skupaj z sodelavci arhivov *HASA NSW* video predstavitev zgodovine organizacij ali pomembnih posameznikov, kot tudi razstave zgodovinskih fotografij in besedil na stenskih razstavah. V isti obliki je predstavil tudi življenjske zgodbe članov Slovenske skupnosti, da bodo ohranjene v arhivih *HASA NSW – Australia Inc.* Nekateri od teh filmov in razstav so bili prikazane tudi v Ljubljani in na slovenski televiziji.

Florijan je bil tudi producent slovenskega programa na *TV Channel 31* v Sydneyju in Melbournu ter pripravil mnogo dokumentarcev o Slovencih v Avstraliji. Poleg časopisa *Glas Slovenije* je Florijan zbral, napisal, oblikoval in objavil še veliko knjižic, pamfletov, plakatov in drugih publikacij za slovensko skupnost v Avstraliji. Pod njegovim vodstvom in z njegovo pomočjo so se v letu 2012 začeli digitalizirati arhivi *HASA NSW*, tako, da bodo v povezavi z drugimi slovenskimi arhivi po svetu, dostopni na svetovnem spletu.

Poleg njegovega profesionalnega dela ima Florijan poseben občutek za potrebe starejših in bolnih članov naše skupnosti in porabi veliko časa, da pomaga ljudem, ki so pomoči potrebni.

OČETOVSKI DAN, 7. SEPTEMBER 2014

Proslave očetovskega dneva se vse bolj spreminjajo. Včasih je bila dvorana polna mladih parov z majhnimi otroki – ali pa še ne – ki so z navdušenjem plesali. V današnjih časih pa vidimo omizja družin, kjer najdemo starega očeta in mamo s sinovi, hčerami in vnuki. Za očetovski in materinski dan pripeljejo stare starše na kosilo v klub, potem jih pa pogosto do naslednjega takega praznika ne vidimo več. Imajo skupno kosilo ob prijetni glasbi, druga generacija se pozdravlja in izmenja novice s svojimi vrstniki, s katerimi so pred tridesetimi leti hodili

skupaj v slovensko šolo in ki sedijo pri drugih mizah, najmlajši pa se po kosilu zakadijo na dvorišče, kjer je gumijast grad in otroško igrišče in čas kar hitro mine. Po nekaj urah se mlajša generacija dvigne in pravijo: »Sedaj pa gremo še k drugemu staremu očetu...« in se poslovijo. Stari pa še nekaj časa posedajo, potem pa se preselijo k drugi mizi, k prijateljem, ki so prav tako ostali sami. Kadar muzika zaigra valček ali polko, se plesišče napolni valček in polka sta še vedno najljubša. Tudi letos ni bilo drugače. Večje število slovenskih družin je napolnilo dvorano, prišlo je tudi večje število družin drugih narodnosti, ki naseljujejo okolico kluba Triglav. Otroci ne poznajo razlike, živžav otrok različnih narodnosti polni dvorišče in igrišča, stojijo v vrsti, da jim bo umetnica poslikala obraze in vsi se z veseljem igrajo skupaj – to je Avstralija.

Na ta dan smo praznovali tudi **rojstni dan Danila Šajna – kar 88 let ima**. Zbrali so se družina in prijatelji in skupaj smo se veselili, da je Danilo pri takih letih še čvrst in krepak. Vmes smo si pa še ogledali razstavo zbirke klasičnih *Holden* avtomobilov na dvorišču kluba.

Razstava zbirke klasičnih avtomobilov Holden na dvorišču kluba. Na fotografiji John Rapinette in Alfred Brežnik AM.

Družina Krope s prijatelji.

Družina Pahor.

Družini Samsa in Fabjančič.

Danilo in Sofija Šajn z Brežnikovimi in Magajnovimi.

IN KAJ BO NOVEGA V KLUBU TRIGLAV

Čas je za obnovo članstva v Klubu Triglav.

Članarino lahko plačate osebno pri recepciji kluba ali preko klubske spletne strani.

OKTOBER: Nedelja, 19. oktobra: Mesečni ples, **OKTOBERFEST** – za ples igra ansambel **ALPSKI ODMEVI**.

NOVEMBER: Nedelja, 16. novembra: Mesečni ples, **MARTINOVANJE** in **VINSKI FESTIVAL** z ocenjevanjem domačih vin. Za ples igra ansambel **THE MASTERS**.

IZ KRALJIČINE DEŽELE QUEENSLAND

Mirko Cuderman

MARIAN VALLEY

Za nami je že peta obletnica blagoslovitve kapelice Marije Pomagaj. Letošnje slovesnosti se nas je udeležilo veliko. Tudi nekaj mladih slovenskih družin je bilo tam. Letošnjega praznovanja se je udeležila tudi častna konzulka Nevenka Clark z možem Gerryjem. Nekaj več nas je bilo tudi zaradi skupnega praznovanja s častilci Fatimske Matere Božje. Iz Sydneyja je prišel med nas pater Darko, ki ga je Jože Gjerek pripeljal z letališča. Pri njem je pater tudi prenočeval in Jože ga je potem v nedeljo peljal nazaj na letališče. Tudi spored svete maše je bil letos usklajen s Fatimskim praznovanjem – delno slovensko, delno avstralsko. Po dobrem kosilu, ki ga je Marta Gjerek s pomočjo gospodinje z Gold Coasta pripravila za vse navzoče, smo se v procesiji napotili h kapeli Fatimske Marije. Po končanem češčenju naj bi se skupno podali proti brezjanski kapeli, a nas je nenadni dež zadržal v notranjosti, pod streho v kapeli Marije Pomagaj. Tam je pater Darko nadaljeval s kratkim obredom molitev in pesmi. Skupina, ki se je zatekla v notranjost, pod streho, je tudi na skupni fotografiji. Ostali so se zaradi dežja odpravili domov. Naslednji dan, v nedeljo, je pater Darko daroval v društvu Lipa slovensko sveto mašo za rojake na Gold Coastu. Posebnost letošnjega leta, 5. obletnice blagoslovitve, je bila tudi v tem, da smo po zaslugi patra Cirila dobili več sto brezjanskih podobnic Marije Pomagaj z angleško molitvijo, ki jih lahko ponudimo tujim obiskovalcem, da lahko tako tudi drugi spoznajo to slovensko svetišče.

BRISBANSKI RADIO 4EB

Opaziti je čedalje večjo navdušenost pri delu za slovenski program na radiju 4EB. Dobro pripravljene radijske programe z raznimi zanimivostmi in novicami iz naše skupnosti širijo krog poslušalcev. Zato bi rad dopolnil to poročilo s

ANA SERTIČ roj. HORVAT je umrla 7. maja 2014 je v bolnišnici v Gympie v Queenslandu. Rojena je bila 27. oktobra 1935 v Črenšovcih v Prekmurju kot četrta v družini sedmih otrok. Starši ter dva brata in ena sestra so že pokojni. Zadnjih sedem let je Ana preživela v Lister Nursing Home v Gympie, kjer je bila zelo zadovoljna. Pokopali smo jo 16. maja 2014 na pokopališču Laidley, kjer že 25 let počiva njen mož Štefan. V Laidleyu so živeli več kot 40 let, pozneje pa so se preselili v bližino mesta Gympie. Ana zapušča sina in hčerko ter pet vnukov v Queenslandu, sestri Terezo Prosenak in Marijo Pongračič v Melbournu ter sestro Reziko Zadravec z družino doma v Črenšovcih v Prekmurju. Draga sestra Anica, počivaj v miru Božjem in naj ti bo lahka avstralska zemlja!

Marija Pongračič, Clayton VIC
Hvala, Marija, za sporočilo.

Za matico pokojnih:

ŠTEFAN SERTIČ, rojen 3. julija 1923 v Liki na Hrvaškem, umrl 4. aprila 1989 v Laidley QLD.
ANA SERTIČ, roj. Horvat, rojena 27. oktobra 1935 v Črenšovcih v Sloveniji, umrla 7. maja 2014 v Gympie QLD.

seznamom radijskih sodelavcev, ki se trudijo, da imamo kar dve slovenski oddaji na teden: ob torkih in ob sobotah zvečer ob 6. uri. Za delo na radiju so strokovno usposobljeni za samostojno pripravo in izvajanje programa z licenco napovedovalca in tonskega tehnika naslednji:

Maksim Vergan, napovedovalec in tonski tehnik, organizator in voditelj radijskega programa z izkušnjami delovanja na radiju iz Slovenije;

Vanesa Lahovec – napovedovalka in tonska tehničarka;

Mojca Cvetkovič – napovedovalka in tonska tehničarka pri oddajah ob torkih; pomaga ji tudi hčerka **Julija**;

Marina Krklec – napovedovalka in tonska tehničarka;

Ivan Hlupič – voditelj slovenske radijske skupine.

Slovenske radijske oddaje so dostopne tudi preko svetovnega spleta na naslovu 4EB: <http://www.4eb.org.au/ondemand>

MOJA RAST

Cilka Žagar

Prijateljica mi je priporočila branje knjige Ivana Dolenca z naslovom *Moja rast* (Mohorjeva družba, Celje 1991). Čeprav pozno, je ta knjiga prispevala tudi k moji rasti. Ivan je bil učitelj v Novem mestu, zato imava kot dolenjska učitelja mnogo skupnega.

V šolo sem hodila v Sloveniji v letih 1946 do 1960, vendar moram priznati, da šele sedaj začenjam spoznavati in malo razumevati slovensko zgodovino. Ivan piše o duševnih stiskah in trpljenju slovenskega naroda med vojno in komunistično revolucijo.

V zadnjih letih sem prebrala tudi veliko knjig o komunistični revoluciji v Rusiji, na Kitajskem in v Cambodia-Kampučea. Stalin, Mao in Pol Pot so postali simboli krutosti in trpinčenja. Po njihovih poveljih so milijoni in milijoni končali v gulagih, zaporih in jamah. Revolucionarji so obljubljali nov pravičen družbeni red, a prinesli so krvoločno diktaturo.

Slikar Vann Nath pove svojo resnično kruto in tragično zgodbo v knjigi *Cambodian Prison Portrait – One year in the Khmer Rouge's S-21*. Le kako je mogoče, da so Pol Potovi revolucionarji trpinčili in pobili milijone ljudi, ki niso vedeli, kaj so zagrešili. Z rednim in sistematičnim pobijanjem in stradanjem je Pol Potu uspelo držati ljudi v popolni ubogljivosti in strahu. Pol Pot se je držal pregovora: *To kill the grass you have to dig out the roots* (če hočeš uničiti travo moraš izkopati korenine). Da so kaznovali enega protirevolucionarja, so pobili tudi na tisoče njegovih bližnjih.

Značilen je pogovor med dvema jetnikoma. Pravi prvi: »A veš kakšna je razlika med navadnim zaporom in komunističnim prevzgojnim zaporom?« »A je sploh kakšna razlika,« pravi sojetnik. »Seveda je: v navadnem zaporu ti povedo, kaj si zagrešil in koliko kazni ti je dano, iz političnega zapora pa prideš ven spremenjen ali pa mrtev.«

Vann Nath je rekel ob koncu revolucije klavcu, ki je pobil na tisoče ljudi v njegovem zaporu: »Odpuščam ti, ker vem, da si bil samo orodje voditeljev.« Spomnila sem se Prešernovih besed: »Kako strašna slepota je človeka.« Razumem zakaj so Slovenci med vojno molili: »Kuge, lakote in vojske resi nas, o Gospod.«

Zahodni zavezniki so se spočetka skušali izogniti vojne z Nemci, ker jih je skrbelo za svoje ljudi. Tudi slovenski politični in cerkveni voditelji so se zavedali nevarnosti, posebno še, ker so Sloveniji grozili z ene strani fašisti in nacisti z druge pa komunisti. Slovenski voditelji so vedeli, kako kruta in nečloveška je bila revolucija v Rusiji

Nedavno je praznovala pomembno, 75. obletnico, nam vsem poznana CILKA ŽAGAR iz Lightning Ridge. Svoj rojstni dan je praznovala v krogu svojih sorodnikov in številnih prijateljev. V Lightning Ridgeu je Cilka dobro poznana med tamkajšnjimi rojaki – bivšimi rudarji, iskalci dragocenih kamnov opalov, ki so si tam ustvarili svoj dom. Nekateri so že ostareli in zato v oddaljenem Lightning Ridgeu še toliko bolj potrebujejo slovensko družbo in pomoč. Cilka rada pomaga vsem, zato jo imajo radi vsi, ki jo poznajo. Prav, je, da ji ob njenem prazniku tudi mi čestitamo in ji zaželimo vsega, kar si sama najbolj želi.

Mirko in Anica Cuderman

CILKI ŽAGAR, naši zvesti sodelavki, voščila in dobre želje iz uredništva Misli: Bog Vas še dolgo ohranjaj in navdihuj za vse dobro!

zato so svarili pred revolucijo. Vedeli so, da je cilj komunistov predvsem politični preobrat in nasilen prevzem oblasti.

Narodnoosvobodilna vojna in revolucija sta bili dve poponoma različni stvari, čeprav sta se dogajali v istem času. Manj se je na začetku vedelo o fašistih in nacistih.

Stalin in Hitler sta podpisala sporazum o nenapadalnosti, a ko je Hitler leta 1941 napadel Rusijo, je bil Stalin prisiljen, da se priključi zahodnim zaveznikom. Vojno pa je obenem izkoristil za širjenje komunistične revolucije in svoje nadoblasti v Evropi. Komunisti so najprej očrnili in potem odstranili obstoječe oblasti; eliminirali so inteligenco in prevzeli vodilna mesta.

Kot prosvetni delavec se je Ivan Dolenc med vojno zavzemal predvsem za svoje študente ne glede na njihovo politično usmerjenost.

Seveda mladi, preprosti in pošteni slovenski fantje niso imeli pojma ne o nacizmu in ne o komunizmu. Hoteli so le braniti svoje domove, svoja življenja in svoj narod pred sovražniki. Partizani in domobranci so bili v veliki večini pošteni patriotski borci, ki so se vsak po svojem prepričanju borili za dobro Slovenije. Kot v vsaki vojni so tudi partizani in domobranci bili samo orodje oblasti. Res je, da so se domobranci obrnili po zaščito k Nemcem, ker so Nemci kot okupatorji imeli dolžnost držati red in preprečiti pobijanje nedolžnih ljudi po Stalinovih navodilih.

Še vedno velja Tennysonov verz iz devetnajstega stoletja o vlogi vojakov: »Their's is not to reason why, their's is but to do and die« (njim ni dano misliti in odločati, njim je dano samo izvršiti in umreti).

V zahodnih demokracijah so se po koncu vojne vojaki, ki so bili na premagani strani, opravičevali s tem, da so samo ubogali povelja svojih komandantov – a ta zagovor seveda ni veljal za nasprotnike komunizma.

Zahodni zavezniki so po vojni sodili zločincem, vzhodni pa so nasprotnike svojega režima pobili.

»You can never have a revolution in order to establish democracy. You must have a democracy to have a revolution« (nikoli z revolucijo ne dosežeš demokracije. Samo v demokraciji imaš lahko revolucijo).

Te besede Chestertona iz osemnajstega stoletja še vedno držijo. Izboljšanje družbenega sistema se stalno dogaja v vseh demokracijah brez pobijanja. Zadnje čase še posebno opažamo kako v civiliziranih državah na demokratičen in miren način spreminjajo družbene ureditve, medtem ko se manj razviti narodi za nadvlado še vedno pobijajo. Priča smo dogajanju na Srednjemu vzhodu in v Afriki, medtem ko so se Škoti o svoji neodvisnosti odločali z mirnim referendumom.

Herbert George Wells je pred skoraj sto leti rekel: »The next greatest misfortune to losing a battle is to gain such victory as this« (druga največja nesreča po izgubi vojne je takšna svoboda kot jo imamo).

Torej zmagali smo, a zmagi je sledil pobjoj; ta zločin je ranil in oslabil slovenski narod. Tisti, ki so se borili proti komunizmu, so plačali z življenjem, komunisti pa so morali živeti s krivdo zločina. Mnogi pošteni partizani so nosili krivdo tega zločina do smrti.

Razumem zakaj mnogi iz partizanskih in domobranskih družin še danes zagovarjajo vlogo svoje družine med vojno. Njihovi sorodniki so se povečini res s srcem borili za svobodo slovenskega

naroda. Ivan Dolenc je skušal najti sporazum med partizani in domobranci in ni ne enih ne drugih obsojal; želel je obvarovati slovenski narod pred uničenjem tako kot večina domobrancev in partizanov.

Ivan je kot vesten katoličan bil proti komunistični revoluciji, ker je vedel da je bil njen cilj prevzem oblasti in uničenje katoliške in vsake druge vere. Ker je svetoval ljudem naj se ne priključijo komunistični revoluciji, je bil po vojni obsojen na zaporno kazen. Ivan piše leta 1946 v novomeški ječi, kjer je bil kot politični zapornik: »Do nas so prišla poročila kako so brez sodne preiskave komunisti pobili na tisoče ljudi v okolici Kočevja, Kamnika, Teharij in drugod. Večina jetnikov je pričakovala, da režim, ki je dopustil ali celo ukazal tako divjanje ne more biti trajen in da bo kmalu prišla sprememba. Kdor pa je razmere gledal realno, brez neutemeljenih upov, mu je ena stvar morala biti jasna: da namreč ljudje, ki nosijo za te dogodke odgovornost, za nobeno ceno ne smejo izpustiti vajeti iz rok. Takrat, ko so trumoma gnali ljudi v smrt, so mogli to storiti samo v trdnem prepričanju, da se jim zaradi tega ne bo treba nikdar in nikjer zagovarjati. O teh grozotah se ne bo smelo ne govoriti in ne pisati.«

Kot pravi Shakespeare: »There is nothing either good or bad but thinking makes it so« (stvari so dobre ali slabe samo po tem, kdo jih ocenjuje).

Po vojni je bilo naročilo, da se mora pobite domobranci in vse nasprotnike komunistične revolucije očrniti kot izdajalce naroda in zločince. Tako so nas slovenski učitelji dolga leta morali učiti. Tako so nas učili in tako smo se naučili verjeti. Kar so nas učili, to smo se naučili in tako smo delali.

V času od leta 1945 do leta 1948 so na Stalinovo povelje in po njegovem zgledu, komunisti eliminirali opozicijo v vseh državah pod Sovjetskim vplivom. Sklicevali so se, da so kot zavezniki zmagali proti Nemčiji in domačim izdajalcem. Hvalili so se, da so bili na strani zaveznikov – a takoj po končani vojni se je zavezništvo končalo in začela se je hladna vojna. Na žalost, slovenski protikomunisti niso dočakali tega dneva.

Seveda smo leta 1948 na tiho zbrisali Stalina s sten, src in iz spomina. Koliko protikomunistov in njihovih družin je dal pobiti Stalin? Številke so različne vendar je znano da so to bili milijoni. Stalin je bil Titov učitelj. Moji vrstniki se bodo še spomnili kako smo po vojni vzklikali: Tito, Stalin, Partija! Spomnili se bodo tudi povojne boljševezacije, ki se je na tiho končala leta 1948, ko je Stalin izginil z učnega

programa. Toda takrat je bilo za slovenski narod že prepozno.

Razlika med Stalinovimi revolucionarji in Nemci je bila ta, da je Hitler moril predvsem druge narode, Stalin pa svoje domače nasprotnike. Ivan pravi: »Spor med Stalinom in Titom je bil srečen dan za Jugoslavijo. O Titu bi se dalo celo dosti lepega napisati. Iz njegovih govorov govori praktičen razum in smisel za ljudsko blaginjo. Največjo zaslugo pa mu dajem, da je po pravici edini med komunističnimi voditelji imel pogum in moč, da je razbil sanje in laži o Sovjetski zvezi.« Ivan optimistično gleda na nadaljnji razvoj Jugoslavije, ki se je po sporu s Stalinom pospeševal iz leta v leto.

Je Tito leta 1948 spregledal in rekel NE svojemu poveljniku? Je spoznal, da je naredil napako, ko je sledil Stalinovemu povelju in zgledu? Mu je bilo žal, da je dal pobiti svojo opozicijo? Dejstvo, da je iz Slovenije po vojni pobegnilo na tisoče Slovencev, je dokaz, da ljudje niso želeli, ne uspeli in ne imeli radi svobode, ki jo je prinesla komunistična revolucija.

Slovenci se ne bomo zedinili, dokler bomo gledali na zgodovino enostransko. Mislim, da smo kot narod toliko dozoreli, da bi morali priznati, da so na obeh straneh bili poštene heroji, ki so se po svojem prepričanju borili za svobodo in lepšo prihodnost slovenskega naroda. Seveda, gledano nazaj, vidimo tudi napake in grehe posameznikov na obeh straneh. Kdor dela, ta dela tudi napake. Ko gledamo nazaj, je lažje odločati, kdo so bili večji sovražniki slovenskega naroda: nacisti, fašisti ali komunisti. Vsekakor bi brez revolucije Slovenija izgubila na tisoče življenj manj.

»Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima,« pravi stari pregovor. »Deli in vladaj,« pa je bilo vedno načelo vojskovodij. Slovence so vedno delili tujci, bili smo žrtve tujih hotenj in vplivov. Žalostno je, da za zločine posameznikov nosijo krivdo narodi. Mnogo Nemcev se je borilo proti nacizmu, mnogo partizanov je bilo proti povojnem pobijanju, mnogo domobrancev je mobilizirala država samo za obrambo domov. Bile so stiske in trpljenje in večina borcev je res samo ubogala povelja svojih voditeljev. Odločitve poveljnikov niso bile vedno pametne, poštene in v prid naroda. Nič se ni dosti spremenilo in mnogi narodi spet molijo: Kuge, lakote in vojske – reši nas, o Gospod!

PRISELJEVANJE V AVSTRALIJO

Helena Leber

Prijetno in čustveno je bilo poslušati besede, ki jih je našem o priseljevanju v Avstralijo izrekel pred kratkim naš pater Ciril. Mi, številčno relativno majhna slovenska skupnost, smo lahko, med verjetno sto in več narodnostmi na tej veliki celini, ponosni del tega.

Prišli smo sem iz različnih razlogov, brez znanja jezika in poznavanja kulture te dežele. Ustvarili smo si bivališča in našli zaposlitve – vse to pod težkimi pogoji, saj pred pol stoletja in več nismo imeli na razpolago tega, kar je na razpolago danes, recimo tolmači in prevajalci. S skromnimi zasluškami smo si kupili lastne domove in vzgajali otroke. Čustveno domotožje nas je vabilo v družbo naših sonarodnjakov in s prostovoljnimi delom ter z lastnimi sredstvi smo si postavili naše skupne domove in verska središča širom Avstralije. Tudi potrebe in prošnje iz naše rodne domovine Slovenije so bile vedno deležne naše dobrote, tako finančne kot kakršne koli druge.

Ko se danes zavedamo svojega doprinosa ob praznovanju stoletnice priseljevanja na to našo peto celino, nas praznovanja najdejo ene pri boljšem zdravju, večji sreči in uspehu, druge pri slabšem zdravju in z manj sreče. Prav pa je, da pogledamo in se zamislimo tudi nad »uspešnostjo« slovenstva, tako danes, kot v preteklosti, od začetkov priseljevanja naših rojakov dalje. Ponosni smo na uspehe na zdravstvenem, znanstvenem, pravniškem in še na mnogih drugih področjih. Na gospodarskem in podjetniškem področju smo pred kratkim zasledili proizvodnjo »štajerskega« bučnega olja...

Ob vsem tem živimo z upanjem, da je in da bo naš mladi slovenski rod v Avstraliji podedoval slovensko pridnost, marljivost in delavnost ter tako še naprej prispeval k blagostanju naše nove domovine Avstralije. Upamo dalje, da bodo tudi naslednje generacije naših rojakov ohranile »mostove« s slovensko preteklostjo in sedanostjo – tako v tej naši v Avstraliji, kot tudi z našo rodno Slovenijo tam daleč preko morja.

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$100: Janez in Zinka Černe. **\$50:** Jože Vrtačič, Dr. Tatiana Tee, Amalia Mohar, Ernesta Mežnar. **\$30:** Štefka Tomšič, Daniela Hliš. **\$20:** Zora Gec, Marica in Jože Prinčič, Rozina Horvat, Nada Bole, Ivan in Jožica Petelin, J&P Vohar. **\$10:** Maria Uršič, Pavla Grlj, Emilija Jaksetič, Frances Johnson, I. Cvetko, Franci Koprivec, Štefan Šernek. **ZA LAČNE: \$100:** Tone in Marija Brne. **ZA PEDRA OPEKA: \$300:** N.N.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

SLOVENIAN MISSION

p. Ciril A. Božič OFM OAM

p. David Šrumpf OFM

51 Young Avenue

West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:

PO Box 156, WELLAND SA 5007

Mobitel - p. David: 0497 097 783

E-mail naslov: slomission.adelaide@gmail.com

Od konca maja do konca julija je v Adelaido prihajal salezijanec **g. Štefan Krampač**, ki je bil med nami v času odsotnosti p. Cirila. Hvala vsem, ki ste 6. julija pripravili v dvoranci kosilo. V oznanilih smo takrat zapisali, da je to v počastitev tako prihoda, kot tudi odhoda g. Štefana in njegove sestre, rodne adelaiddčanke, Marije Čepin. Kajti tedni in meseci so hitro minili in g. Štefan je v začetku avgusta že nastopil službo župnika v Radencih, samo lučaj kamna daleč od svojega domačega Prekmurja. Svoje avstralske dneve in tedne sta lepo opisala v prejšnji številki Misli.

V adelaidski stolnici je bilo 31. avgusta slovesno praznovanje stotega dneva izseljencev in beguncev, ki je potekalo pod geslom *Preseljevanje: boljšemu svetu naproti*. Slovesnost je oblikoval škofijski urad za multikulturnost. Iz naše skupnosti smo se slovesnosti udeležili: **Ivanka Kresevič**, **Rosemary Poklar**, ki je pri maši prebrala prošnjo v slovenskem jeziku, **Angela Dodič**, ki se je za to priložnost oblekla v narodno nošo in **p. David**, ki je somaševal z g. nadškofom, upokojenim nadškofom in drugimi duhovniki, v glavnem kaplani narodnih skupnosti. Po maši je bila tudi prireditev, kjer so se s plesom in pesmijo predstavile različne narodne skupnosti Južne Avstralije.

Ob rednih mašah, pri katerih se zbiramo vsako zadnjo nedeljo v mesecu in potem na prvo nedeljo naslednjega meseca, je bilo naše naslednje praznovanje v počastitev dneva očetov, 7. septembra. Že pri maši smo se jih spomnili, še posebej pa smo jih počastili s kratkim programom po maši in nato še v dvoranci. Hvala vsem, ki ste pripravili proslavo. Vodila jo je **Vida Končina**, sodelovali pa so **Rosemary Poklar**, njena nečak in nečakinja **Joel in Isabella Scanrett-Smith** in **Ana Likar**. Bog povrni tudi za pogostitev v dvoranci.

Ta dan smo se poslovili tudi od Marije Horvat, ki se je nekaj dni pozneje vrnila v Slovenijo, v rodno Kuzmo v Prekmurju. Njen mož je umrl že pred leti in je pokopan v Murski Soboti, po smrti svojega brata Jožeta Klementa pa se je odločila, da se tudi sama vrne v Kuzmo, saj v Avstraliji nima več nobenih svojih. Hvaležna je vsem, ki ste ji pomagali pri pripravah na vrnitev, pri pospravljanju hiše pred prodajo in pri urejanju dokumentov. Na poti jo je spremljala Roza Kozlovič. Hvala Vam tudi za gobelin zadnje večerje, ki ste ga darovali naši cerkve ter za

vse, kar ste darovali za dobitke pri naših srečelovih. Po maši ji je p. David v imenu rojakov, ki se zbiramo pri Sv. Družini, podaril križ sv. Frančiška iz cerkve sv. Damijana v Assisiju. Na zadnjo stran je napisal posvetilo, ki bo Marijo spominjalo na rojake iz Adelaide, kjer je preživela večino svojega življenja in tudi frančiškanov, s katerimi se je srečevala v slovenski cerkvi. V spomin smo podpisali tudi kartico z željami za srečno pot in še veliko lepih let v rodnem Prekmurju.

Na zadnjo septembrsko nedeljo, posvečeno blaženemu Antonu Martinu Slomšku ter slovenskim svetniškimi kandidatom, 28. septembra 2014, je v Adelaidi maševal pater Ciril, saj je bil pater David na praznovanju 20. obletnice Slovenskega verskega središča v Lemontu v ZDA. Po sveti maši smo se spet zbrali h skupnemu kosilu, ki je bilo namenjeno v podporo tistim iz Adelaide, ki se bodo kot nastopajoči udeležili 40. Slovenskega mladinskega koncerta v soboto, 4. oktobra 2014, v Slovenskem misijonu v Kew in pa tudi sami izvedbi koncerta. Kosilo so pripravili **Ivanka in Danilo Kresevič ter Angela Dodič** s sodelavkami in sodelavci: **Matija Polajžer in Branko Kresevič** sta poskrbela za BBQ, pomagali pa so še **Ana Marija Zupančič, Ana Brown, Irena Horvat, Nežika Polajžer, Danilo Kresevič in Rozika Legiša, Ana Brand, Ana Likar in Rosemary Poklar**. Za pijačo je poskrbel, kot vedno, **Tone Jesenko**. Kosilo je prineslo 976,50, srečelov pa 301,50 dolarjev. Bog povrni vsem, ki ste kosilo pripravili in vsem, ki ste se ga udeležili! Iz naše adelajdske skupnosti so se 40. mladinskega koncerta v Kew kot nastopajoči koncerta udeležili: **Ivan Burnik Legiša, Katherine Pistor, Ashley Horvat in Ryan Harding** iz Melbourne, vnuk Danila in Ivanke Kresevič. Hvala, da ste nas zastopali na tako lepi in doživeti prireditvi, o kateri lahko v tej številki Mislih veliko preberete in si ogledate fotografije. Hvala tudi tistim, ki ste se koncerta udeležili kot gledalci in poslušalci.

Okrog cerkve ste gotovo opazili nov gramoz, saj se je teren že precej posedel in na parkirišču se je nabiralo vedno več vode. Gramoz je po zelo ugodni ceni dobil **Danilo Kresevič** – kar je pa bilo najlepše: v ceno je bilo vključeno tudi poravnavanje, saj je gramoz dvakrat toliko, kot zadnjič, ko smo ga poravnali sami. **Danilo, Bog lonaj za to in za vso skrb za našo cerkev, ki jo kot dobra soseda z Ivanko namenjata naši cerkvi**. Še posebej takrat, ko nas ni tu, sta prava »angela varuha«.

V prihodnje načrtujemo tudi **zamenjavo nadstreška ob dvoranci**. Ogrodje bo verjetno dobro, tako da bomo zamenjali samo kritino, ki bo bolj zadrževala vodo, ki sedaj ob nalivih vdre tudi v samo dvoranco. Izvajalce tega dela Danilo Kresevič še išče, da najprej ugotovimo, kakšen finančni zalogaj bo to.

S prihodom pomladi pa ima vedno več dela tudi **Ana Brand**, ki srbi za okrasno grmovje in cvetje okrog cerkve in hiše. Bog Vam povrni za skrb in za vse ure, ko rožice zalivate, okopavate, negujete in se z njimi pogovarjate. Bog povrni tudi za nove rože, ki ste jih nasadili na mestih, kjer so manjkale. Naj nas vedno razveseljujejo in slavijo Stvarnika, ob katerega hiši rastejo!

Bog povrni tudi vsem drugim sodelavcem in dobrotnikom naše cerkve, ki jo čistite, krasite ali kakor koli prispevate, da je lepa, urejena in vzdrževana.

SVETE MAŠE V ADELAIDI: Naslednja sveta maša v naši cerkvi **Svete Družine v West Hindmarsh** bo **26. oktobra 2014**, ko bomo obhajali **misijonsko nedeljo**, čeprav je ta že nedeljo prej. Ob tej priložnosti vas **vabimo tudi na misijonsko kosilo**, ki ga bodo pripravile naše pridne gospe. Izkupiček kosila bo v celoti namenjen misijonom. Vabljeni!

V Sveta maša bo tudi v petek, 31. oktobra, ob 10. uri, in ker bo duhovnik v Adelaidi, bo sveta maša tudi na praznik VSEH SVETIH, v soboto, 1. novembra, ob 10. uri. Naslednji dan, **NEDELJA, 2. novembra, je SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH.** Pred mašo bomo za vse naše rajne zmolili rožni venec, ob 10. uri bo sv. maša, po maši pa bomo opravili molitve, kot jih običajno opravljamo 1. ali 2. novembra na pokopališčih. Prav je, da se naših rajnih spomnimo tudi s sveto mašo: morda na njihov rojstni dan, na god ali na dan smrti, ko je obletnica.

Svete maše bodo potem še **30. novembra, 7. decembra in nato za zaključek adventnega časa in praznovanje božičnih praznikov: 21. decembra, na SVETI VEČER 24. decembra ob 9. uri zvečer, na božič in 26. decembra, na praznik sv. Štefana ob 10. uri dopoldne.** Posebej slovesno bo pa na **nedeljo SVETE DRUŽINE, 28. decembra 2014.** Obiskali nas bodo **rojaki iz Melbourne**, naš bivši provincial **p. dr. Mihael Vovk pa bo ponovil svojo zlato mašo**, ki jo je slovesno obhajal letos na praznik svetih apostolov Petra in Pavla na Sveti Gori pri Gorici, kjer sedaj deluje v tamkajšnjem božjepotnem svetišču.

V NOVEM LETU 2015 bo sv. maša v četrtek, 1. januarja 2015, ko praznujemo praznik Marije, Božje Matere, **na prvi petek, 2. januarja ter v nedeljo, 4. januarja**, ko bomo praznovali praznik Gospodovega razglasenja oz. Svetih treh kraljev – **vedno ob 10. uri dopoldne.**

POGREB:

BARBARA (BARICA) STOJANOVICH rojena **FAKIN** je umrla 30. septembra 2014 v Carinya Residential Aged Care v Adelaidi. Rojena je bila 31. julija 1922 v Veliki Dolini pri Brežicah kot ena izmed sedmih otrok očetu Martinu in materi Katarini Fakin.

20-LETNICA SLOVENSKEGA VERSKEGA SREDIŠČA V LEMONTU, ILLINOIS, V ZDRUŽENIH DRŽAVAH AMERIKE

Prvi frančiškan, ki je prišel v Združene države Amerike z namenom, da dela med slovenskimi izseljenci, je bil p. Kazimir Zakrajšek. Novembra 1906 je prišel v Cleveland in od tam je po nekaj mesecih odšel v New York, kjer je zbiral tam živeče slovenske rojake, pričel z izdajanjem lista Ave Maria, ki je danes najstarejša nepretrgoma izhajajoča slovenska publikacija na svetu, hodil misijonarit po slovenskih skupnostih širom Amerike ter sprejemal slovenske rojake, ki so prihajali na Elis Island, vstopno pristanišče za ameriške priseljence.

Leta 1919 so na prošnjo chicaškega nadškofa Mundeleina, ki je bil prej nadškof v Brooklynu in je dobro poznal ter podpiral delo p. Kazimirja,

Med vojno je bila družina pregnana v Nemčijo, kjer se je Barica leta 1947 poročila z Radojkom Stojanovičem (umrl 1995). Leta 1948 sta prišla v Avstralijo in se naselila v Sydneyu. Leta 1989 sta prišla v Adelaido, od leta 2012 pa je živela v domu za ostarele. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Adelaidi v četrtek, 9. oktobra, po maši pa smo jo pospremili na pokopališče Dudley Park Cemetery. Sožalje hčerki Oggi Stojanovich, sinu Jimu, vnuku Philipu, vnukinji Demi-Lee, sestri Jožici in vsem njihovim družinam. Sestre Marija, Ana in Pavlina ter brata Janez in Franc so že pokojni.

p. David

frančiškani prevzeli slovensko župnijo sv. Štefana v Chicagu, ki je bila ustanovljena leta 1898. Ker so p. Kazimir in drugi slovenski frančiškani, ki so se mu pozneje pridružili, uspešno skrbeli tudi za nove frančiškanske poklice, so pričeli iskati primeren kraj zunaj Chicaga, kjer bi postavili samostan za noviciat in semenišče. Našli so ga v 37 kilometrov oddaljeni vasi Lemont, ob kanalu, ki povezuje Michigansko jezero z reko Mississippi. Tam so leta 1923 kupili farmo ter pozidali samostan. V samostansko kapelo so postavili sliko brezjanske Marije Pomagaj in kmalu je postal Lemont poznan med Slovenci kot »Ameriške Brezje«. Sliko brezjanske Marije Pomagaj je izdelal frančiškanski slikar p. Blaž Farčnik, kronal pa jo je v Lemontu škof Jeglič. Kot so rojaki v Sloveniji romali na Brezje, tako so ameriški Slovenci, ki na slovenske Brezje niso mogli, romali v Lemont in romajo še danes. Konec tridesetih let so postavili nov in večji samostan z novo samostansko cerkvijo.

Lemont je bil do petdesetih let semenišče oz. študijsko in vzgojno središče slovenskih frančiškanov ter slovenski romarski kraj, Ameriške Brezje z romarskim domom, kjer so lahko romarji ostali za nekaj dni. V Lemontu je bilo tudi uredništvo revije Ave Maria in vodstvo

slovenskih frančiškanov v Ameriki. Chicaški Slovenci so si že dolgo prizadevali, da bi postavili svoj narodni dom ali klub, a se načrti nikoli niso uresničili. Kulturne in družabne prireditve so se odvijale v dvorani župnije sv. Štefana v Chicagu, romanja in pikniki pa so se odvijali v Lemontu. Tako za poseben klub in dvorano ni bilo niti prave potrebe in ne navdušenja.

V sedemdesetih in še bolj v osemdesetih letih pa je pričela župnija sv. Štefana pešati. Slovenci, ki so prišli v Ameriko po drugi svetovni vojni in so sicer takrat poživilo slovenstvo v župniji, so se pričeli preseljevati na mestno obrobje, na srečo večina v smeri Lemonta. Okolica cerkve se je spreminjala, s priseljenci iz Mehike je postajala vse bolj španska in vedno več je bilo kriminala, bojev med različnimi tolpmi in celo umorov. Slovenci se niso več počutili varne, a so se slovenski frančiškani kljub vsemu odločili, da bodo vztrajali do praznovanja stoletnice župnije leta 1998.

Že v osemdesetih letih pa so chicaški Slovenci obudili načrte o Slovenskem domu kot kulturnem in družabnem središču. Pobuda je prišla od ljudi, ki so jim ljudje zaupali in ki so bili zmožni združevati rojake iz različnih koncev Slovenije, različnih generacij tamkajšnjih Slovencev in celo različnih prepričanj. Zbrali so se ob pobudniku, prekmurskem rojaku Martinu Hozjanu, odločno podporo pa jim je od vsega začetka dajal p. Christian Gostečnik. S strani vodstva slovenskih frančiškanov v Ameriki so našli sogovornika v p. Blažu Chemazarju. Ustanovili so odbor, ki ga je od vsega začetka vodil Martin Hozjan, s frančiškani so sklenili pogodbo o najemu zemljišča

ob samostanu v Lemontu in pričeli z načrti ter kmalu s samo gradnjo Slovenskega doma. Moralno in finančno podporo so našli med slovenskimi rojaki po vseh Združenih državah in v Kanadi.

Chicaškim Slovencem je postajalo vse bolj jasno, da se bo slovenstvo najdlje ohranilo, če ga bomo združili na enem kraju. Ob usihanju župnije sv. Štefana so frančiškani leta 1994 dali pobudo chicaški nadškofiji, da bi v lemontskem samostanu odprli slovensko narodno župnijo. Postopek je vodil p. Christian Gostečnik in septembra tega leta je takratni chicaški nadškof, kardinal Joseph Bernardin, podpisal Dekret o ustanovitvi.

Leta 1993 sem odšel iz Slovenije v pomoč našim sobratom v Združenih državah. Ko sem si urejal vizo, sem dvakrat po tri mesece preživel v našem slovenskem misijonu v Merrylandsu, kjer sem prvič pomagal p. Valerijanu in ga drugič nadomeščal. V tem času sem obiskal tudi misijona in sobrate v Melbourne in v Adelaidi. V Ameriki sem bil nastavljen na staro slovensko župnijo v Jolietu, ki je oddaljen od Lemonta 22 kilometrov – a z namenom, da prevzamem novoustanovljeno župnijo, ko bo le ta pričela z delom. Ker sem bil ob ustanovitvi še v Jolietu, je bil za prvega voditelja imenovan lemontski gvardijan p. Vendelin Špendov. Kljub temu sem nemudoma pričel s polaganjem temeljev te nove župnije in oblikovanjem naše nove župnijske skupnosti. Ko sem se poleti 1995 preselil iz Jolietu v Lemont, sem se lahko slovenski župniji povsem posvetil, hkrati pa pomagal pri gradnji Slovenskega doma v neposredni soseščini. Zame je bil to vsekakor velik izziv,

polaganje temeljev, saj sem bil takrat še mlad duhovnik. Ob pomoči nekaterih sobratov, predvsem našega frančiškanskega predstojnika p. Blaža, in mnogih predanih, dobrih in zvestih rojakov je župnija zelo hitro pričela delovati s polnimi pljuči. Naslednje leto, novembra 1996, smo slovesno odprli in blagoslovili Slovenski dom. Vedno smo delovali v zavesti, da bomo kot slovenska skupnost obstali le, dokler bomo delali skupaj: slovenski frančiškani, slovenska župnija in Slovenski kulturni center v okviru Slovenskega doma. Lepo se je bilo po trinajstih letih vrniti in doživljati, kako ta vzajemnost in sodelovanje še naprej živita in se celo krepita.

Septembra 1999 se nas je skupina kakih 50 slovenskih rojakov udeležila slovesnosti v Mariboru, kjer je tedanji sveti oče Janez Pavel II. škofa Antona Martina Slomška prištel k blaženim. Naslednje leto smo za Slomškovo nedeljo mariborskega škofa dr. Franca Krambergerja povabili v Lemont, kjer smo našo slovensko župnijo posvetili škofu Slomšku. Na slovesnosti je sodeloval tudi škofov vikar za naš del chicaške nadškofije, škof John Gorman. V cerkvi smo postavili Slomškov oltar, prvo sliko našega zavetnika pa je naslikala naša lemontska akademska slikarka Erika Bajuk.

Ko so bili tako položeni temelji nove župnije in je bila le-ta položena v skrbne roke blaženega Antona Martina Slomška, sem se leta 2001 odločil, da se po dobrih osmih letih vrnem v Slovenijo in predstojniki (provincial je bil sedanji novoimenovani ljubljanski nadškof, p. Stane Zore) so me nastavili za župnika naše župnije v Novi Gorici, kjer sem v tej službi in v službi gvardijana ostal dvanajst let. Na moje mesto v Lemont je takrat prišel iz Melbourne p. Metod Ogorevc, na njegovo mesto v Melbourne pa je prišel p. Ciril Božič.

V tem času sem se občasno udeleževal kakšnih praznovanj in obletic Doma ali župnije v Lemontu, saj Amerike in dobrih ljudi, ki se zbirajo v Lemontu in s katerimi smo preživeli tako lepe in plodovite čase, gotovo nisem mogel pozabiti. Letos poleti pa me je poklical p. Metod in me povabil na praznovanje 20. obletnice te naše župnije v Lemontu. »Saj veš, ti si položil temelje...«. Ko sem mu rekel, da je povabilo zanimivo in mikavno, je hitro dodal: »Pa če bi lahko prišel tri tedne pred praznovanjem, ker bi rad šel malo na dopust in bi me nadomeščal, ker veš, kako se stvari tukaj odvijajo.« Ko sem videl, da se s tem strinja tudi p. Ciril, sem se odločil, da se slovesnosti udeležim, tri tedne prej pa sem nadomeščal patra Metoda.

Slovesnost je kot »provincialov legat« vodil p. Simon Peter Berlec, rektor svetišča na Sveti Gori pri Gorici. Navzoč je bil tudi »ustanovni« škof John Gorman, ki je takrat blagoslovil prvo podobo bl. Slomška, sedaj je pa je blagoslovil njegovo novo podobo, delo mlade slovenske umetnice, Michelle Haklin. Navzoč je bil tudi duhovnik Peter Zorjan, eden od treh duhovnikov, ki so zrasli iz tukajšnje slovenske skupnosti v zadnjih dvajsetih letih. Oltarni prti, mašni plašči in kelih so bili iz cerkve sv. Štefana, da smo tako čutili povezanost z župnijo, ki je sto let služila našim rojakom v Chicagu. Na koro je zbor prepeval mašne dele, kot jih je uglasbil sedaj že pokojni p. Vendelin Špendov, ki je vodil prvi zbor naše lemontske župnije.

Veliko je bilo obujanj čudovitih spominov in srečanj s tamkajšnjimi rojaki, s katerimi smo skupaj orali ledino današnjega slovenskega Lemonta – zavedali pa smo se, da smo orali to, kar je bilo preorano že pred leti in desetletji. Osebnost sem bil ganjen, da je življenje danes, po dvajsetih letih, ko so nekateri ob ustanovitvi župnije rekli, da čez dvajset let tam ne bo več ničesar slovenskega, živo in dejavno, kot je bilo takrat. Pred kosilom v Slovenskem domu sem izročil pozdrave avstralskih Slovencev in spregovoril o povezanosti med ameriškimi in avstralskimi Slovenci, ki vas ne povezuje samo podobna usoda izseljenstva, ampak tudi slovenski frančiškani.

Škof Rožman, ki je živel v Clevelandu in je rad prihajal v Lemont (v Lemontu je bil tudi pokopan, dokler ga niso aprila leta 2013 prepeljali v ljubljansko stolnico), je namreč v začetku petdesetih let prosil lemontske frančiškane, če bi lahko poskrbeli tudi za slovenske rojake v Avstraliji. Sem sta leta 1951 prišla p. Klavdij Okorn in p. Beno Korbič. Ker jima ni bilo omogočeno kaj dosti delati za Slovence, sta se leta 1953 vrnila v Združene države Amerike. Pozneje so iz Amerike prihajali še drugi frančiškani: p. Bernard Ambrožič, p. Bazilij Valentin, p. Odilo Hajnšek, p. Valerijan Jenko, p. Inocenc (Filip) Feryan – nazadnje pa je prišel v Avstralijo p. Metod Ogorevc, ki se je na svoje delo v Avstralijo pripravil prav tako med nami, v Ameriki. Pater Metod je povezano utrdil še s tem, da je leta 2001 prišel iz Melbourne v Lemont, sam sem pa iz Lemonta po dvanajstletnem »ovinku« preko Slovenije, novembra 2013 prišel v Melbourne.

Po lepem praznovanju v cerkvi, slovesnem kosilu v veliki dvorani Slovenskega doma in družabnih srečanjih v Domu in na prostoru za piknike ter na balinišču »na hribu«, smo se poslavljali in razhajali z željo, da bi se še velikokrat zbrali na takšnih obleticah – tistih, ki so povezane s frančiškani, ali

z župnijo, ali s Slovenskim domom. Prihodnost je sicer povsod negotova in morda naši misijoni, ne v Avstraliji in ne v Ameriki, ne bodo dočakali sodnega dne – a dokler ste tu vi, naši rojaki, ki čutite, da vam je naše delo in da so vam naša prizadevanja v korist, bomo ali bodo tudi med slovenskimi frančiškani vedno takšni, ki bomo z veseljem med vami in z vami. V Združenih državah je znamenje tega tudi preko 50

otrok, ki v Slovenskem domu obiskuje Slomškovo slovensko šolo.

Slovenski Lemont, dragi rojaki!
Pod varstvom bl. Antona Martina Slomška in pod vodstvom p. Metoda pogumno naprej in še veliko lepih praznovanj čim bolj častitljivih obletnic vam želimo!
pater David

MOJE ROMANJE V SLOVENIJO

Andrew Bratina

Moje letošnje potovanje v Slovenijo je bilo v mojem mladem življenju že šesto, a bo spomin nanj imel vedno posebno mesto v mojem srcu.

Potovanje v Slovenijo je danes za nas postalo že nekaj precej običajnega. Rad grem tja, kjer občudujem slikovito pokrajino, prisrčna mesta in vasi ter obiskujem svoje sorodnike in prijatelje. Zame je to vedno priložnost, da lahko govorim slovensko in se zlijem s to kulturo, okušam domače pridelke in popijem kozarček domačega vina – vse to se vtisne globoko vame in k tem prečudovitim spominom se vračam še dolgo potem, ko sem že doma, v Avstraliji. S tega obiska sem se vrnil s spomini in doživetji, ki so nekaj enkratnega in nepozabnega, saj sem bil ob nonotu, ko je izpričal svojo vero in počastil svojo domovino s čudovito umetnino, ki jo je ustvaril.

Moj stari oče je v svojem življenju ustvaril nešteto mozaikov, ki so bili eden bolj navdihujoč od drugega. V tem času je ovekovečil z mozaiki med mnogimi drugimi tudi Antona Martina Slomška, prvo avstralsko svetnico Mary MacKillop in slavno Layerjevo Marijo Pomagaj. In prav ta najljubši »motiv« (največ je izdelal prav Marijinih mozaikov in jih razpošiljal po vsej Avstraliji), je končno podaril tudi slovenskemu narodnemu svetišču na Brezjah, kjer izvira milostna podoba domuje že od leta 1814.

Za letos sem že prej načrtoval potovanje in obisk Slovenije. Ko sem izvedel, da je bil moj stari oče povabljen k posebni slovesnosti na Brezje in da osebno predstavi ter podari mozaik, me je potovanje še posebej navdušilo.

Maša je bila čudovita, in veselo vzdušje ob lepem vremenu nepozabno Slovesnost je vodil slovenski kardinal Franc Rode ob somaševanju patra Cirila, patra Valerijana in drugih duhovnikov. Nonota so prosili, da v vstopni procesiji prinese k oltarju mozaik. Ker je pa le-ta prevelik, da bi ga nosil en sam, sem bil povabljen, da mu pomagam, s čimer sem bil zelo počaščen. Ponosno sva korakala po prehodu proti oltarju pred brezjansko baziliko, kjer je bila maša, in kakih tisoč parov oči je strmelo v mozaik Marije

Pomagaj. Slišali so se spontani vzkliki nekaterih, ki se niso mogli zadržati ob občudovanju mozaika. Ko sva prispela do oltarja, sva ga namestila na pripravljeno mesto, kjer je bil med mašo.

Ko sva s starim očetom pokleknila pred oltarjem in se vrnila na svoji mesti, sem se ozrl v podobo, obsijano od poletnega sonca. Kar žarela je in zdelo se mi je, da iz nje prihajajo iskre, tako da jo je obdajal skoraj čudežen sij. Ob Marijini pesmi, ki jo je ubrano prepeval domači pevski zbor, me je obdala posebna toplina in kar nisem mogel verjeti, da me je doletela takšna sreča in čast, sodelovati pri tako slovesnem dogajanju.

Ponosen sem in prevzet, da je moj stari oče obdarjen s tako velikim darom in talentom – a še bolj občudujem njegovo željo ter pripravljenost, da hoče to deliti s svojimi rojaki v Avstraliji in sedaj tudi v Sloveniji. Zame je bil to doslej najlepši obisk Slovenije. Biti ob starem očetu, ki hoče počastiti svojo domovino in ta najsvetejši kraj v njej, narodno svetišče Marije Pomagaj na Brezjah, s svojo enkratno umetnino, obdan z rojaki, sorodniki in prijatelji – to je doživetje, ki ga nikoli ne bom pozabil.

Nono Lojze je dopisal:

Spominjam se, kako sem leta 1948, ko sem bil star 15 let, z mojo mamo peš romal z Bleda na Brezje. Moja mati mi je hotela predstaviti podobo brezjanske Marije Pomagaj. Takrat se mi niti sanjalo ni, da bom kdaj doživel takšno čast, da bom naredil mozaik Marije Pomagaj za Brezje. Zahvalil bi se rad patru Cirilu Božiču za spodbudo in enako Mariji Anžič, ki je mozaik Marije Pomagaj prinesla iz Avstralije na Brezje. Prav tako se zahvaljujem moji hčerki Lidiji, ki je mozaik zapakirala za na pot in seveda njenemu sinu, mojemu vnuku Andreju Bratina, ki naju je z ženo Ivanka spremljal v Slovenijo in bil v veliko pomoč. Bog povrni!

Lojze Jerič, Brezje, 6. julija 2014

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: vca@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Prva svetovalka in odpravnica poslov:
mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit,
O' MALLEY ACT 2606

**Peter Elberg
FUNERALS**

Peter Elberg JP
Phone: (08) 8234 1266

280 Grange Road,
Flinders Park, S.A. 5025
Facsimile: (08) 8234 1269
Private: (08) 8449 7082
email: assist@peterelbergfunerals.com.au

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

PHONE: 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

SLOVENIA
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
OR breakfast "to go"

RESTAURANT &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber cafe

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

**HOSPITALITY IN THE
of the city**

Krajc Hotels Ltd
dalmatinova 15
SI-1000 Ljubljana

TOBIN BROTHERS FUNERALS

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155

Branch Manager – Leigh Fisher

For 24 hour service and enquiries please telephone our

Funeral Advice Line (03) 9373 7000

WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

Utrinek s koncerta v dvorani ter z nedeljskega kosila (desno).

ČESTITAMO!

Stanko in Marija Debelak (80).

Bernard (80) in Marija Brenčič.

Nazdravljajo Lojzetu Markiču (stoji prvi z desne) za rojstni dan.

Slavljenca Tone in Marija Brne z družino in prijatelji ob praznovanju rojstnega dne.

Dean Michael Christofas je bil krščen 30.08.2014.
Čestitke stricu in botru Simonu Grilju za 40. rojstni dan (največji na sredini zadaj).